

LES FAIXES MADAME X INTERPRETEN LA MODA

Establiment "MADAME X"

RAMBLA DE CATALUNYA, 14 (Entre Corts Catalanes i Diputació)

CRONICA

El manifest d'"Estat Català"

Autoritzat amb el nom del venerable patriota Francesc Macià, els orientadors del nucli catalanista "Estat Català" han publicat un Manifest que virtualment és el preàmbul o la introducció d'un programa polític. Aquesta condició excusa la manca de precisions que s'observa en el document, i fa esperar amb positiu interès l'aparició del programa definitiu de l'organització, que els inspiradors del Manifest tramiten amb generós entusiasme.

El caràcter provisional d'aquest document no és una adjudicació gratuïta per part nostra; si no l'haguéssim descobert, un dels paràgrafs finals ens hauria obligat a concedir-hi. Els redactors d'aquest text, trèmuls de nobles frisanques, anuncien que, units amb els que senten el mateix fervor que ells expressen, "estructuraran en una pròxima Assemblea una vasta organització que, a més de reforçar i concretar els punts doctrinals, concretarà la intervenció prop del Comitè directiu" en la forma que el paràgraf continua descrivint. Celebrem aquest propòsit, la realització del qual pot contribuir poderosament a dotar el catalanisme d'un utilitat política complet, i celebrem igualment que, tal com declara el Manifest, un cop estructurada l'organització catalanista obrera que projectem, estiguin disposats a assistir a la Conferència d'Esquerres Catalanes, amb el fi de col·laborar a l'organització de la democràcia extrema de Catalunya, "sempre que l'esmentada Conferència vagi precedida d'una declaració de principis de franca catalanitat".

Aquesta declaració és la manifestació més categòrica del Manifest, i l'aplauïm cordialment. Si en altres aspectes cal esperar precisions ulteriors per a conèixer amb exactitud el pensament dels inspiradors d'"Estat Català", pel que toca als seus sentiments catalanistes, a la seva fe en els destins de Catalunya, no solament ens sentim tranquil·litzats, sinó que ens alegrem sense reserves de l'adveniment d'aquesta nova entitat catalana.

Hem de confessar, però, que el Manifest en altres aspectes produeix una certa perplexitat. Els autors diuen que més que un partit es proposen crear una força. Ens sembla que hem interpretat la intenció de la frase, i, precisament per això creiem que la realitat els obligarà a rectificar-se. Crear una força, és a dir, suscitar i posar en funció unes energies sentimentals i pràctiques, és una obra lloable i necessària; però perquè aquestes energies donin el rendiment que pot esperar-se'n, cal que es coordinin en un organisme actuant subjecte a unes normes determinades. I els partits no són sinó això: energies concordants, disciplinades i convergents a la realització d'un fi ideal. Per aquesta raó estem convençuts que com més es cohesioni aquesta força naixent, com més confiança agafi en la seva capacitat, més de pressa es trobarà classificada entre els partits d'influència positiva en la vida política del país.

La realitat, doncs, ja l'emmotllarà convenientment; en canvi no és pas la realitat qui ha d'acalarir-nos un punt particularment interessant del manifest. En un dels paràgrafs s'afirma literalment que "allò que vol l'obrerisme no és generositat, sinó justícia i equitat l'organització social en el sentit de valorar el treball com la més alta jerarquia, i, a base del treball, disciplinar tota la societat, socialitzar la producció i els mitjans de crear-la i fer-ne mestressa única la col·lectivitat".

Indubtablement en aquestes línies hi ha la novetat més significativa del Manifest. "Estat Català" és proposa socialitzar la producció i els mitjans de produir, i vol que la col·lectivitat en sigui la propietària exclusiva. Això seria un punt de vista totalment socialista si l'obrerisme del passatge no permetés creure'l fruit d'una inspiració molt pròxima al comunisme. Hem dit reiteradament que, avui, com a catalanista, és possible ésser-ho tot políticament, i ho sostenim, perquè creiem que Catalunya té una capacitat i una resistència suficient per a contenir i canalitzar totes les ideologies; quan s'escaurà en la seva vitalitat mateixa trobarà les reserves necessàries per a superar qualsevol crisi interna. Però si admetem la possible conjugació de concepcions distintes, és precis que cada una d'aquestes concepcions sigui perfilada amb exactitud rigorosa.

Socialitzar la producció i els mitjans de produir. ¿Com ha de realitzar-se aquesta socialització? Per inèrcia autoritària? Per adquisició remunerada de l'Estat? Ha d'ésser sobtada o gradual? ¿Fins a quin punt suposa l'abolició de la propietat privada? Sabem perfectament, perquè el Manifest ho diu, que "Estat Català" és un nucli catalanista partidari de la socialització de la producció i dels mitjans de produir, i sabem també que com a principi no reconeix altre propietari de la producció i dels mitjans corresponents que la col·lectivitat. Això és ben clar, en efecte; però per calcular a quina distància "Estat Català" es troba dels partits socialdemocràtics liberals, per saber si ha desertat la concepció humanista de la política per convertir-se en un partit de classe, és necessari que ens aclarim alguns punts, aclariments que no modificaran el seu caràcter socialista col·lectivista, però que ens permetran de comprendre com serà l'esforç polític que posarà al servei del seu ideal de Catalunya.

EL CONSELL DE GUERRA DE JACA

La primera sessió del matí

Continua la lectura de les declaracions

Jaca, 14. — A les deu matí, davant el Tribunal constituït de la mateixa manera que ahir, i amb assistència de tots els processats, han continuat els treballs del Consell de guerra.

En la sessió del matí, el comandant jutge instructor de la causa ha continuat la lectura de les declaracions, les més interessants de les quals han estat les referents a la mort dels dos carrabiners.

L'alferes Antoni Rodríguez, la declaració del qual ha estat llegida, diu que un palàs foraster pretengué desarmar un dels carrabiners i disparà sobre ell, i calgué el carrabíer desplomar.

Afegeix que nous trets l'obligaren a refugiar-se en un portal del carrer Major.

L'altre carrabíer es va defensar, disparant el seu fusell contra el sergent Burgos; aquest va fer ús de la pistola i el matà.

Es llegí també la declaració del caporal del batalló de caçadors de La Palma Miquel Mayo, el qual diu que en sortir de casa de la seva mare, on es trobava, va veure dos carrabiners voltats per un palàs, un sergent i alguns soldats, que sembla que algú gaven als primers que llueixin les armes, i que sentí com un dels carrabiners deia:

—No, no; de cap manera.

Un dels carrabiners caigut, i el país fugí vers el carrer del Bisbe. Llavors l'altre carrabíer intentà defensar-se i el sergent disparà la seva pistola contra el carrabíer.

Més tard, s'assabentà el declarant que aquest sergent s'anomenava Burgos i que s'albava del que havia fet.

Es llegí en continuació les declaracions de tres soldats, que coincideixen amb les anteriors.

Seguidament es llegí una nova declaració del sergent Burgos, el qual diu que fou despertat pel capità Galán, que, pistola en mà, l'obligà a aixecar-se i a complir les seves ordres, traslladant-se amb vuit soldats a l'edifici on hi ha instal·lades les oficines de Telègrafs i Telèfons, així com a la caserna de la guàrdia civil, per a fer-hi càrrec, però que hagué de fugir en veure que un guàrdia disparava des d'una finestra.

Afegeix en la seva declaració, Burgos, que després es traslladà a casa de la seva promesa, per a descansar i prendre un got de lleit.

A les vuit del matí se suspengué la sessió per un quart d'hora.

Segona sessió del matí

A un quart de dotze continuà la lectura de l'apuntament.

El jutge acaba la lectura dels documents sumaris, fent un resum dels successos descabellats des que s'inicià la revolta fins a l'encontre de Cillas.

Declarà que la càrrega d'aquell estiu en les dues extremitats del capità Galán, que tenia una gran influència sobre els seus companys d'armes.

Galán celebrà a Madrid conferències amb el Comitè revolucionari i a l'hotel Mur de Jaca amb els paisans Penillos, Cardenas, Rodríguez i un individu conegut per "El Espinazo", veí de Canfranc.

L'objecte del moviment era implantar una República conservadora.

La victòria dels successos arribà a Jaca el capità Salas, se celebrà una entrevista en la qual s'acordà la sublevació de la guarnició de Jaca.

Acaba amb la lectura d'un informe del general Dolla, que comandava la columna de forces enviada pel Govern contra els revoltosos, en la qual es declara que aquests foren els primers en fer foc.

Ados quarts de dues se suspèn la sessió.

Libertat de les dones... Si el fet de no posseir condicions per a arribar a la genialitat fos causa suficient per a impedir l'accés a la literatura, alguns homes tindrien dret a escriure en el món de les nostres dones?—demana l'engeny Soldevila amb el somriure als llavis—. Ni mitja dotzena! Aquesta ingenuïtat el va perdre. No podem dir fins i tot inclinar-nos davant la fatalitat que l'ha colpit, tot veient una màgrima a la seva memòria de feminista maladeït.

Al cel sia.

CARLES SOLDEVILA

P. S. — En arribar a la redacció m'han donat a llegir el comentari, tan tard com imperient, que em dedica "El Matí", fidel a la seva tàctica de fer-me aparèixer com un subjecte perillós. No he llegit la conferència de Valery a què es refereix; ni em calia per invocar un fet que es troba per tot, i fins en una discurs del marqués d'Alhucemas de vint anys enrera i que vaig llegir en la meua adolescència! No és cert en absolut que el meu comentari, ni pel fons ni per la forma, tingué la intenció que m'adjudicà el comentari de "El Matí", precisament, en un dia que no vaig sostenir cap idea que no pogués ésser subcrita pels sants barons que el redacten.

— C. S.

Dimarts LA PUBLICITAT

publicarà una informació del nostre enviat especial a Jaca Domènec de Bellmunt sobre el Consell de Guerra dels fets de desembre

un cop a la carretera, aprofitant una distracció dels oficials que el coaccionaven i l'oportunitat de passar en aquell moment una camioneta en direcció a Jaca, es penjà del vehicle i va poder arribar a la dita població, on es presentà davant les autoritats militars.

Entre els documents llegits a la primera part de la sessió han cridat particularment l'atenció les declaracions dels capítans Salas, García Hernández i Galán.

El primer confessa que era un gran amic de Galán i que acudí a Jaca cridat per aquest; però nega tenir coneixement dels propòsits que Galán tenia.

El segon diu que el propòsit que tenien els sublevats era aconseguir que la guarnició d'Osca se'ls ajuntés a la rebel·lió, cosa que no creien difícil ja que, segons els informes del capità Galán, tot Espanya estava d'acord en secundar el moviment sediciós i no es tractava sinó que d'iniciar-lo.

Finalment la declaració del capità Galán, que és molt extensa, confirma que ell fou el director del moviment a Jaca i afegeix que l'impuls a la seva actitud sediciosa el concepte que tenia de l'estat actual de la vida política d'Espanya, concepte que el duia a admetre la impossibilitat que les coses continuessin en el mateix estat, ja que des del període de la dictadura havien estat suprimides llibertats tradicionals dels ciutadans i amb aquest moviment aspirava a reposar-les i a ampliar-les.

Es manifesta oposat a les actituds de violència, així com a la detenció de generals i oficials, i justifica la seva intenció en la necessitat, a la seva manera de pensar, d'evitar desobediències, perfectament possibles en una època de turbulència.

El dia en què s'inicià el moviment, el capità Galán passà, segons la seva pròpia declaració, tot el matí a la caserna del Regiment de Galícia, i allí anaren compareguen caps i oficials; dels primers caps se sumà als rebels, però si ho feren alguns oficials, amb els quals foren constituïdes les columnes dels sublevats.

Nega que donés ordres en virtut de les quals es produïssin les doloroses derivacions que es registraren després, tota vegada que, com ja s'ha dit, estigué tot el matí a la caserna del Regiment, i acaba afirmant que el seu convenciment que les tropes d'Osca se'ls uníren al moviment sediciós era conseqüència de les reiterades promeses que en aquest sentit hom li havia fet, la qual cosa motivà la gran sorpresa que experimentà en veure que les forces enviades des de Osca, lluny d'unir-se al moviment, dispararen sobre ells.

(Continua a la pàgina 7)

Pel redreçament de Mallorca

Un dels problemes que més poden interessar Catalunya amb vistes a una possible reestructuració de l'Estat és el problema de Mallorca; i el que més interessa d'aquest problema és que els mallorquins mateixos s'hi interessin. Per això el llibre de Guillem Forteza —Pel ressorgiment polític de Mallorca— publicat ara mateix, demana un comentari extens: la personalitat del seu autor, i el fet de reflectir el pensament de l'élite intel·lectual mallorquina ens hi obliguen. Publicat ara mateix, com diem, el llibre es compon d'assaigs, conferències i articles datats entre 1916 i 1923. La Dictadura no ha fet pas envellir aquests textos. Al contrari, escrits en un temps que el regionalisme polític mallorquí "havia de vogar contra corrent", en tornar avui a la llum pública constatau que aquell regionalisme ja és una idea estesa: cap partit no pot monopolitzar-la, ni cap no pot refusar-la. Vet ací un altre dels guanys inesperats, i ben contra la seva voluntat, que la Dictadura ha dut a la nostra causa.

Diem "a la nostra causa", perquè el mot regionalisme, tal com l'empra Guillem Forteza, no té pas res de confusoriari. Per a ell, les Balears, juntament amb València i amb Catalunya, formen una sola nació, perquè lingüísticament, ètnicament, històricament tenen un mateix origen i una mateixa naixença. Aquesta unitat, però, d'origen i de naixença, no vol dir comunitat de necessitats, comunitat perfecta de complexió espiritual, comunitat perfecta de tendències administratives i econòmiques; i és per això que ell reclama la independència espiritual i l'autonomia administrativa i econòmica de la regió. Aquest és el seu regionalisme. Per això, tot admetent com una solució material possible l'autonomia de Mallorca articulada directament amb l'Estat espanyol, afirma que "l'única satisfacció, l'única redempció de l'esperit de Mallorca és de reintegrar-se a la gran família de parlar catalanès, a l'Estat català; perquè tampoc no podria tenir l'Estat català una perfecta estabilitat espiritual si es veïés mancat del valuós puntal de Mallorca, conquerit i consagrat a la vegada per la sang catalana i per l'heroisme del més gran dels fills de Catalunya".

Petites causes produeixen sovint grans efectes. És potser perquè no hi ha un nom comú que designi totes les terres de llengua catalana que algú es refusa a reconèixer llur evident hermandat. Els noms de Catalunya o Gran-Catalunya aplicables a totes elles, el de Catalunya insular aplicable a les Balears, no tenen cap rel ni desvetllen cap resso en la consciència popular, són noms tan justificats com vulgurs, però inventats; i —com diu En Forteza— "és el poble i no els partits polítics qui ha de donar nom a les entitats nacionals o regionals". Per la nostra banda, tot i que ens plauria molt l'existència d'un nom que fos el símbol de la unitat de tot el nostre poble, hem d'afegir que no ens és pas necessari: el poble més gran i més poderós d'avui dia tampoc no té nom comú, perquè no n'és pas un aquell d'Estat Units d'Amèrica. El nom no fa la cosa. Més catalans són per a nosaltres aquells que, tot dient-se mallorquins o valencians, parlen i escriuen sempre la nostra llengua que no pas els rossellonesos, que es diuen a tothora catalans, però escriuen i parlen en francès, reservant el català per a les bertranades.

Conseguint amb ell mateix, tampoc no admet En Forteza que el nom de "mallorquins" pugui aplicar-se a altres que als fills de la Balear major. Ell exclou en absolut tota idea de *balearisme*, com la que havia intentat suscitar, de la presidència estant de la Diputació, el senyor Lluís Alemany; ell propugna per a Menorca i Eivissa la mateixa autonomia que reclama per a Mallorca, i entén que aquestes illes no són pas més estretament germanes de la seva del que ho són Catalunya i València. Realment, la història ho confirma, el sentiment popular ho reafirma, i la geografia no ho contradïu: la unitat dels arxipèlags —més que més quan són veïns del Continent— és una unitat "per carència".

Avui, doncs, l'estructuració política-administrativa tal com la ven Forteza hauria d'ésser una federació de federacions, recolzada —única fórmula possible— damunt una base democràtica. El nostre poble, observa, té uns instints de profunda democràcia que l'empnyen a fer-lo políticament compartible amb els altres pobles. Això, tanmateix, per un acte de la seva sobirania, perquè Forteza només crea en una sobirania política: la del poble. I afegeix: "En el que no crec ni creuré mai, per molt que discursi el Parlament espanyol i per molt que reunin les comissions extraparlamentàries, és en la sobirania d'un poble damunt d'un altre poble." (Aquestes paraules foren escrites a darrers del 1918, quan la Comissió extraparlamentària confegia el projecte d'estatut, rebutjat unànimament per Catalunya, que avui el govern Aznar desmoltava.)

No som pas els catalans —són els mallorquins mateixos— qui han de dir sota quina fórmula hauria de regir-se Mallorca; però nosaltres, com a espectadors —i no pas espectadors desinteressats, perquè la germanor amb Mallorca tots la duem al cor—, tenim el dret de dir que la fórmula defensada per Forteza ens sembla excel·lent. Ella posaria en valor tot el que hi ha de comú i tot el que hi ha d'individual en la rica varietat de les terres que parlen la nostra llengua, perquè recolza en l'instint democràtic del nostre poble i la seva fidelitat al seu origen espiritual.

La història i la geografia expliquen la nostra diversitat; la llengua, la nostra unitat. Per això no hem d'estranyar que una bella part del llibre que ara comentem estigui concebut en les línies per la nostra llengua. Ella és una bandera espiritual, com un palladió sagrat: el dia que la perdéssim, no solament seríem vençuts, més que això, no existiríem. Guillem Forteza, que fou el primer president de "Nostra Parla", és dels qui han lluitat amb més constància per enfondir en totes les regions aquest sentiment, aquesta consciència de la unitat de la llengua. De la seva unitat i de la seva noblesa, que exigeix un llenguatge literari comú damunt la diferent matisació del vernacle familiar.

No hem de fer-nos pas la il·lusió, naturalment, que les idees exposades per Forteza siguin avui compartides per la majoria del poble mallorquí. Tanmateix jo crec que hi són en estat latent, i que una forta campanya de propaganda les desvetllaria arreu. La renaixença literària va marxar agermanada, al mateix pas, a Catalunya i a Mallorca; després el sincerisme s'ha perdut, però totes dues segueixen pel mateix camí: han d'arribar, doncs, fatalment, al mateix lloc. L'"Associació per la cultura de Mallorca" i el seu òrgan a la premsa *La Nostra Terra*, defensen avui aquelles idees; amb més o menys força, sectors polítics de dreta i d'esquerra les aullen en llurs programes. Cal, doncs, mirar el futur amb esperança.

Cap tasea no ens pot ésser més simpàtica que la que sigui feta per a mallorquinitzar Mallorca i valencianitzar València: són tasques concordants amb la de catalanitzar Catalunya; no signifiquen altra cosa que anar-nos despullant d'exotismes forasters. Com més hi reeixim, més semblants, més iguals acabarem per retrobar-nos.

L. NICOLAU D'OLIVER

FULL DE DIETARI

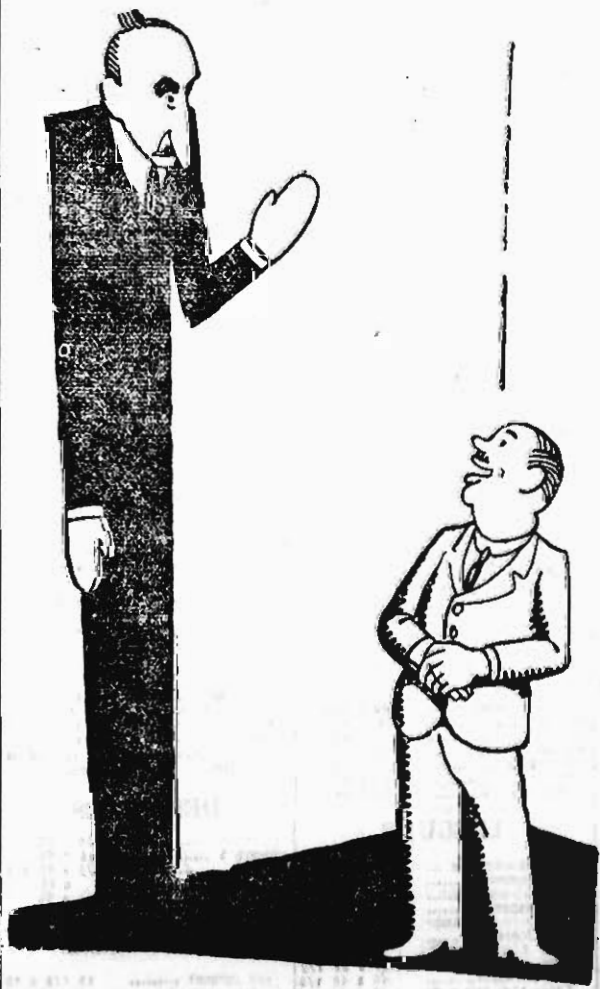
RESPONSO

He rebut una carta on són ombreats els meus punts de vista sobre la literatura femenina i problemes adjacents. No havent mai aspirat a la indubitable i havent tingut un compte (potser exagerat) de no fer mai afirmacions remanes i dogmàtiques, no cal dir que la contradicció no sols no m'ha sorprès, sinó que m'ha semblat encerta.

Es de doldre que, a més d'escassa, aparegui basada en ressenyes necessàriament incompletes, sense els matisos i aclariments que contenia la meua peroració. Els francesos posseeixen una dita que no recordo amb exactitud, però que enc rec rec en aquestes paraules: "Deixeu-me extreure una frase d'un autor i us el faré penjar".

I és això el que ha fet la meua comunicació: ha agafat amb pínecs alguns conceptes i ha acabat proposant que em pengin. I bé: possem que ja estic penjat i que a guisa de resposta algun amic meu em dedica aquest petit parlament:

"Pobre Soldevila! Durant la seva vida d'escriptor públic no havia cessat de defensar les dones i les seves reivindicacions més cares, des del dret d'estudiar fins al d'obtenir la reforma del codi civil engendrat pel misoginisme napoleònic, des del dret de participar plenament en la vida social fins al dret d'intervenir en la vida política. No fa gaire havia escrit un vehement article en pro de la igualtat dels sexes dins les oficines públiques; ell fou el primer que va encoratjar el petit grup que va proposar-se de fundar una societat de senyores espanyoles a Barcelona i que acaba de veure subvencionada per l'Ajuntament la seva noble empresa. No ha aparegut a Catalunya una sola escriptora digna d'aquest nom sense que ell —guaridit rivalitzant amb Ferran i Màgima— cuidés a salutar-la públicament com un signe de renaixença. En va condemnar amb ironia la ridícula vanitat dels homes que pel fet de pertànyer al sexe fort agafen aires de superioritat i confonen els mèrits d'uns quants individus elegits amb els de tot el gremi... No és estrany que aquests fets i d'altres que podríem retreure —com és ara el predomini que es nota en les seves comèdies dels temperaments femenins— el convertissin en un amic de les dones, dit sigui en el més noble sentit de la paraula... Però, pobre Soldevila!, un dia va tenir la mala pensada de dur el seu feminisme fins a les darreres conseqüències i va dir planament el que pensava sobre la divisió del treball entre els sexes, tal com ell la veia a la claror de la història, de la ciència i del senty natural... Què va fer, el desgraciat? No li va valer de remarcar que la predisposició del sexe fort per a les supremes funcions del raonament no implica pas la mínima restricció en la

—I l'estabilització i revalorització de la posició?
—Ah... això és llarg. Heu de prendre paciència. Ja ho sabreu a l'hora de la crisi del ministeri.

Aquest número ha passat per la censura governativa

BORSA - FINANCES

La Borsa, setmana per setmana

Va començar la setmana, més que decentment, fent el moviment de pujar, que al punt arribat, trobàvem injustificat la setmana passada.

A mitja setmana, culminant ahir precisament, va venir, inevitablement, la baixa per mor de les posicions excessivament confiades no pas en la situació política que com era de preveure, s'ha entorbidat un xic, sinó en l'ur propera força excessiva.

La baixa hauria pres més proporcions de caràcter general, sinó que les Chades—termòmetre d'altres Borses—no sols se sostenien, sinó que milloraven, i els Ford, en jugada de pujar, es feien indiferents a l'ambient pesat, i pujaven la costa, sense cap retrocés, fins a 280.

S'espera del Ford un millor dividend, degut a major guany en l'exercici per haver liquidat les existències a l'elevat preu a què les inventariava l'augment aranzelari, el mateix augment aranzelari que un temps enrera va ésser argumentat per a portar les accions a 180 i 170—cent enters sota la cotització actual—

Aleshores ningú en volia, i adhuc hi havia la complença o la mala intenció de fer ténier la liquidació de la societat.

Els que fan la puja ara són els mateixos baixistes d'aleshores, en els quals no suposem altra cosa que la credulitat.

Augment vivint en la mateixa sensibilitat desequilibrada que anàvem en el nostre article anterior i que no és cap secret en la Borsa contemporània.

O tot d'espall o tot d'adoba, i molts són els que s'aixafen entre aquests murs després de rebre-hi repetidament.

El que és una realitat incontestable, respecte al Ford, és la forta minva de venda normal, cosa que passa així mateix en totes les marques americanes d'automòbils i, en general, en molts articles que no encaixen en la penúria actual i, sobretot, en els actuals interrogants de penúria.

Això, en la normalitat dels afers que ara no s'estila, i en les cotitzacions de fons i segura apreciació que ara s'obliga i la realitat ens hi farà

Fills de F. MAS SARDÀ

BARQUERS

Rambla del Miro, número 1
Davant del Gran Teatre del Liceu

A partir del vinent dia 6 pagarem el cupó núm. 65 de les Accions FOMENT D'OBRES I CONSTRUCCIONS, S. A., a raó de 30 pessetes, lliure d'impostos.

tornar, té molta més importància que un any casual.

Es difícil, millor dit inútil, voler argumentar amb seny en un temps d'impressionabilitat i nervis.

De la baixa d'ahir, en tots els valors a terme — Charles i Fords a part, com hem dit, del moviment de baixa — s'ha reaccionat quelcom.

El comptat va fent el seu fet, indecis, sense cap pressa. Són els grans interessos creats que tenen la resignació obligada en ells mateixos.

Un dia d'una setmana espantada es recorre a la mala solució de fer pessetes i emportar-se'n les pessetes a casa.

Un altre dia es torna a comprar valors amb les mateixes pessetes, perquè s'acosta el cupó o el cupó ha passat sense aprofitar-se'n.

R. SURINYACH SENTIES

Dissabte, 14 de març de 1931.

Augment de capital del Banc de Catalunya

Fent ús de les facultats que en el seu temps li foren concedides per la Junta general d'accionistes, el Banc de Catalunya ha anunciat l'augment de capital en circulació en deu milions de pessetes, resta de les accions que tenia en cartera i amb les quals seran totalment desemborsats els 50 milions que tenia escriturats.

L'ofertament s'ha fet amb preferència als seus antics accionistes, als quals ha donat opció a una nova acció per cada quatre que en posseïssin, al tipus de 124, o sigui 370 pessetes per títol, amb cupó que donarà dret als beneficis corresponents a tot l'exercici actual.

Fa poques setmanes que el Banc de Catalunya, al davant d'un grup financer, va efectuar l'adquisició de divuit mil accions de les 20.000 que constitueixen el capital de l'antiga Banca Aragonesa, nacionalitzant així una acció que es trobava a mans estrangeres i que són el patrimoni d'una casa de banca genuïnament catalana. Econòmicament i sentimentalment, aquesta repatriació ha estat, a més d'un encert, un gest que ha merescut unànimes lloances.

En aquests moments en què les qüestions econòmiques estan a l'ordre del dia i són tan escassetes, fa de molt bon donar una notícia d'optimisme, perquè ho és evidentment el fet de veure com es va popularitzat i engrandint aquesta institució que fins just fa deu anys era un modest plançó i avui ja té arrels per tot Catalunya i fora de Catalunya, amb 59 sucursals i Agències, importants entitats associades i gran nombre de filials que es nodreixen de la seva vigília. Ningú no ha vist amb desplaçament aquest nou reforç que posa en circulació la Direcció d'aquesta entitat. Els uns per bé de llurs interessos, els altres per bé de llurs ideals, tothom ha de veure amb simplicitat la nova expansió del Banc de Catalunya.

ANNUNCI MERCANTIL

ARTS GRAFIQUES, S. A.
Successors d'Henrich i Companyia
Per acord del Consell d'Administració els senyors accionistes són convocats a la junta general ordinària que tindrà lloc el dia 5 del mes d'abril vinent, a les deu del matí, a l'estatge social, Còrsega, 348, per a l'examen i aprovació del Balanç i Memòria del darrer exercici, i repartiment de beneficis.

Per a assistir a la junta és indispensable el dipòsit d'accions que prevé l'article 17 dels vigents Estatuts.

Barcelona, 15 de març de

Banca Nonell
Canvis-Valors-Girs-Cupons
Rambla del Centre, 16

1931. — El secretari del Consell d'Administració, Orestes de Mora.

CONSTRUCCIONS S. A.

El dia 30 del corrent mes de març, se celebrarà junta general ordinària d'accionistes per a l'aprovació del balanç corresponent a l'exercici de 1930, i acordar el dividend a repartir. Per a assistir a l'esmentada junta els accionistes hauran de recollir el butlletí d'assistència, que els serà lliurat a les oficines de la Societat, previ dipòsit

NO N'HI HA DE MILLORS Ràpids i resistents
5 frens, de 1 a 7 tones
Comptat i a terminis
F. FARRÉ — Oorts, 517 i 519

o justificació de les accions de què siguin posseïdors.

La junta tindrà lloc, de primera convocatòria, a les sis de la tarda, al domicili social, carrer del Pi, 7, 9 i 11. De no reunir-se nombre suficient, tindrà lloc la de segona convocatòria a les set del mateix dia.

Barcelona, 15 de març de 1931. — El president del Consell d'Administració, Alfons Canella. — El secretari del Consell d'Administració, Lluís Jover i Munell.

Diputació

ELS ACORDS DE LA PERMANENT

La Comissió Provincial Permanent en la darrera sessió celebrada adoptà, entre altres, els següents acords:
Aprovar diversos pressupostos relatius a les obres que han d'efectuar-se en vies provincials:
Reglament superficial amb betum en calent per als quilòmetres de l'origen al 3 del camí de Belulla al Collat de la Manya.
Idem al camí de Sant Pere a Sant Cristòfor de Premià i ramal.
Aprovar les recepcions provisionals i definitives de les obres realitzades a la Universitat industrial relatives

a la construcció d'una tanca de mamposteria.

Aprovar el projecte reformant el camí de La Pobla de Claramunt per l'estació del ferrocarril al barri dels Vivencs amb pont sobre l'Anoia. Autoritzar a l'Ajuntament de Premià amb caràcter de precatari, per a desviar les aigües pluvials que travessen la Granvia per la cuneta del camí de Sant Genís de Vilassar a Sant Cristòfor de Premià.

Instaurar sobre el Municipi de Mataró, per què cedixi ràpidament els terrenys del seu terme, necessaris per a la construcció del pont sobre el Tordera en el camí de Mataró a Blanes, obra interprovincial.

Accedir a la petició de l'Ajuntament de Mollet que modifiqui el projecte del camí de Mollet a Guallechs en el sentit que el traçat sigui la línia del ferrocarril de Barcelona a Sant Joan de les Abadesses, minjant un pas inferior en lloc del a nivell.

Trametre al Municipi de Parets, als efectes de la informació pública, el projecte d'acabament del camí de Parets a la carretera de Sabadell a Granollers.

MODISTES

A partir del 16 de març, es presentaran una esplèndida col·lecció de models en gualles de les més acreditades cases de PARIS. Novetats, LA PERLA GIG, naubia de Catalunya, n.º 112.

BANC DE CATALUNYA

Rbla. dels Estudis, 10.-BARCELONA

Capital: 50.000.000 de pessetes

AGENCIES I SUCCURSALES

BARCELONA (Bans, Sant Andreu, Gràcia, Rambla del Centre, Plaça Comercial, Estació de França, Sarrià, Clot, Sant Martí, Via Laietana), MADRID, GIRONA, LLEIDA, TARRAGONA, ILLES CANÀRIES (Las Palmas, Arucas, Puerto de la Luz, Telde, Santa Cruz de Tenerife, Guis, Galdar, Icod, La Laguna, La Orotava), ANGLIÉS, ARBÚSOLS, ARENYS DE MAR, BADALONA, BANYOLES, BLANES, CALDES DE MONTBUI, CALELLA, COLL-BLANC, FIGUERES, HOSPITALET, HOSTALICH, ELIVISSA, IGUALADA, LLAGOSTERA, MALGRAT, MANRESA, MASNOU, MALARÓ, MOLINS DE REI, MONTECATI, OLOT, PALAFRUGOLL, PALAMÓS, PORT-BOU, PRAT DE LLOBREGAT, ROSES, SANT CELONI, SANTA COLOMA DE FAR-NÉS, TORROELLA DE MONTGRÍ, VALLS, VENDRELL, VIO, VILAFRANCA DEL PENEDÈS.

Té l'honor d'oferir al públic els serveis de la seva nova

AGENCIA NUM. 10

RONDA DE SANT ANTONI, 13, I TAMARIT, 164

la qual obrirà les seves oficines demà, dilluns, dia 16, i realitzarà tota mena d'operacions de Banca i Borsa, igual que la Casa Central i totes les altres Agències i Sucursals.

BORSA DE BARCELONA VALORS A TERME

Borsa matí: Nords, 93'25, 92'80, 92'90; Colonial, 103'50; Banc de Catalunya, 116'75, 116; Hulleres, 128'50; Explosius, 176, 175'50; Minas Rif, 109, 108'75, 109; Petrolis, 9'30; Fords, 275, 277, 276; Chade, 676, 674; Filipinas, 384, 385, 384.

Borsa tarda: Nords, 93'70, 93'75, 93'85; Alacanta, 81, 81'05, 80'50; Andalusos, 34'25; Aeri Montserrat, 50'50, 51, 50'50; Banc de Catalunya, 116'50, 115'75, 116; Colonial, 103'85, 104'65, 104'50; Aigües, 215, 214'85; Gas, 132'50; Hulleres, 128, 128'50; Filipinas, 383, 382; Chade, 675, 673, 674 Explosius, 176, 174; Minas del Rif, 109'75, 108'75, 109; Felgueras, 99; Fords, 274, 275, 274; Petrolis, 9'30, 9'45.

COMPTAT: Valors encara no comprats en el Butlletí Oficial

C. Gral. del Suro Prefts. 64'50
Idem Id. Id. Id. Ordin. 110'
Emprestit Costa Rica 148'
Patronat de l'Habitació 93'50
Comisat 71'25

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS	DEUTES DE L'ESTAT	Valors a terme
Mancomunitat 1914 78'85 Dip. Prov. 6 79'00 C. C. Comunal 81'50 Diputacions velles 85'35 Ajunt. Badalona 85'50 Ajunt. Barc. mtre 73'85 1906 B. 77'50 1906 C. 74'50 1907 D. 71'75 1910 D. 73'50 1913 B. 75'00 1912 E. 71'75 1913 F. 71'00 1913 G. 74'50 1916 B. 74'00 1917 B. 73'75 1918 B. 73'75 1919 B. 73'50 1920 B. 73'50 1921 B. 73'50 1922 E. Exp. 70'25 1922 E. Exp. 70'25 Exemple 1907 71'75 1913 73'50 1907 73'00 Bons Retornats 73'00 Ajunt. Valencia 64'25 Ajunt. Sevilla Exp. 68'25 Ajunt. Malaga 101'00	Interior 4 % A. 68'00 " B. 65'00 " C. 67'15 " D. 67'25 " E. 67'35 " F. 67'45 " G. 67'55 Exterior 4 % A. 82'30 " B. 82'30 " C. 84'30 " D. 84'00 " E. 81'55 " F. 81'55 " G. 81'55 Amor. 1920 5 % A. 90'50 " B. 90'25 " C. 90'10 " D. 90'00 " E. 90'50 " F. 90'25 " G. 90'50 Amor. 1927 3 % A. 83'40 " B. 83'60 " C. 83'50 " D. 83'50 " E. 83'75	Pamplona. 73'50 Jelida a Rens. 71'50 Astúries 1.ª 68'25 " 2.ª 68'25 " 3.ª 68'25 " 4.ª 68'25 " 5.ª 68'25 " 6.ª 68'25 " 7.ª 68'25 " 8.ª 68'25 " 9.ª 68'25 " 10.ª 68'25 " 11.ª 68'25 " 12.ª 68'25 " 13.ª 68'25 " 14.ª 68'25 " 15.ª 68'25 " 16.ª 68'25 " 17.ª 68'25 " 18.ª 68'25 " 19.ª 68'25 " 20.ª 68'25 " 21.ª 68'25 " 22.ª 68'25 " 23.ª 68'25 " 24.ª 68'25 " 25.ª 68'25 " 26.ª 68'25 " 27.ª 68'25 " 28.ª 68'25 " 29.ª 68'25 " 30.ª 68'25 " 31.ª 68'25 " 32.ª 68'25 " 33.ª 68'25 " 34.ª 68'25 " 35.ª 68'25 " 36.ª 68'25 " 37.ª 68'25 " 38.ª 68'25 " 39.ª 68'25 " 40.ª 68'25 " 41.ª 68'25 " 42.ª 68'25 " 43.ª 68'25 " 44.ª 68'25 " 45.ª 68'25 " 46.ª 68'25 " 47.ª 68'25 " 48.ª 68'25 " 49.ª 68'25 " 50.ª 68'25 " 51.ª 68'25 " 52.ª 68'25 " 53.ª 68'25 " 54.ª 68'25 " 55.ª 68'25 " 56.ª 68'25 " 57.ª 68'25 " 58.ª 68'25 " 59.ª 68'25 " 60.ª 68'25 " 61.ª 68'25 " 62.ª 68'25 " 63.ª 68'25 " 64.ª 68'25 " 65.ª 68'25 " 66.ª 68'25 " 67.ª 68'25 " 68.ª 68'25 " 69.ª 68'25 " 70.ª 68'25 " 71.ª 68'25 " 72.ª 68'25 " 73.ª 68'25 " 74.ª 68'25 " 75.ª 68'25 " 76.ª 68'25 " 77.ª 68'25 " 78.ª 68'25 " 79.ª 68'25 " 80.ª 68'25 " 81.ª 68'25 " 82.ª 68'25 " 83.ª 68'25 " 84.ª 68'25 " 85.ª 68'25 " 86.ª 68'25 " 87.ª 68'25 " 88.ª 68'25 " 89.ª 68'25 " 90.ª 68'25 " 91.ª 68'25 " 92.ª 68'25 " 93.ª 68'25 " 94.ª 68'25 " 95.ª 68'25 " 96.ª 68'25 " 97.ª 68'25 " 98.ª 68'25 " 99.ª 68'25 " 100.ª 68'25 " 101.ª 68'25 " 102.ª 68'25 " 103.ª 68'25 " 104.ª 68'25 " 105.ª 68'25 " 106.ª 68'25 " 107.ª 68'25 " 108.ª 68'25 " 109.ª 68'25 " 110.ª 68'25 " 111.ª 68'25 " 112.ª 68'25 " 113.ª 68'25 " 114.ª 68'25 " 115.ª 68'25 " 116.ª 68'25 " 117.ª 68'25 " 118.ª 68'25 " 119.ª 68'25 " 120.ª 68'25 " 121.ª 68'25 " 122.ª 68'25 " 123.ª 68'25 " 124.ª 68'25 " 125.ª 68'25 " 126.ª 68'25 " 127.ª 68'25 " 128.ª 68'25 " 129.ª 68'25 " 130.ª 68'25 " 131.ª 68'25 " 132.ª 68'25 " 133.ª 68'25 " 134.ª 68'25 " 135.ª 68'25 " 136.ª 68'25 " 137.ª 68'25 " 138.ª 68'25 " 139.ª 68'25 " 140.ª 68'25 " 141.ª 68'25 " 142.ª 68'25 " 143.ª 68'25 " 144.ª 68'25 " 145.ª 68'25 " 146.ª 68'25 " 147.ª 68'25 " 148.ª 68'25 " 149.ª 68'25 " 150.ª 68'25 " 151.ª 68'25 " 152.ª 68'25 " 153.ª 68'25 " 154.ª 68'25 " 155.ª 68'25 " 156.ª 68'25 " 157.ª 68'25 " 158.ª 68'25 " 159.ª 68'25 " 160.ª 68'25 " 161.ª 68'25 " 162.ª 68'25 " 163.ª 68'25 " 164.ª 68'25 " 165.ª 68'25 " 166.ª 68'25 " 167.ª 68'25 " 168.ª 68'25 " 169.ª 68'25 " 170.ª 68'25 " 171.ª 68'25 " 172.ª 68'25 " 173.ª 68'25 " 174.ª 68'25 " 175.ª 68'25 " 176.ª 68'25 " 177.ª 68'25 " 178.ª 68'25 " 179.ª 68'25 " 180.ª 68'25 " 181.ª 68'25 " 182.ª 68'25 " 183.ª 68'25 " 184.ª 68'25 " 185.ª 68'25 " 186.ª 68'25 " 187.ª 68'25 " 188.ª 68'25 " 189.ª 68'25 " 190.ª 68'25 " 191.ª 68'25 " 192.ª 68'25 " 193.ª 68'25 " 194.ª 68'25 " 195.ª 68'25 " 196.ª 68'25 " 197.ª 68'25 " 198.ª 68'25 " 199.ª 68'25 " 200.ª 68'25 " 201.ª 68'25 " 202.ª 68'25 " 203.ª 68'25 " 204.ª 68'25 " 205.ª 68'25 " 206.ª 68'25 " 207.ª 68'25 " 208.ª 68'25 " 209.ª 68'25 " 210.ª 68'25 " 211.ª 68'25 " 212.ª 68'25 " 213.ª 68'25 " 214.ª 68'25 " 215.ª 68'25 " 216.ª 68'25 " 217.ª 68'25 " 218.ª 68'25 " 219.ª 68'25 " 220.ª 68'25 " 221.ª 68'25 " 222.ª 68'25 " 223.ª 68'25 " 224.ª 68'25 " 225.ª 68'25 " 226.ª 68'25 " 227.ª 68'25 " 228.ª 68'25 " 229.ª 68'25 " 230.ª 68'25 " 231.ª 68'25 " 232.ª 68'25 " 233.ª 68'25 " 234.ª 68'25 " 235.ª 68'25 " 236.ª 68'25 " 237.ª 68'25 " 238.ª 68'25 " 239.ª 68'25 " 240.ª 68'25 " 241.ª 68'25 " 242.ª 68'25 " 243.ª 68'25 " 244.ª 68'25 " 245.ª 68'25 " 246.ª 68'25 " 247.ª 68'25 " 248.ª 68'25 " 249.ª 68'25 " 250.ª 68'25 " 251.ª 68'25 " 252.ª 68'25 " 253.ª 68'25 " 254.ª 68'25 " 255.ª 68'25 " 256.ª 68'25 " 257.ª 68'25 " 258.ª 68'25 " 259.ª 68'25 " 260.ª 68'25 " 261.ª 68'25 " 262.ª 68'25 " 263.ª 68'25 " 264.ª 68'25 " 265.ª 68'25 " 266.ª 68'25 " 267.ª 68'25 " 268.ª 68'25 " 269.ª 68'25 " 270.ª 68'25 " 271.ª 68'25 " 272.ª 68'25 " 273.ª 68'25 " 274.ª 68'25 " 275.ª 68'25 " 276.ª 68'25 " 277.ª 68'25 " 278.ª 68'25 " 279.ª 68'25 " 280.ª 68'25 " 281.ª 68'25 " 282.ª 68'25 " 283.ª 68'25 " 284.ª 68'25 " 285.ª 68'25 " 286.ª 68'25 " 287.ª 68'25 " 288.ª 68'25 " 289.ª 68'25 " 290.ª 68'25 " 291.ª 68'25 " 292.ª 68'25 " 293.ª 68'25 " 294.ª 68'25 " 295.ª 68'25 " 296.ª 68'25 " 297.ª 68'25 " 298.ª 68'25 " 299.ª 68'25 " 300.ª 68'25 " 301.ª 68'25 " 302.ª 68'25 " 303.ª 68'25 " 304.ª 68'25 " 305.ª 68'25 " 306.ª 68'25 " 307.ª 68'25 " 308.ª 68'25 " 309.ª 68'25 " 310.ª 68'25 " 311.ª 68'25 " 312.ª 68'25 " 313.ª 68'25 " 314.ª 68'25 " 315.ª 68'25 " 316.ª 68'25 " 317.ª 68'25 " 318.ª 68'25 " 319.ª 68'25 " 320.ª 68'25 " 321.ª 68'25 " 322.ª 68'25 " 323.ª 68'25 " 324.ª 68'25 " 325.ª 68'25 " 326.ª 68'25 " 327.ª 68'25 " 328.ª 68'25 " 329.ª 68'25 " 330.ª 68'25 " 331.ª 68'25 " 332.ª 68'25 " 333.ª 68'25 " 334.ª 68'25 " 335.ª 68'25 " 336.ª 68'25 " 337.ª 68'25 " 338.ª 68'25 " 339.ª 68'25 " 340.ª 68'25 " 341.ª 68'25 " 342.ª 68'25 " 343.ª 68'25 " 344.ª 68'25 " 345.ª 68'25 " 346.ª 68'25 " 347.ª 68'25 " 348.ª 68'25 " 349.ª 68'25 " 350.ª 68'25 " 351.ª 68'25 " 352.ª 68'25 " 353.ª 68'25 " 354.ª 68'25 " 355.ª 68'25 " 356.ª 68'25 " 357.ª 68'25 " 358.ª 68'25 " 359.ª 68'25 " 360.ª 68'25 " 361.ª 68'25 " 362.ª 68'25 " 363.ª 68'25 " 364.ª 68'25 " 365.ª 68'25 " 366.ª 68'25 " 367.ª 68'25 " 368.ª 68'25 " 369.ª 68'25 " 370.ª 68'25 " 371.ª 68'25 " 372.ª 68'25 " 373.ª 68'25 " 374.ª 68'25 " 375.ª 68'25 " 376.ª 68'25 " 377.ª 68'25 " 378.ª 68'25 " 379.ª 68'25 " 380.ª 68'25 " 381.ª 68'25 " 382.ª 68'25 " 383.ª 68'25 " 384.ª 68'25 " 385.ª 68'2

CINEMA

CINEMA AMATEUR

La construcció de les escenes

per Epe W. Sargent

(Acabament)

Es poden introduir tots aquests detalls —vegi's el número de dis-
sable passat— durant els assaigs;
però si s'escriuen per endavant és
molt millor. Com més planejada est-
à l'acció amb anterioritat, millors
són els resultats. És fàcil de fer un
cop se sap la manera. Preneu aques-
ta escena: "Saleta. Hi ha June.
entra. Diu a June que marxa. La
besa i li diu adéu. Surt." Això és
l'acció essencial, però se'n ne-
sita més. I és més fàcil de plane-
jar-la per endavant que no pas con-
fiar-la a l'atzar dels assaigs. Serà
més fàcil de treballar segons un text
com el següent: Saleta. Hi ha June.
Assagada. Llegeix un llibre. Jim
entra. June s'aixeca per rebre'l. Jim
va cap a ella. La saluda. Veu el
llibre i li pren de la mà. Mira el tí-
tol i riu. Evidentment una implan-
ta. El posa damunt la taula. Es tren-
ca de la butxaca un bitllet de ferrocar-
ril d'aquells llargs (ací potser seria
millor mostrar un quilomètric). El
mostra a June. Aquesta l'examina.
"Marxes?", Jim assenteix. Mira el
rellotge. No té molt temps. Li dona
la mà, la còst un instant i li dema-
na una besada. Ella es ruboritz-
a, però consent. Ell parla un moment
i, retinent encara la seva mà, es
dirigeix cap a la porta. Saleta i
June la mà que té agafada. "Adéu".
Ell surt. June mira en direcció d'ell
i després s'aixega una llàgrima amb
el mocador."

El director pot realitzar tot això
durant els assaigs, però, si ho troba
escrit és més fàcil començar amb
això i treballar amb més perfecció
sobre aquesta base. Pot millorar-ho;
però té, almenys, una bona escena
per començar.

Cada escena ha d'ésser entretin-
guda en la seva acció visual i al
mateix temps ha de fer avançar la
intriga. A principis de segle es tre-
ballava a base d'un desenvolupament
elemental i el diàleg Bannister Mer-
win téu quasi sensació quan sugge-
ria que, si un personatge passava d'un
lloc a un altre no era necessari a
la continuïtat presentar-lo sortint
d'una casa passant per una o més
escenes de carrer, entrant a una al-
tra casa i finalment entrant a la

segona habitació on es continuava
l'acció. En aquells temps tot això
es considerava essencial. Avui dia
seria prolix. La transició no ha
d'ésser massa brusca, però no ha
d'ésser tampoc massa diluïda. Hi
havia algunes produccions d'una so-
la part en les quals la meitat del
metratge es consumia en escenes de
les que s'anomenaven d'anar i ve-
nir."

Avui dia les escenes de "cami-
nar" s'usen menys, encara que de
vegades siguin necessàries; però on
s'usen ha d'haver-hi suficient acció
per a fer-les interessants per elles
mateixes.

Tota escena ha de dir alguna co-
sa de l'argument i cada escena s'ha
de considerar com un drama indi-
vidual així com en la seva relació
amb el conjunt. Si els personatges
fan pauses per moure's només de
tant en tant, la producció resultarà
voltada en comptes de fluïda. El
curs de l'acció ha d'anar continu-
cap al desenllaç. Si l'escena no
avança l'acció, això és senyal que
no és necessària. Si succeeix: això
reflexiona fins que tingui cara i ulls.
No calguen sobretots en el defecte
de tenir cura només de les grans
escenes i negligir les altres, si no
volem que la vostra producció resul-
ti irregular, tacada com un lleopard.

"STUDIO CINAES"

Deu sessions de "Studio Cinaes"
ens han donat ja un panorama prou
extens del cinema no comercial, i
prou selecte perquè puguem felicitar
l'empresa per l'obra acomplerta.
Però l'obra principal de la Cinaes
no ha estat la de presentar-nos una
sèrie de films que d'altra manera
no haurien vingut a casa nostra,
sinó de comercialitzar alguns d'a-
quests films no comercials, demost-
rant amb això que el procés d'edu-
cació cinematogràfica del públic no
era un mite. Així és com, amb la
sanció del públic de "Studio Ci-
naes" han estat aplaudits pel gran
públic "L'Angel Blau", "Romans
sentimental", "El creuer Potem-
kin", "Sous les toits de Paris" i

El director.—I ara hem arribat a l'escena en què us moriu de fred!
(De "Photoplay".)

Lido Cinema

Demà, dilluns
ESTRENAde la superproducció
japonesa

"YEDO"

l'interessant i originalíssim
film de T. KinugasaRealització de la Lhoohiku
Kinema A. G. de Kioto

dos dels films que veïrem diven-
dreix següent següent el mateix
camí. El programa fou el se-
güent:

"Light Rhythms", per Francis
Brugnière i Oswald Blackston.
Ben poca cosa podríem dir de l'ar-
gument d'aquest film, o a l'inrevés,
podríem dedicar-li volums, no ens
és possible de precisar quants. Els
ritmes de llum que ens presenten
els autors són obtinguts, o podrien
ésser-ho, amb unes làmpares elèc-
triques portàtils i uns papers retal-
lats, o potser fustes serrades—tre-
ball anomenat vulgarment marque-
teria—i una música que l'orquestra
va tocant. Per aquest sistema
aquests ritmes de llum es poden
prolongar indefinidament i l'eterni-
tat els aniria estreta. En acabar no
pregunteu si del que es tractava era
de graduar-vos la vista.

"Jeu de Chapeau", film d'Hans
Richter. — Això ja és una altra co-
sa, i encara que tampoc no m'hem
d'explicar l'argument, s'explica més.
Les associacions d'idees, les repeti-
cions d'objectes hi juguen un gran
paper i aconsegueixen efectes hu-
morístics d'una gran força; tècni-
cament hi col·laboren els negatius,
el treball de cambra capgirada i la
màscara fotogràfica. Uns barrets
enduts pel vent acaben per voler
per iniciativa pròpia fins que tornen
als caps d'on fugiren.

"Les deux timides", film de René
Clair. — Tret d'una comèdia d'En-
gène Labiche i Marc Michel, és un
film còmic ple d'esperit i d'ironia.
No explicarem tampoc l'argument
perquè esperem que la Cinaes do-
narà aquesta pel·lícula en algun dels
seus locals. El seu realitzador hi
ha introduït algunes novetats de tèc-
nica i d'expressió, simul·lanciant
d'escenes entre les primeres, no
sempre massa encertada, però sí
d'efecte còmic, i entre les segones,
una escena deliciosa en què la pan-
talla ens mostra el procés d'un dis-
curs en el cervell de l'orador, sense,
naturalment, presentar cap cervell.
Un film que recorda, a l'última la

técnica de Chaplin, a d'altres, la
d'Harold Lloyd.

"La confidència", film d'Arthur
Robison. — I de la "B. I. P.", i
un gran film. No creiem que la Ci-
naes hagi presentat "La confidèn-
cia" davant del públic de "Studio
Cinaes" per lluitar-se a cap expe-
riment. Anava a la segura i no bus-
cava, és de creure, altra cosa que
la consagració. Ja la té i pot, ara,
presentar "La confidència" allà on
vulgui, precedida dels aplaudiments
que la coronaran al final de la ses-
sió de divendres. Film doblement
—o triplement— interessant, per
l'assumpte, per l'ambient, per la
realització, ens transporta a les ter-
ribles lluites polítiques del sinn-fein
irlandès contra l'unionisme. L'ar-
gument, portat a un ritme trepidant,
ens presenta els protagonistes en
situacions psicològiques simètriques,
el que permet al director adoptar
una tècnica poètica d'un tot molt
elevat que culmina en un final d'un
dramatisme intensíssim. El film, so-
nor, es fa parlar quan la intensitat
de les escenes culminants ho requereix,
sembla, d'una manera natural,
aleshores que hom no s'estranyaria
que parlessin fins els mobles. Lars
Hanson, Lya de Pott i Warwick
Ward porten el pes de l'acció.

Lido Cinema

AVUI, DIUMENGE

SESSIÓ ESPECIAL DE

CINEMA PER A NENS

Matinal, a les 11, i tarda, de

les 3:30 a les 6

"Las flores bajo la varita mágica del cinema" (Curiositats)

"A pillo, pillo y medio"

(per Leo Maloney)

"Revista Olímpica" (Esports)

"La ceravana del Oregón"

(per Paul Parrot)

"El as de la velocidad"

(per Monty Banks)

"El gran suero"

(per La Pandilla)

Butaques a una pesseta

LES ESTRENES

LE ROI DES RESQUILLEURS

Pathé Natan — Capitol

Si el terme "rodevil" no hagués
canviat a casa nostra completament
la seva significació, diríem que "El
rei dels frescos" és un rodevil mo-
rat i graciós. El protagonista, el
tipus de barret graciós que entra
a tot arreu sense pagar, no per in-
fluència, sinó per enginy i barra,
abunda a tot arreu i especialment
als espectacles esportius. És per això
que el públic va seguit les pe-
ripècies de Boboule, posant-li ca-
dascun el nom del fresc que con-
trolla en coneix an—i riu de
bona gana. Massa esport, potser i
Georges Milton amb la cara exces-
sivament enfarinada. Bé Elène Pe-
drière i Elène Robert en els papers
femenins. Pierre Colombier, el di-
rector, surt sovint dels límits del
rodevil — prou extensos, per en-
vair el de la comèdia, especialment
en el joc escènic de les dues noies.
L'escena final, al dinar de noces,
és absolutament innecessària i at-
riba a ésser lamentable.

P. de P.

NOTES OFICIOSES

UN EXERCIT DE 725 INDIS
TREBALLA EN HORIZONTS
NOUS

Imaginem el treball d'aconseguir
725 indis, veritables de diverses tribus,
portar-los des d'una distància de cen-
tes de milles fins on es filmava la
pel·lícula, construir un poble per a
ells, atendre al seu benestar, al seu
menjar, en fi, a la seva vida general,

FEMINA

JUAN DE LANZA-JOSE CRESPO
EL PRESIDIO
PRODUCCION EN ESPAÑOL DE
Metro Goldwyn Mayer

RAMON NOVARTO

por primera vez
canta y habla en español en
SEVILLA DE MIS AMORES
producción Metro Goldwyn Mayer

y tras los altos muros del velusto convento de San Agustín...

TIVOLI, AVUI

Horizontes

nuevos

Parlada en espanyol

i a més de tot això, ensenyar-los a
ésser bons actors cinematogràfics, i es
començarà la magnitud d'un dels
moltos obstacles que hagué de vèncer
David Howard en produir la pel·lícula
més important de la seva carrera,
"Horizontes Nuevos", per a la Fox
Film, producció que s'exhibeix al te-
atre Tivoli.

Cinc tribus diferents estaven repre-
sentades—rhodones, aruphones, chye-
no, blackfoot i crows. Quan s'acabà de
filmar l'escena de l'atac dels indis en la
pel·lícula, les tribus enviaren una de-
legació on estava el director, i dema-
nà permís per a celebrar un "pow-
wow" (festa) a honor dels membres de
la companyia de "Horizontes n-
uevos". Walsh donà el seu consentiment,
i al dia següent se celebrà la dansa
guerrera més cosmopolita que s'hagi
vist. Els indis, decorats i pintats vi-
vament, realitzaren el ball Omaha, el
coñill, el serpent i d'altres, acompanya-
de música nativa. Ballaven al voltant
d'una enorme foguera, i finalment tots

els membres del repartiment i altres
conectats amb la producció de la pel-
lícula, s'aplegaren els indis en llurs
dances i regnà alegria general.

Durant les cerimònies, el cantic "Ca-
vall Blanc" d la tribu aruphó pre-
sentat el cantic "Cua Groga" dels
crows, el qual pronuncià un interessant
discurs, el tema del qual fou l'amistat
entre l'indi i el seu germà blanc. Do-
nà les gràcies a Raoul Walsh i al di-
rector David Howard per presentar el
pell-roja en la seva pel·lícula com
realment és així, com per presentar
una fase verídica de la vida en els
temps de la colonització.

Aquest és un dels molts valors es-
pectaculars i documentals que ens ofe-
reix "Horizontes nuevos".

SENSE PRECEDENTS

Perquè es veegin els resultats que
s'obtenen a París de les pel·lícules que
agraden al públic, copiem les següents
dades del nostre col·lega parisienc "La
Cinematographie Française", que es

refereixen al film "Le roi des resqui-
lleurs", el qual està en la 15 sessió
na de projecció al Moulin Rouge Ci-
nema.

Recaptació de taquilla fins a la 14
setmana: 4.149.000 francs, que repre-
senten un total de 364.604 espectadors.

El primer diumenge donà un pro-
ducte de 73.500 francs i, en acabar la
14 setmana, el diumenge corresponent
produí 79.262 francs, és a dir, més
que la primera setmana.

Certament, val la pena de fer-se em-
pressari a París, on, si es té en con-
ta els programes, el públic correspon-
gentment als esforços de les em-
preses.

Els teatres

NOTES OFICIOSES

L'ESTRENA DEL DIMARTS A

ROME

Un dels autors francesos de més
prestigi, M. Charles Méré, és l'autor
de l'original de la comèdia in qua-
tre actes "La temptació", que s'es-
trenarà adaptada a l'escena catalana
per Salvador Vilaregut, dimarts a la
nit, al teatre català Romea.

El nom de Salvador Vilaregut és
una garantia de l'èxit indubtable de
"La temptació", ja que ell coneix
com ningú la qüestió de traduccions
i no acostuma a equivocar-se amb
les obres que adquireix.

TEATRE TALIA

Avui, diumenge, tarda i nit, es
donarà al teatre Talia el gran èxit
còmic, original de Josep Domènech,
l'astracanada "M'ha tocat la grossa".

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

Subhasta d'art
Inauguració avui

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 618
Exposició cartells Zora

J. FERRER CARBONELL Pintura
M. PIGER

Fins al 20 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 84
IU PASQUAL

Fins al 27 actual

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 84
Mobles i objectes d'art

MARQUES PUIG

Del 14 al 28 de març

SALA BARCING

V. GARCIA SIMON
Exposició seleccionada de pintures
modernes

ANGLADA, COLOM, GALLWEY, NER,
RIBERA, etc.

LA LLAR

D'ARANS
A. VERDERAU

Banyes Nous, 5
Mobles i objectes d'art

Decoracions d'estil nou

MONTFALCON

Quadres i-1 Gravats i-1 Marcs
Motilures i-1 Relieus i-1 Tapissos
Boters, etc. (Final Porta-Portes)

SALA BADRINAS

Diagonal, n.º 160
Exposició pintures

Exposició pintures J. QUERIN
Del 7 al 20 març

COLISEUM

Avui, darrer dia de la
pèl roig

CLARA BOW

EN

FIEL A LA MARINA

ES

UN

FILM

PARAMOUNT

BARCELONA CONTINUA DESFENT-SE DE RIURE
AMB LA CREACIO DEL GRAN COMIC FRANCES

MILTON EN
EL REY DE LOS FRESCOS

al Kursaal i Capitol

(Le roi des resquilleurs) NO HO OBLIDEU!

AVUI I CADA DIA...

LES LLETRES

Barcelona vista pels seus artistes

"Apologia de Barcelona: El que hem de fer de la Ciutat"

Conferència de Pere Coromines al saló del Nou Consistori de l'Ajuntament

Amb un públic nombrosíssim i selecte que ocupava — guem-ho axí — tota la sala del saló del Nou Consistori de Casa la Ciutat — escomentant, tribuna de públic, tribuna de premsa, cadures i espais suficients per estar-hi dret o com fos possible —, inaugurà Pere Coromines el cicle de conferències organitzat per l'Ajuntament i el Circol Artístic, amb motiu del concurs "Barcelona vista pels seus artistes", amb una conferència sobre el tema "Apologia de Barcelona. El que hem de fer de la ciutat".

Seia a la presidència el tinent d'alcalde delegat de Cultura senyor Masot, al qual acompanyaven, a més del conferenciant, el senyor Cases Abarcá, president del Circol Artístic; els regidors senyors Tusell i Julià, el professor Bosch Gimpera, en representació del rector de la Universitat. Hi havia també el mestre Amadeu Vives, el Dr. Leandre Cervera, el senyor Vila Teixidor, els senyors Rocamora, Cardunets, Josep Clarà i moltes se-nyores.

Comença el conferenciant dient com el Circol Artístic l'ha convidat per a inaugurar el cicle de conferències dedicat a l'exposició de Barcelona vista pels seus artistes. Ell havia projectat donar la conferència al Saló de les Cròniques, però com sigui que els tècnics hi han trobat inconvenients per la poca cabuda d'aquell saló, s'ha decidit per donar la conferència en el del Nou Consistori, que té l'avantatge de la intimitat.

Justifica després el que llegeixi la conferència en comptes d'improvisar-la, i llegeix. Diu com mai no s'havia reunit tantes obres en una sala exposició referent a una ciutat i com el públic, "tòthom", surt de l'exposició amb una pregunta unànime sobre què serà la Barcelona de demà.

"Als nostres ulls — diu — s'està realitzant una transformació substancial de la ciutat, que va en camí de fer-se una cosa que no ha estat mai. I als que no s'adonen d'això els hem de fer obrir els ulls. No està tot dit quan afirmem la creixença de Barcelona ni quan anem que en començar el segle XIX no tenia ni 100.000 habitants i en acabar-lo no excedia del me milió, població que en trenta anys ha d'haver doblat.

A Barcelona li passa quicòm més transcendental que això. En un termini de pocs anys, la ciutat catalana, que era una ciutat de carrers, es transforma en una ciutat de carrers i de carrers, cal haver estat par- ticularment íntima i substancial transformació, per a comprendre el profund sentit de la comparació meua.

Fins ara no fa molt, no hi havia hagut en el fet de l'engrandiment de Barcelona més que la creixença, com en el noi o en la noia que creixen, però mentre creixen, abans de la pu- bertat, tot d'una s'ha produït un fet nou: les potencialitats que s'anaven fent en el misteri de la vida orgànica han esclatat de sobte, i l'adolescent ha experimentat un canvi de formes físiques, d'anells, de sentiments, i s'ha posat a contemplar el món d'una ma- nera nova; que si abans es tenia per un esqueix de l'arbre maternal, ara comprèn que ell és un dels que l'està fent el món, perquè ell mateix s'ha convertit en creador de vida.

I així com en la noia que acaba de vestir-se de llarg hi ha una irradiació d'ingenua alegria, vibració del roig pur, i sembla que tot hagin d'es- tar per ella, més encara que en el home i en el casament, perquè en el primer, la barba manifesta de vida una manca de la llum espiri- tual, i en el segon es tracta de la realització d'una sola de les infinites pos- sibilitats que esclaten en la flor de l'adolescència, així en l'estat present de Barcelona, sobretot quan un la re- corda de lluny, hi ha un somriure que li ve de la transparència del cel blau, i d'aquest ímpetu que prenen totes les manifestacions de la seva creixença urbana.

Abans es deia: Barcelona és bona. Però ara, quan baixes Rambla de Catalunya avall, si els talls verdegens, aquests talls que encara hi han tallat per a la comoditat de la Companyia dels Tramvies, o contemples, per sota la fronda dels platans, la imperial perspectiva del Passeig de Gràcia, o senyoreges per la Diagonal esbatana- da, vorejada de jardins pel cantó de muntanya i estès per l'altra banda el domini resplendent de la ciutat, o l'enfonsa en el cor de la metròpoli de- xant enrera la Gran Via de les Corts Catalanes amb els seus cinc quilòmetres de construccions modernes, i fas un tomb de Rambla entre la cridada- da de miriades d'ocells al fresc alè de la brisa marina, confós en la fluïda mal estroncada de la multi- tud més liberal i democràticament humana que s'hagi vist mai al món, no et pots estar de dir que Barcelona somriu.

En l'Almanac dels Noucentistes, abans que els homes aprenguessin de volar, va escriure que Hèrcules era el veritable fundador de Barcelona. Diu el valor de les llegendes i com aquesta de Barcelona potser no és tan antiga com ell creia. Si la llegenda és de pocs anys no té tant d'interès; però si ens ve dels historiadors antics,

nint en compte els problemes de la circulació, d'enllaç de la ciutat vella amb la nova. Els que varen cōnce- bre de continuar a través de l'Eixampla, tenien l'excusa de trobar-se en la in- fància de la ciutat moderna. Però si ho fèssim ara nosaltres, no tindríem ni excusa ni perdó de Déu.

Com que està fent — diu — l'apo- logia de Barcelona, que vol dir elogi i en grec defensa, va d'un a l'altre, i per això, diu, de vegades es trobarà en les seves paraules massa exuberància.

Diu que per tercera vegada Barce- lona ens fa quedar bé i ha d'esser i mereix ésser la Metròpoli d'Occident. En fundar per tercera vegada Barce- lona, els nostres pares reconstruïren novament la personalitat de Catalu- nya.

Si fos pintor — diu —, faria des- tacar Barcelona damunt del blau cobalt del cel, amb els rosats de la pe- dra de Montjuïc i les transparencies de l'aigua, i mai no podran donar idea de Barcelona els que l'emboïllen amb les boires del Nord. (Molt bé.)

No n'hi ha prou, doncs, d'ésser la ciutat més gran de la Mediterrània per ésser la Metròpoli d'Occident. Li cal l'esperit, i si per abastar la mag- nificència material sacrificà el seu esperit, no mereixeria l'hegemonia da- munt les altres, i això—diu—planteja el problema dels forasters. Vingui d'on vingui el català és ciutadà de Barcelona. El valencià i el mallorquí s'adaptan tot seguit perquè l'esperit de la llengua els hi porta. Pel que fa als altres, vingui d'on vingui, han de trobar l'hospitalitat a casa nostra.

Són de 100 a 150.000 els forasters que avui es guanyen la vida a casa nostra; però l'espiritualitat és nostra i si no ens la respectem ens l'hem de fer respectar. I tant hi fa si els hostes són dos com dos-cents.

Es el que deia Wilson al delegat italià que pretén la dominació sobre Fiume pels molts italians que hi ha- via; d'aquesta manera també reclama- riem Nova York, on hi ha un milió d'italians.

Es mesqui de mesurar la metropoli- tat de Barcelona pels habitants; cal deixar també de banda l'eflgi desme- surat. Barcelona absorbeix la quasi totalitat de l'excés de la població catalana que no emigra ja a Amèrica i a l'atreu, a més, els de València i Múrcia. En això Barcelona és també tenebrosos; però encara ho és per la influència que exerceix sobre tots els habitants de Catalunya, esborrant-ne cada dia més les característiques dife- rencials.

Mentre l'agent mesquina — diu — sospirava pel milió d'habitants i ob- servava amb temerosa enveja la ciu- tat de Nàpols i les cases d'onze pisos de Madrid, Barcelona s'estenia per totes les terres catalanes i anexo- nes les ànimes amb el seu somriure.

L'organització romana de l'Empor- dà gran que havia fet de tota la pla- na una sola ciutat, sinó que uns per treballar les terres dormien als masos del pàter, aquelles nombroses viles que avui formen els pobles de Vilanant, Vilanell, Vilasacra, Vilacolum, i tants i tants d'altres, i els que exercien el comerç s'establien entorn del fira i el nucli urbà de Figueras, avui l'ha emprada Barcelona i ha fet de tot Catalunya una sola ciutat de tres milions d'ànimes.

Des de la plaça de Catalunya les carreteres s'estenen en un radi de dos- cents quilòmetres cap a tramuntana, cap a migjorn i cap a ponent fins al Portús i al Port de la Bonalguà, a França i a Mequinquena, i part d'allà de l'Ebre fins a les riberes del Sània. En tres o quatre hores rebem mil- quinies de vi d'arany, i cada any que passa encara hi aumen breu el temps que heu d'estar pel camí. Aquests són els carrers de la ciutat nova.

Diu Spengler que als camps no hi ha l'home comú, sempre el mateix, però d'on pren les ciutats els elements primaris per renovar-se, massa sense color, al marge de la cultura. La història — diu — l'han feta i la fan les ciutats que fan seguir darrera d'elles ròssers opulents de terrassans fascinat.

I jo jo dic que l'home errant d'avui, amb la més gran eficiència de tots els instruments de relació, trans- forma l'exàmpla les ciutats, que si abans tenien un circuit que podia ce- nyir-se amb la tira retallada d'una pell de bou, avui poden desdoblar-se en cercles de centenars de quilòmetres. L'home del camp, sense moure's de casa seva es converteix en ciutadà, no tan sols per la facilitat i per la freqüència de la comunicació, sinó perquè el sentiment i l'economia i la idealitat de la urbs l'enveix i li cau damunt i l'emboïlla com una caputxa i encara per dir-ho millor, el folla i l'amara.

Però avui, tal com era el burg primitiu, tota la ciutat de Catalunya forma amb Barcelona una economia única, una economia amb un cervell comú i un sistema interior orgànic, perfectament indivisible i amb una di- versió del treball i un sistema de pro- ducció que adquireix cada dia més la unitat estructural d'un ésser vivent.

Barcelona s'està incorporant als ca- talans de tot arreu de Catalunya, i si ussem els termes de Spengler direm que fa de tots els nostres pagesos una massa històrica, perquè els converteix no en una estela lluminosa, sinó en la llum pròpia.

Per les nits de l'Exposició els re- flectors de Montjuïc enviaven llurs raïes a cent quilòmetres Catalunya endins. Jo els vaig veure una nit d'ixt de Vall, com els veien de Ber- g i d'igualada n'hi. Doncs jo us

CONFERENTIA CLUB Les idees del Comte de Keyserling

A darrers de l'any 1930, l'Escola de Política (Hochschule für Politik) de Berlín i l'Escola de la sa- via (Schule der Weisheit) de Darmstadt. Els dos fundadors i di- rectors Ernst Jäckel i el Comte Her- mann von Keyserling, amb motiu de trobar-se aquest a Berlín, manifes- taren les experiències de llurs es- còles i llurs impressions sobre "Americanització", en un diàleg, les preguntes i respostes del qual han d'interessar necessàriament els nos- tres lectors, sobretot en l'ocasió pre- sent de visitar Barcelona el Comte de Keyserling.

Jäckel: El que jo he experimen- tat a Amèrica m'ha donat la fòr- mula de la relació històrica entre aquesta nació i Europa. Europa ha reconegut sempre el que hi ha a realitzar; Amèrica ha realitzat abans de tot el que és reconegut. Això val per a idees de política, de tèc- nica i d'economia d'organització del món. Què hi diu?

Keyserling: Això mateix que ha- veu dit, ho entendria d'una altra manera. El punt d'intercanvi d'Amè- rica en la història és un altre, pos- terior al nostre. La seva veritable història comença amb les idees crea- dores del segle divuit. Per això ha pogut desenvolupar-se de faïss més gran i pura. D'altra banda, però, manquen a l'estructura d'Amèrica les forces, que abans del segle XVIII foren en activitat a Europa, i que avui dia encara determinen el mil- lor d'ella, el més profund, fins al més modern més enllà de l'Amèri- ca. Ultra això el desenvolupament d'Amèrica és cada dia més divergent de l'europèu, tant que una compa- ració "objectiva" esdevé cada dia més difícil.

Jäckel: És, finalment, en això que es funda l'actual crisi ameri- cana? És solament econòmica o més aviat espiritual i social?

Keyserling: Aquesta és la meua opinió. La veritable història dels Estats Units comença amb la gran guerra, que el món posterior ha de jutjar més com esdeveniment ame- ricà que europeu. Ací, significa dar- rerament una crisi entre altres, que no determinen cap moment d'in- terrupció en el desenvolupament. A Amèrica, gràcies a ella es desvetlla l'especificament americà en oposició a la consciència nacional europea que condueix d'una manera aclapa- radora a una realitat històrica que mostra una afinitat molt més gran amb la meua d'era, i amb l'antiga xinesa que amb l'europèa.

L'agudesa de la crisi actual no és més que una conseqüència d'aques- ta primera més gran. Nos no em satisfic tant amb una constatació que cada dia esdevé més ferm i a una banda com a l'altra de l'Atlàntic; que la crisi actual, en molts i pec- tes, és un acompliment de la pro- fecia que conté el llibre sobre Amè- rica que vaig escriure en 1928.

Jäckel: Quins són els fonaments i les lites de la política mundial americana? Poden interpretar-se com una mena d'imperialisme paci- fista? Què vol dir verament la pa- raula "americanització"?

Keyserling: Jo crec que en el sentit "del complement nou", que es produeix a Amèrica en general no es pot parlar d'una política mun- dial i molt menys d'imperialisme. Per a l'estructura essencial d'Amè- rica, he fixat el concepte "Privati- sme": el seu fonament no és la vida pública, el símbol de la qual és el "Fòrum", sinó la privada, l'"Atrium". Per això aquests con- ceptes em semblen equivocats des del punt de mira europeu. El paci- fisme americà no té res de comú amb l'europèu, ans amb l'antic xi- nès. Amb això arriba a la vostra segona pregunta. Una veritable ame- ricantització del món és al meu en- tendre completament impossible per- què els Estats Units gràcies a l'ur- "Privatisme" representen un siste- ma molt més tancat que el de cap altra terra. Mai no havia arrelat una família, una nissaga com aque- sta, en territori estranger. El que usualment s'anomena "americanit- zació", és senzillament un progrés objectiu en la tecnificació i racio- nalització. A causa d'això esdevindrà el món tan americà, com es- devingué Alemanya pel descobri- ment de la impremta o de la pólv- ora. Jo crec que tot l'esforç d'as- tenciò és de la manera d'ésser "única" d'Amèrica. Per això mateix, no crec que sigui construïble una confederació d'idees entre Amèrica i Alemanya, com un profund i en conseqüència perillós malentès. Ale- manya pot treballar en col·laboració amb els Estats Units, més fàcil- ment que cap altra nació europea, perquè l'objectivitat alemanya, la força d'organització alemanya, la in- tensitat de treball alemanya i abans de tot, el seu "luitar per rehabi- litar-se" convenc els americans en un esfondrament mai vist a uns pa- rents virtuosos. Però, precisament per això, el treball en col·laboració serà més lliure de topades i més fructífer, com més conscients siguin Amèrica i Alemanya de "l' diferent manera d'ésser.

Jäckel: Quines tendències del viciament de l'època mecànica són recomanables?

Keyserling: Preferiria no aclarir aquesta qüestió, perquè penso donar- li la primera resposta pública, en una meua pròxima conferència a Berlín. Referent a la llei del com- trapunt històric, ha de seguir al pe- ríode actual racional-mecànic, un de ben diferent. Aquest serà d'emoció centrípeta a causa de la seva natu- ralesa. Ara esdevindran pobles por- tadors de significació històrica, pro- porcionalment a llur predestinació, per a un determinat esperit d'època. D'això dedueixo que el període his- tòric nordamericà en què vivim se- guirà un d'ibèric. El més important i significatiu per l'avenir ho espero d'Espanya, que es desvetlla nova- ment, i de la madura Hispano-ame- rica. A aquest cercle de cultura, que ja ha cessat d'ésser llatí, i que té la seva darrera arrel en el purament ibèric, pertanyen simplement en ger- men, totes les particularitats que són exigències de la humanitat, com a complement i viciament de l'exclu- sivismisme nordamericà.

Jäckel: La vostra "Escola de saviesa" celebra el seu desè aniversari gaibet al mateix temps que la nostra "Escola de política". Esteu content de l'evolució de l'impuls que la vostra escola representa?

Keyserling: Ha ultrapassat: tot el que jo n'esperava; ho he de re- conèixer agraït. Ací a Alemanya molts no poden copsar el meu sen- timent, perquè, preocupats amb su- posicions inaplicables a la meua per- sona, volen veure en mi un altre que el que realment vull ésser. No sóc ni professor ni director de sec- ta, ni mestre en cap dels sentits usuals avui dia. El sentit de la me- ua existència és distribuir els im- pulsos vivents. Per "carra" entenc jo la pròpia realització, la col·locació adequada en la sèrie còsmica, per tal d'aconseguir la més gran ferti- litat. Finalment el meu camp d'ac- tuació no és una terra determinada, sinó el món. El que a la primera donà el seu fruit a Darmstadt, s'ha escampat ja per altres indrets. D'en- çà de dos anys, el meu principal in- terès i el meu treball estan dedicats al món hispànic, naturalment, per- què espero molt de la seva evolució. I m'és una gran satisfacció de veu- re, amb quina serietat són estudiats per aquest món que sorgeix nova- ment els meus treballs més difícils, sobre ambients més llunyans.

sona, volen veure en mi un altre que el que realment vull ésser. No sóc ni professor ni director de sec- ta, ni mestre en cap dels sentits usuals avui dia. El sentit de la me- ua existència és distribuir els im- pulsos vivents. Per "carra" entenc jo la pròpia realització, la col·locació adequada en la sèrie còsmica, per tal d'aconseguir la més gran ferti- litat. Finalment el meu camp d'ac- tuació no és una terra determinada, sinó el món. El que a la primera donà el seu fruit a Darmstadt, s'ha escampat ja per altres indrets. D'en- çà de dos anys, el meu principal in- terès i el meu treball estan dedicats al món hispànic, naturalment, per- què espero molt de la seva evolució. I m'és una gran satisfacció de veu- re, amb quina serietat són estudiats per aquest món que sorgeix nova- ment els meus treballs més difícils, sobre ambients més llunyans.

MEBIDIANS per FOCIUS

44 U. R. S. S.—W. S. Water- man continua publicant a l'Europe Nouvelle l'interessant reportatge sobre la producció soviètica, tercera part del seu estudi sobre Rússia com a factor mundial. En el capítol sobre instal·lacions fabrils diu: Rússia con- tinuava venent sobre el mercat mun- dial a preus inferiors als de tots els altres països, per tal com tots els es- forços del país es concentraven actual- ment en la instal·lació de fàbriques per a la producció d'instruments de pro- ducció i que és necessari d'obtenir a tot preu crèdits per a cobrir aquests pagaments. Convé de recordar que si la U. R. S. S. després aquest any a Sibèria i a l'Ural centenars de milions de dòlars per a la construcció d'al- gunes de les acereries més importants del món; que d'altres milions són con- sagrats a l'engendament de rescloses i de fàbriques d'electricitat sobre el Dnieper i tallers per a la construcció de tractors a Stalingrad, Txeliabinsk i Rostov, la capacitat de la producció de les quals és estimada a més de 150.000 tractors l'any; que a Austin- grad, una fàbrica d'automòbils que podrà produir 100.000 cotxes l'any està en camí de realització. Com que no pot obtenir crèdits a l'estranger d'altra manera, Rússia es veu obliga- da, per plantar cara a les despeses que comporten aquestes empreses, a exportar cereals, fusta, petroli, etc. Però tot i admetent la realització com- pleta del pla quinquenal, passa molts anys abans Rússia comenci a ex- portar articles fabricats, ha esdevin- gut tot d'una un factor formidable sobre el mercat mundial dels blats, de la fusta, del petroli; i és per això que, directament i indirectament, constitueix un factor enorme en ço que es refereix a la prosperitat america- na i a un formidable obstacle a l'al·leu- jament de la depressió actual." En el mateix reportatge Waterman diu que és del mateix parer d'un enginyer ame- ricà que a dit a propòsit de les difi- cultats amb què topa el govern so- viètic durant els dos anys que man- quen per a la realització del pla: "Crec que la màquina funcionarà. Hi haurà gril- nyols i panes, però marxarà. Stali- ngrad, que ara fa dos anys, era només una plana pelada, produïa actualment vint-i-dos tractors diaris. Es cert que aquesta xifra no ateny, ni de molt, la xifra de dos-cents cinquanta trac- tors, prevista. Però els vint-i-dos pri- mers, com el primer milió, no deixen d'ésser els més difícils. Les fàbriques hi són, plenament utilitzades, i no és sinó qüestió de temps d'experiència perquè la producció es desenrotlli. La cosa sorprenent és que hagi estat pos- sible de construir-ne vint-i-dos diaris. Rússia no realitzarà tot allò que te- nia previst en el pla quinquenal, però en realitzarà una bona part."

Cursos i conferències

L'Institut Médico-Farmacèutic va celebrar la seva anunciada sessió cien- tífica, en la qual el doctor Josep Trencs Codonyés va descafellar el tema "Consideracions sobre la sutura de la part abdominal. En aquest treball" aportà gran nombre de dades intere- ssants. Varen prendre part en la dis- cussió els doctors San Ricard (Ra- mon), Comes Camps, Sicart Soler i Ramon Escardó.

L'esmentat Institut celebrà sessió científica extraordinària demà, dilluns, a les deu del vespre, al seu estatge so- cial (Casa Anna, 28). En Josep Grau Cases dissertarà sobre "Evolució de la tècnica i l'instrumental de radiodiag- nòstic en els darrers deu anys."

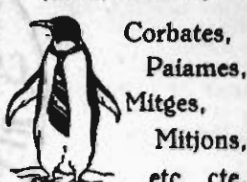
Demà, dilluns, a les deu del ves- pre, com s'havia anunciat, començarà la primera lliçó de divulgació científica a càrrec del Prof. Ll. Rovira Gui- nard a l'Institut Pedagògic (Carme). Primera lliçó de divulgació científica a càrrec del Prof. Ll. Rovira Gui- nard, 24, pral), descafellant el tema "Què és i que representa un funcionari de Banca i Borsa. Són molts els in- scrits, i es prega que ho facin com més aviat millor els que ho desitgin. No obstant, pòden fr-ho el dia i en el començament de la conferència. Cal que hom es capaci de la importància d'a- questes lliçons.

La conferència que el catedràtic de la Universitat de Madrid senyor Pere Sainz Rodríguez havia de donar demà, dilluns, dia 16, al local de Unió Catalana sobre el tema "Los problemas fundamentales de la organización de la cultura en España" ha estat ajorna- da fins al dia 30 del corrent.

Notes i documents

* La idea de Pàtria en els Jocs Flo- rali. (Any 1860, segon el llibre restaura- tió). — Del discurs del president del Consistori, Francesc Permanyer: "Així haurem dit jo bon figurat si hagués estat aquí present ara fa un any, en veure restaurar-se los antics Jocs Florals de Barcelona ab la fe i viva esperança que avui los fa revivir, i no deixa esperar que se renovaran ab igual entusiasme i cada volta ab més brillants resultats? Què pensau fer bons gent (nos diria ab aquella sa rialla tan amarga i de- separada), què pensau fer en aixecar un uorri que no se mira en vostres ulls, ni sent lo calor de vostre alè, ni el po- gués escoltar-les tendria tal volta vos- tras paraules degenerades? Deixau estar los morts ben tranquils en llur fossa

CAMISERIA
J. Rodríguez Casals
Ronda de Sant Antoni, 78
(davant Muntaner)

Corbates,
Païames,
Mitges,
Mijtons,
etc etc.

i no somniem a ressuscitar la literatura provençal, mentre no revivim aquells cavallers i adalats, que passaven les barres per tot lo món i les feren senyores del Mediterrani." "Canteu sens por, trovadors provençals, canteu en català, com canta Nàrbau quan se re- corda que és poeta, i ab tot això no des- ta d'ésser qui és, ni de conèixer i es- timar la llengua de Castella, a la qual, i sota la protecció d'Isabel II, ha dedi- cat un bon nombre d'obres, dels quals biblioteca de autors catalans." Canteu en català i animeu-vos de l'esperit de nostres pares com ho havem fet nos- ara, i s'acostumaran a parlar, sense penjar i sentint en català, com en ca- talà sentien i pensaven los jamaí ben plorats Piferrer i Carbo, mentre mane- javen com mestres la llengua dels Cer- vesaires i Gracians." Del discurs del se- cretari Adolf Blanch i Cortada: "Van a fer-se oir novament per los àmbits d'aquestos llocs respectables, los ac- cents, grats sempre als nostres cors i a les nostres orelles de la molt amada i molt antiga llengua catalana. Accents d'algunes escarriats, olvidats de molts, i proscrits per a tots en ocasions oficials i solemnes, lo vos salido des de lo més íntim de l'ànima. Cors purs i tendres, a qui no ha contaminat en- cara lo desordeny indiferentisme del se- gle actual, i vosaltres, esperits rectes i il·lustrats, nostres ciutadans, bons repù- blics, i homes en tot temps útils a la pàtria, a vosaltres se dirigiran, ab vos- altres parlen aquelles veus que diriem s'alzequen vergonyosament de llur re- legat sepulcre, sino estigués sempre present, sempre vives i animades en lo sacrat dels vostres cors bondadosos. En ella té ses arrels la llengua dels nostres comtes-reis, dels nostres ocells, de les nostres arbores, dels nostres païes i dels nostres amors. Jo, doncs, vos invito a desarrelar la aquesta llengua, bastarda i tot com és ara, per- què digau si tindríeu cor de renegar de lo que tot per altre vos enorgulleix. No, no, sobre lo sepulcre dels nostres guerrers i dels nostres poetes sols se pot parlar la llengua del país que se honra de contar-los entre sos millors i més gloriosos." La llengua dels Ausias March i dels Feliassers, no és morta ni pot morir mentre quedés en aquest so classic de lleialtat i de vo- luntat, d'honoradesa i de patriotisme, un punt nou de terra que avui per nos- Catalunya."

Informació catalana

Ha sortit la tan espe- rada novel·la "Laura a Ciutat dels Sants"

Dins les edicions "Proa" acaba de publicar-se, bellament impresa, l'espe- rada novel·la de Miquel Llor *Laura a la ciutat dels Sants*. Com saben els nostres lectors, aquesta novel·la fou distingida amb el Premi Creixells 1930. No cal dir que aquest llibre d'En Llor està destinat a una profusió in- acostumada.

Havent de procedir d'ací a pocs dies al tancament de l'establiment per reforma total toca al seu terme l'enorme liquidació que amb un èxit sense precedents i a preus VERITABLEMENT RUINOSOS realitza el

PALAU DE L'ALUMINI

CREU COBERTA, 78

(davant el Mercat d'Hostafrances) Telèfon 31290

Aproveiteu aquesta OPORTUNITAT UNICA per adquirir els vostres útils de taula i cuina en CONDICIONS INVERSEMBLANTS

DARRERS DIES!!

Herniats (Trencats)

Fluïdes sempre present que els millors aparells del món per al suavitament de tota mena d'hernies són els de la casa TONNET, sense traves ni elastics engorronats de cap mena; no molesten ni fan embús i s'adapten com un guant. Homes, doncs i nenes, han d'usar-ne. En la de la vostra salut, un bon de comprar male bragues al preu de cap mena sense abans visitar a casa TONNET, Barcelona. — Molt bona a no contrariar-vos de bon

Informació política

OFICINES ELECTORALES DE BARCELONA

(Obertes al públic d'11 a 2 i de 4 a 8 tots els dies feiners)

OFICINA CENTRAL: Corts Catalanes, 589. Tel. 14013

DISTRICTE I

Ateneu Nacionalista "Barcelona Vella"; Vidre, 1, pral. Acció Catalana de la Barceloneta, Sant Miquel, 3, baixos. Princesa, 7, botiga (Plaça de l'Àngel)

DISTRICTE II

Acció Catalana Republicana del Districte II; Marquès del Duero, 128, baixos

DISTRICTE III

Acció Catalana de Sarrià, Grima, 5 (des de: dimecres) Acció Catalana de Sarrià, Laforja, 222 (des de: dimecres) Alfons XII, 89, Baixador de Sant Gervasi Passeig de la Bonanova, 5—Pl. Bonanova (des de: dimecres) Plaça Lesseps (Josepeta), 5, baixos Avinguda de la República Argentina, 163, baixos (davant del viaducte de Vallcarca)

DISTRICTE IV

Ateneu Popular del Districte IV, Verge del Pilar, 16 i 18, pral. Princesa, 7, botiga (Plaça de l'Àngel) Carders, 12, baixos (des de: dimecres)

DISTRICTE V

Acció Catalana Republicana del Districte V, Mendizábal, 22, pral. Tallers, 48 bis, baixos Ronda Universitat, 6, pral. Barba, 11 i 13, baixos

DISTRICTE VI

Acció Republicana de Catalunya, Consell de Cent, 331. Tel. 14355 Acció Catalana, Corts Catalanes, 589, pral. Tel. 14013 Ateneu Català Republicà del Districte VI, Diputació, 202, pral. Urgell, 252, entresol, segona. (Entrada Carretera Sarrià)

DISTRICTE VII

Casal Republicà Democràtic del Districte VII, Galileu, 40 Casino de Sans, Sans, 114 Acció Republicana d'Hostafrancs, Consell de Cent, 18

DISTRICTE VIII

Ateneu Gracienc d'Acció Catalana, Rambla del Prat, 2, pral. 2. Salmerón, 1, baixos Plaça de Lesseps (Josepeta), 5, baixos Travessera, 151, baixos (davant del carrer de Bailén) Avinguda República Argentina, 163, baixos (davant del viaducte de Vallcarca)

DISTRICTE IX

Casal Federal del Guinardó, Avinguda Verge Montserrat, 168 Acció Catalana de Sant Martí, Clot, 72, baixos Fresser, 98, baixos, parada del tramvia del Camp de l'Arpa

DISTRICTE X

Acció Catalana de Sant Martí, Clot, 72, baixos Passeig del Triomf, 18 (des de: dimecres)

La candidatura d'Acció Catalana Republicana

L'interès vivíssim que la candidatura d'Acció Catalana Republicana ve desvetllant en la nostra ciutat s'ha reflectit en alguns diaris que s'han afanyat a donar una llista dels noms que, segons aquells diaris, integraran l'esmentada candidatura.

Hem de fer constar que el tal avenc és un pur entreteniment periodístic. La candidatura d'A. R. C. serà ofertada als nostres amics amb la deguda autorització i en el moment que calgui fer-ho, és a dir, sense precipitacions ni demores innecessàries.

Un Centre Catalanista Republicà al Poble Nou

Segueixen activament i amb gran entusiasme els treballs per a portar a terme la creació d'un Centre Catalanista Republicà a la barriada del Poble Nou.

Molt aviat tots aquells que simpatitzen amb els esmentats ideals seran convocats per a l'Assemblea de constitució. Mentrestant, poden trametre llur adhesió al senyor Ricard Yives, passeig del Triomf, 24, segon, primera.

L'apat de la Diada del Partit Catalanista Republicà

Era propòsit del Comitè pro Partit Catalanista Republicà de celebrar un gran apat que aplegués bon nombre dels concurrents als actes de la diada. Perempòriament de temps, dificultats de local, l'haver-se de celebrar l'Assemblea a la tarda i les tasques abasagadores de l'organització electoral han estat causa que el Comitè desistís d'aquell propòsit inicial tot i lamentant l'haver de renunciar a una tan bella avinentesa de veure els entusiastes del nou Partit aplegats en apat de germanor.

Altres ocasions, però, hauran de presentar-se'n.

SEGIMON ROVIRA IMPREMTA - ARTICLES ESCRITORS RAMBLA DE CATALUNYA, 62

El manifest del senyor Francesc Macià

Suscriu pel senyor Macià, ha estat publicat el següent manifest, al qual es refereix l'editorial d'aquest número de LA PUBLICITAT:

"El silenci de l'Estat Català" fins avui no ha obert a una manca de voluntat a organitzar-se i a prendre posicions en l'actual moment de Catalunya. N'han estat causa les dificultats dintre les quals ens hem hagut de moure sempre i que ben sovint han costat la llibertat de més d'un amic nostre com succeï en la primera dictadura. Després de tot, a desgrat de les insinuacions de certs elements que desconsiderant aquestes dificultats ens han volgut presentar com a simples sentimentals, érem els qui menys necessitat teníem de fixar posicions, per no haver-ne abandonat cap de les que teníem abans de la dictadura, ni durant la dictadura.

Així i tot, malgrat d'ésser ja conegut de tothom el nostre ideari, volem precisar de cara al poble de Catalunya la nostra situació en aquests moments i recordar als catalans les missions que els creen les hores actuals i la seva responsabilitat davant les hores futures. Existeixen problemes de resolució immediata i ràpida dictats pels fets recents i problemes de solució més llunyana, però més profunds, perquè deriven de les condicions socials i de neguits de llibertat individual col·lectiva.

Resoldre les qüestions pròximes amb un esperit oportunista seria tasca més planera, però ens exposaríem a maular les probabilitats d'eficàcia del moment deixant les coses a mig fer o mal fetes. Per evitar empreses de labor provisional, volem crear una força, més encara que un partit, amplament renovadora, que resolgui els nostres plets locals, íntimament humans, i que ens avassallen perquè entorbíem el nostre viure quotidià, i alhora solucioni aquells altres dolors que, per planar damunt de molts homes, tenen un caràcter universal.

D'aquests plets locals, el més punyent i el més ajornable és la llibertat de Catalunya. Presentat massa sovint només com un cas de tradició i particular, sense rel·ligar el fet emocional a la ideologia revolucionària, no ha tingut cap èxit ni ha realitzat obra fructífera en l'aspecte polític. La mentalitat conservadora ha maulat els propòsits d'alliberament, perquè n'ha fet un problema limitat i de migrants horitzonts que no ha convençut plenament sectors extensos de catalans ni ha interessat els homes d'ideals generosos dels altres pobles.

Els d'E. C. sempre hem estat disconformes per principi a la tàctica anterior que ha seguit el catalanisme conservador; i en som més contraris, avui, després d'èxperiència trista de la dictadura de la qual el general Primo de Rivera fou el cap visible. Els autors i actors veritables de la dictadura encara persisteixen, malgrat la càrrega del seu testarferro, i troben llur aval i llur força en la focu conservadora i reaccionària que governen l'Estat espanyol. L'ur permeabilitat

ens assegura que tota conquesta de les nostres llibertats, per petita i migrada que fos, per garantida que semblés per pactes i juraments, fóra constantment intervinguda per aquests elements estranyers i enemics de la nostra voluntat, i precària i efímera segons el seu estat d'ànim i les seves necessitats polítiques.

Tota convivència amb les institucions i organismes que ens perseguen ahir, que ens perseguen avui, que ens han perseguit en tot temps, sempre serà empresa fallida, però en aquests moments, fresc el record de la dictadura, és, a més, vixtoria per a la nostra dignitat.

La llibertat de Catalunya ha d'ésser obra d'un profund capgirament que elimini els elements que li són hostils: monarquia, institucions i organismes conservadors i reaccionaris. I només serem lleials a l'esperit i a la tàctica alliberadora actuant amb frèstega i transparència en defensa de les llibertats integrals de Catalunya, coordinades i inseparables d'una manera tan estreta que en renunciar-ne una sola o deixar-la condicionada anulla les altres i fa persistir el nostre plet amb tota la violència. Aquesta agressivitat revolucionària la unirem de bon cor a les forces esquerranes obreres i de tots els altres pobles oprimits per l'Estat Monàrquic espanyol, i junt amb ells estem disposats, com sempre, a crear una activitat conjunta per a fundar una ampla confederació, lliure i voluntària, de pobles ibèrics. Amb els rebels a l'opressió i la tirania estem disposats a confabular-nos i, a l'èduc, refer una unió basada en una lleial tolerància i en la plena llibertat; però mai no acceptarem tractes ni contactes amb els opressors ni els despotas.

Així incorporarem la idea de Catalunya a un èxercent de generositat popular i oferirem la seva llibertat per a la solució dels problemes vius que neguitgen els homes que se senten oprimits i vexats. Per de la llibertat de Catalunya un instrument de llibertat i de justícia dins de Catalunya, és un acte de disciplina a l'ideal que ens ha d'alliberar.

Cal pensar que entre nosaltres i per la incapacitat de l'Estat Espanyol, per una manca de decisió en les hores propícies i que podien ésser definitives, la democràcia i la llibertat no han estat mai reals; que totes les qüestions polítiques que planteja el segle XIX no tenen encara una solució satisfactòria; que la més minsa de les llibertats civils viu a precari i constantment intervinguda, no sols en els moments més crítics de la dictadura, sinó en qualsevol altre moment anterior a ella. Catalunya, subjectada d'una manera rigorosa a la política de l'Estat Espanyol, no ha viscut un règim democràtic i totes les forces reaccionàries han trobat en ella un camp ben ample a la seva actuació.

Nosaltres volem per a Catalunya totes les llibertats civils: plena democràcia; llibertat de premsa, de consciència, de cultes; separació de l'Església i l'Estat, anul·lació de jurisdiccions especials, ensenyança obligatòria i gratuïta, establiment del jurat, etc.

DEMA sortirà el número

La Rambla de Catalunya

(ESPORT I CIUTADANIA)

que constituirà un palpitant comentari de l'actualitat política i esportiva

A senyalar, especialment:

Jaca, en els dies del Consell de Guerra... (de l'enviat especial Domènec de Bellmunt)

Sanxo, el capità que hauria pogut ésser ministre... (de Josep M. Massip)

Reportatge a París amb Ramon Franco (Unes declaracions sensacionals al corresponsal especial de LA RAMBLA)

Davant l'organització de la democràcia catalana (Un reportatge de l'actualitat política a Catalunya)

Entorn de les eleccions municipals (Una crònica del repòrter madrileny V. de la Pascua)

Els esportius a l'Ajuntament (Acabament de l'enquesta iniciada sobre aquest apassionant afer, amb la resposta de destacats esportius)

Articles de Serra i Moret, Sunyol i Garriga, Rossell Montaner, Joaquim Ventalló, Fontbernat, Domènec Guansé, Josep M. Planes, Carles Sindreu, Rosa Maria Arquimbau i d'altres

No deixeu de demanar

DEMA, DILLUNS, aquest número de

La Rambla de Catalunya

el periòdic de la màxima popularitat

PARTIT CATALANISTA REPUBLICÀ

Actes per a la constitució del Partit, que se celebraran el diumenge dia 22

A les onze del matí:

MITING

de presentació, al TEATRE DEL BOBO

Hi parlaran:

ALBERT BASTARDES I SEMPÈRE
LLUIS MASSOT I BALAGUER
PERE LLORET I ORDEIX
A. ROVIRA I VIRGILI
JAUME BOFILL I MATES

A la tarda:

ASSEMBLEA

per a l'aprovació definitiva de la Declaració i de l'Estatut presentats pel Comitè

NOTES: A l'Assemblea constitutiva podran assistir-hi els ex-diputats a Corts i els diputats i ex-diputats provincials que en principi s'hagin adherit a l'organització; els alcaldes i ex-alcaldes de tots els pobles de Catalunya i els regidors i ex-regidors de Barcelona igualment adherits; els presidents i delegats de les entitats adherides al nou Partit; els directors dels periòdics catalans que s'hin adherir, i els socis de les dues entitats centrals d'Acció Catalana i d'Acció Republicana.

Els que voldran assistir-hi han de recollir la contrasenya corresponent al local d'Acció Catalana — Corts Catalanes, 589, pral. —, prèvia l'adhesió escrita, que podran efectuar a la Secretaria de l'esmentat local fins al migdia del dia 20.

Els socis d'Acció Catalana i d'Acció Republicana poden recollir les contrasenyes als respectius locals socials dins el termini que es fixa en el paràgraf anterior i contra el rebut corresponent de soci.

Solament la possessió de la dita contrasenya autoritzarà l'entrada al local de l'Assemblea.

risme no és generositat, sinó justícia i canviar l'organització social en el sentit de valorar el treball com la més alta jerarquia, i a base del treball, disciplinant tota la societat socialitzant la producció i els mitjans de crear-la i fer-ne mestressa única a la col·lectivitat.

Avui, com sempre, som sincerament catalanistes i obreristes, i amb el nostre ideari volem influir la política catalana i difondre-la entre els nostres pagesos, ensenya que cercar la col·laboració de les seves idees i sentiments. I també volem traspuar la entremig de la classe mitjana, cada dia més proletaritzada, en ésser vençuda i dominada pel capitalisme.

amb aquesta interpretació obrera de la vida social, i com a conseqüència lògica del seu sentiment de justícia, volem alliberar la dona del jou al qual l'han subjectada la llei i el costum. Inferior de condició, oprimida i vexada en la seva llibertat, tota la nostra vida social i política, com també la intimitat domèstica, sofreix els torts d'aquest tractament injust. L'esclavitud de la dona catalana ha minvat efècia a tota acció enlairada, perquè per a sostenir-la en la seva inferioritat ha calgut limitar la seva educació i cultura i això ha abaixat el to moral i intel·lectual del nostre poble durant molts anys. Cal fer d'aquesta menor fins avui, un ésser lliure, company de civilització, i solament ho aconseguirem abstant la llei i el costum vexatoris. No és possible parlar de dignitat ni de llibertat oprimint pel nostre cantó i d'una manera opressiva més de la meitat de la població catalana.

Aquest és el programa que exposen els homes d'E. C., que tenim com un orgull l'haver lluitat amb fermesa contra els enemics de Catalunya i de la llibertat durant la dictadura de Primo de Rivera i el despotisme del Govern Berenguer. Aquest programa, però, ha d'ésser articulat i ampliat amb el contacte constant amb la vida i el pensament dels homes. Com ja manifestem abans, volem crear una força, més que un partit, i per a recórrer

en la tasca demanem la cooperació de tots els sectors, entitats i individus que sentin aquest fervor per una Catalunya lliure i justiciera.

Junts i en una pròxima Assemblea estructurarem una vasta organització, que a més de reforçar i concretar els punts doctrinals, regui la intervenció prop del Comitè directiu de tal manera que abans de prendre determinacions decisives hi hagi un control, alhora que una responsabilitat, de tota l'organització. Cal crear una força profundament democràtica i creiem que només pot fonamentar-se enforment amb una ampla llibertat d'acció i solvència els organismes de les ciutats i de les comarques per a evitar centralismes que minven la força, la vitalitat i la comprensió dels partits catalans. Per a acabar amb l'ítem de centralisme barceloní només serà eficaç l'activitat i intervenció dels organismes municipals i comarcal i que amb comitès i assemblees autonòmiques influïm el Comitè i l'Assemblea Nacional.

A totes aquestes forces i entitats, avui separades d'una labor conjunta, els preguem que s'uneixin en comunitat amb nosaltres per enfortir el radicalisme català que té per propòsit, a més de deslligar Catalunya del jou que l'oprimia, fer de la nostra llibertat un tros de món que Catalunya per augmentar la justícia i la dignitat dels homes.

Nosaltres, un cop estructurada la nostra organització, ens disposem a assistir a la Conferència d'Esquerrers Catalans per a col·laborar en l'organització de la democràcia catalana, sempre que l'esmentada Conferència vagi precedida d'una declaració de principis de franca catalanitat.

Davant de la desorientació actual la nostra idealitat pot servir de guia a les multituds catalanes i espanyoles a fer confluïr en un mateix sentiment el seu fervor per Catalunya i pel pensament modern. Catalunya, radicalment lliure, i unida, el convé amb els pobles lliures, ha d'ésser l'ambel de tot català, però constitucional amb aquest ambel té de comportar la justícia i la llibertat pels homes.

Naturalment, els governants solen tenir un lèxic per al públic, i un altre lèxic en la intimitat. El discurs als governadors era un discurs de cara al poble, un discurs de protocol, fet per a quedar bé amb la bandera governamental de la sinceritat. Ens imaginem que després de l'acte protocolari, el bon almirall devia agafar els governadors pel seu compte, i a cap d'orella els devia dir:

—Bé; tot això que he dit són falòrnies. A treballar pel vostre partit respectiu, que el temps apressa i estem fent tard. La nostra divisa és la següent: no ho oblideu mai: "Sinceritat i monarquia", que és el mateix

REVISTA DE PREMSA

(Els articles i solts que reproduïm en aquesta secció són inserits únicament a títol d'informació.)

La sinceritat... monàrquica

Sota aquest epígraf, el nostre company Domènec de Bellmunt escriu a "La Campana de Gràcia":

"Quan tothom havia llegit a la premsa que la qüestió dels nomenaments de governadors quedava, per fi, resolta a base d'una mútua abnegació per part dels components del govern, una nota oficial assabentava l'opinió pública de les etiquetes polítiques que classificaven els nous governadors: tants de burgallistes, tants de ciervistes, tants de romanonistes, tants de regionalistes... Ni un sol dels ministres de l'actual dictadura tingué el pudor d'amagar que s'havia preocupat de nomenar-se el màxim de governadors destinats a llurs feus polítics. Romanonès els destinà a la Mancha i Andalusia; Bugallà els envià a Galícia; Cierva a Llevant; Ventosa (Cambó) a Catalunya i la Rioja... Després d'aquesta cinlosa re-

partició dels balaards polítics que representen els Governos civils per emparar el caciquisme i afavorir els candidats oficials, el "almirall Aznar" diu, per ràdio, que el Govern es proposa de fer unes eleccions molt sòcres, i crida els nous governadors i els manifesta solennement que s'han de desviure per assegurar el triomf de la sinceritat.

A les Oficines electorals d'Acció Catalana Republicana -- Corts, 589. -- Barcelona

Serviu-vos indicar-me a quin districte i a quin col·legi em correspon votar

Nom i cognoms de l'elector

Edat anys. Professió

Domicili actual

núm. pis Domicilis que tenia

en 1924 i 1925

núm. pis

núm. pis

núm. pis

núm. pis

núm. pis

NOTA. Estaria disposat a fer d'interventor?

que dir: "sinceritat rabiosament monàrquica".

Nosaltres hauríem preferit que, en comptes de retro cullir a la farsa política, patrimoni repugnant del vell règim, l'almirall Aznar hagués parlat al poble amb el mateix lèxic de la intimitat, bo i confessant clarament els propòsits de la tercera dictadura. Afortunadament, ningú no creu que l'actual dictadura, patrocinada pel gran Cambó, arribi a fer eleccions legislatives, i tot això està d'acord a convenir que el vaixell de l'almirall topará, de cara al naufragi, en els mateixos esculls que molivaren l'enfonsada de la dictadura Berenguer. Tard o d'hora, i més aviat d'hora que tard, ha de venir l'única solució que ens interessa com a ciutadans i com a catalans. Com més resisteixi la vella barcarassa del règim, més estrepitosa serà la seva enfonsada el dia que la gran lògica de la història torpedeja definitivament la caravel·la del règim amb la seva sinistra càrrega de paràsis, corups, reaccionaris, imperials i sabres ambiciosos...

Municipi

UNA REPRESENTACIÓ DELS SINDICATS AGRÍCOLES FELICITA EL SENYOR MASSOT

Ahí al matí una nombrosa Comissió dels Sindicats Agrícoles de Catalunya anà a l'Ajuntament a visitar el senyor Massot i felicitar-lo per la defensa que feu dels agricultors humils, en la darrera sessió del Plé. En aquest moment, el senyor Massot, que fou designat un representant dels Sindicats per a formar part de la Junta del Patrona del Palau d'Agricultura.

L'OBRA DE CULTURA PER LES ESCOLES ALS BARRIS OBRERS

El tinent d'alcalde de Cultura, senyor Massot, acompanyat del cap del Servei Tècnic del mateix departament, senyor Ainaud, ha començat les visites que es proposa realitzar a diversos barris obrers, per tal d'estudiar els emplaçaments més adequats per a establir Escoles Maternals, de pàrvuls i primàries, aprofitant els pavellons que figuraren a la passada Exposició de Montjuïc, on estaven instal·lades les institucions de Beneficència.

El dia de l'alcalde :: ::

Ahí, el comte de Güell rebé la visita del senyor Josep Tàrrer, el qual, en nom dels escriptors senyors Monegal i Nallol, ha invitat l'alcalde a visitar els estudis d'escultura política d'aquest artista. Li han portat fotografies d'algunes obres, i l'alcalde ha promès visitar-les.

També el comte de Güell rebé, a primera hora, el Diputats de la Barceloneta i la institució de les monges de Sant Vicents de Paul.

A l'Ajuntament, i després del despatx ordinari, rebé diverses visites, entre altres, una Comissió de Llotja, acompanyada del regidor jurat senyor Sabater; ha procedit a la signatura de l'escriptura de venda d'una parcel·la del carrer d'Alf-Bey, autoritzada pel notari senyor Faus, i el vice-president de la Diputació, senyor La Ribera.

El projecte de supressió del carrer de Sardanyà

Durant el termini de quinze dies estarà exposat al Negociat d'Obres Públiques de la Secció d'Examples, el projecte de supressió del carrer de Sardanyà, entre els de Villen i P. de Cirumalació, per tal que tots els propietaris que es considerin afectats pel dit projecte puguin formular la reclamació o reclamació que creguin pertinent a l'hor dret, mitjançant instància.

Subhasta de botum asfàltic :: ::

Presidida pel tinent d'alcalde senyor Martínez Domingo, i amb assistència del tinent d'alcalde senyor Torres, en representació de la Comissió Permanent, ha tingut efecte la subhasta relativa al subministrament de 106'14 tones de botum asfàltic.

Ha estat adjudicada provisionalment al senyor Lluís Sánchez Ocaña del Campo, per la quantitat de 38.622'85 pesetes.

El tipus de subhasta era el de 39.930 pesetes.

LA BANDA MUNICIPAL INVITADA A PARÍS

El director de la Banda Municipal comunica al tinent d'alcalde delegat de Cultura, senyor Massot, que ha rebut una invitació per a assistir a l'Exposició Colonial Internacional de París, de la qual extraiem els següents paràgrafs:

"Atenció a suggestions aportades per monsieur Gabriel Pignatelli, president de la sub-comissió de la Música, i per monsieur Dupont, director de la Banda de la Guàrdia Republicana i membre d'aquesta sub-comissió, el Comissari General de l'Exposició Colonial Internacional de París, ha decidit d'invitar les principals músiques estrangeres a participar en les grans manifestacions musicals que seran organitzades."

Cap d'entre ells ens ha semblat més indicada que la que dirigia amb una autoritat tal que li ha valgut una renomada excepcional. Per tant, jo seria ben ditxós de saber, com més aviat millor si la vostra Banda Municipal tindria ocasió de venir a París durant l'Exposició, i en quina data; en aquest cas, seria un goig i un honor pel Comissari de donar-vos una ocasió de fer apreciar la vostra alta valua artística."

ELS GRUPS ESCOLARS DE BARCELONA

CICLES DE CONFERÈNCIES

El Patronat Escolar de Barcelona, amb el fi de donar als Grups Escolars una unitat d'ordre de la natural varietat de característiques que cada Grup haurà de posseir i de donar a conèixer als mestres procedents de les diverses regions espanyoles els diferents aspectes de la història i de la vida de la nostra ciutat, ha organitzat, amb la col·laboració del Seminari Pedagògic de la Universitat de Barcelona, uns cicles de conferències i de visites, destinats als mestres i mestresses nacionals nomenats per als Grups Escolars, que començaran dimecres vinent, dia 18.

El programa de les conferències és el següent:

"Els fonaments filosòfics de la Pedagogia", dues conferències pel doctor Xirau. — "La Psicologia i els problemes pedagògics", dues conferències pel doctor Josep Serra Hunter. — "La fisiologia de la memòria", pel doctor August Pi i Suñer. — "L'aspecte pedagògic de l'orientació professional", pel doctor Emili Mira. — "Problemes de l'educació del caràcter", pel professor Josep Bolista Roca. — "L'evolució estètica", pel doctor J. Miravet. — "El problema dels superhomes", pel professor Joaquim Folch i Torres. — "L'educació física", pel senyor Joan Trigo.

El programa dels estudis de Barcelona és com següent:

"Història geològica de Barcelona i els seus voltants", pel doctor Maximo Sumiguell. — "La vegetació i la fauna de Barcelona i els seus voltants", pel doctor Josep Font i Quer. — "Història de l'emplament i del desenvolupament geogràfic de la ciutat", pel professor Pau Gual. — "El desenvolupament històric i artístic de la ciutat", pel professor Carles Pi i Suñer. Aquests estudis seran il·lustrats amb diverses visites i excursions.

També seran organitzades unes visites a les Institucions Municipals de Cultura.

Per a donar als interessats notícia de l'organització i horari d'aquestes conferències, han estat convocats els mestres i mestresses nacionals nomenats per als Grups Escolars, a una reunió que se celebrarà dimarts vinent, dia 17, a les set de la tarda, al Grup Escolar Milà i Fontanals, del carrer dels Angels.

La sardana

CARNET D'AUDICIÓ PER A AVUI, PATROCINAT PER LA LLIGA SARDANISTA

Al matí
Foment de la Sardana de Barcelona (Parc), Còpia Popular.
— Comissió de veïns del carrer de Bertran i roc'les (carrer de Bertran, 42), Còpia La Principal Barcelonina.
— Badalona (a la Rambla), Còpia Empòrium.
Foment de la Sardana d'Hospitalet (plaça d'Espanya), Còpia Canigó.
Exposició, Còpia Barcelona.

A la tarda

Foment de la Sardana de Barcelona i Joventut Sardanista del Centre Moral del Poble Nou (Pujades, 176 i 178), Concert de sardanes per la Còpia Barcelona.
— Grup Sardanista "Tapioles", núm. 2), Còpia Empòrium.
— Agrupació Sardana de Barcelona (Marquès del Duero, 101), Còpia Barcelona.

A la nit

Nou Món. Homenatge al senyor Joaquim Degollada. Ballets i concert de sardanes per la Còpia Barcelona-Albert Martí.
— Agrupació Sardanista de Barcelona (Marquès del Duero, 101), Còpia Popular.
— Orfeó Gracienc (Astúries, 85), Còpia Barcelona.
Demà, dilluns, a la nit
Concert de sardanes per ràdio, a la Còpia Barcelona-Albert Martí.

Les Arts

"BARCELONA VISTA PELS SEUS ARTISTES"

El Circol Artístic procedeix ja al lliurament de premis en metàl·lic que han estat adjudicats als artistes en el Concurs "Barcelona vista pels seus artistes". Per tant els guanyadors poden passar per la secretaria, on els s'ha lliurat l'import, mitjançant la presentació del rebut de recepció de l'obra premiada.

DEMA COMENÇA LA SUBHASTA A LA SALA PARÉS

Demà, dilluns, a les sis de la tarda, començarà a la Sala Parés la subhasta d'art anunciada aquests dies, els articles de la qual són exposats des d'ahir. Durant tot el dia d'ahir les visites foren molt nombroses, la qual cosa demostra la gran impressió que aquesta venda ha produït en el medi artístic local. Per tractar-se d'una liquidació amb caràcter de definitiva és molt possible que els compradors d'antiguitats en surtin sumament beneficiats.

Obres mestres de pintura antiga

originals o atribuïdes a Gossaert, Rizzi, Carreño, Murillo, Herrera, Esquivel, Vicente López, Raebrom i els grans mestres del Renaixement

Subhasta a la Sala Parés

Els Tribunals

PER FRASES INJURIOSES A UN JUTGE

El jutjat de l'Audiència ha dictat aut de processament i presó contra Jacint Bayona de Lavilla, que dirigí a la secció quarta d'aquesta Audiència un escrit en el qual deia frases altament injurioses contra el jutge d'instrucció de Sant Feliu de Llo-

breget que instruí un sumari per estafa contra el processat.

ASSEMBLAMENT PER A L'AMA, DILLUNS

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Major quantia: J. Abelló contra J. Boada.
Menor quantia: Maria Rosa contra Pere Vilagrosa.

Sala segona.—Major quantia: Angela Trulla contra Joan Roqueta.
Desnonament.—Alexandre Cufí contra Remei Font.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Drassanes: Un oral per disparar i lesions contra Frederic Bru i altres.

Secció segona.—Concepció: Tres orals per infanticidi, mort i desordres contra Carme Sostrada, Francesc Josep Saló i Joaquim Sastre.

Secció tercera.—Llotja: Un oral per estafa contra Manuel Sanglemente.

Secció quarta.—Universitat: Un oral per estafa contra Joan Tubella i altres.

NOTIFICACIONS, EDICTES I CRIDES JUDICIALS

La Sala primera del civil comunica la sentència dictada en els judicis seguits entre Marian Barceló Sentís i Guillem Degollada Bernola: Isidre Dangla Morera i Joan Verdader Puig.

El jutge de primera instància del Nord, secretaria Salvà, anuncia la mort abintestat dels rman: Bofill i Bofill i crida als que es creguin amb dret a l'herència.

El mateix jutjat treu a subhasta el solar núm. 345 del carrer de Serdenya, valorat en 93.452 pesetes, per al dia 14 d'abril vinent en virtut del judici seguit entre "Asland" i Josep Jiménez Inglés.

El jutjat del Sud, secretaria Valls, treu a subhasta diversa maquinària valorada en 9.876 pesetes del judici seguit entre Miguel Vila Casals i Joan Bosch Castelló.

El jutjat municipal de la Barceloneta cita a Rafaela Pujante per al dia 16 del mes que som a instància de Martín Serra i un altre.

El de la Concepció substarà un carro i un camió valorats en 4.800 pesetes, el dia 20 del mes que som en mèrits del judici seguit entre "Acetunera Barcelonesa, S. A." i Francesc Ortúño.

El d'Horta cita als hereus d'Ignasi Figuerola per al dia 17 del mes que som a instància de Ginés Gausachs Usset.

El del Sud, cita als hereus d'Eulàlia Fernández Sistachs per al dia 16 del mes que som, a instància de Josep Sistachs Pujol.

LA FALSIFICACIÓ A HISENDA

Durant la tarda d'ahir seguí l'examen dels llibres i de les cartes de pagament a la Hisenda que se suposen falses i que segurament donarà aquest més joc que el de les anteriors falsificacions.

El jutge senyor Páramo no descausa un moment i cridà al seu despatx a diversos pèrits calígrafs perquè puguin dictaminar sobre quines podrien ésser les firmes estampades a les noves cartes de pagament que fins ara la comissió inspectora que vingué de Madrid denuncià al jutjat.

En aquestes cartes de pagament apareixen firmes de caps que a simple vista es notà que no eren veritables i sabem que una sola carta que havia ingressat 200.000 pesetes aquesta és una de les cartes de pagament que apareixen falses.

Per a dilluns estan citades a declarar diverses persones i del resultat d'aquestes declaracions depèn que es prenguin noves determinacions.

També es prengué nota al jutjat

per a citar a declarar els gerents o encarregats de les cases que apareixen com a ingressadores de les quantitats al·ludides perquè declarin a qui i com verificaven els ingressos.

De tot l'actuat ahir es juntà el ja voluminós sumari que començà a instruir-se fa uns mesos i en la labor que descabdell el jutjat intervé també l'advocat de l'Estat nomenat per a intervenir en el sumari de referència.

La vida religiosa

Sants d'avui: IV diumenge de Quaresma. Sants Raimon, abat; Zacaries, papa; i Santa Lucrécia, verge i màrtir.

Sants de demà: Sants Agapit i Hilari, bisbes; Ciríac, diaca i màrtir, i Heribert, bisbe.

Quaranta hores.—Avui: Església parroquial dels Angels.

Hores d'exposició: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Basílica del Pl.

Demà: Basílica de la Mercè.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona del Trànsit o d'Agost, a Santa Maria de Mar.

Demà: Nostra Dona del Carme, a les Jerònimes, a Santa Anna o a Santa Maria de Mar.

Adoració nocturna.—Avui: Torn de Sagrada Família.

Dimarts: Torn de Sant Tarsici, a l'església parroquial de Sant Joan de Gràcia.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Avui: Torn de Santa Teresa de Jesús.

Demà: Torn de Nostra Dona del Carme.

EL SR. BISBE, RESTABLET, AHIR ASSISTÍ A LA SALVE DE LA BASÍLICA DE LA MERCE

El senyor bisbe, completament restablet de les contusions rebudes diumenge passat en l'accident d'automòbil, fou donat ahir d'alta pels doctors Echarte Ezquerica i Garcia Die. A la tarda assistí a la Salve que tots els dissabtes es canta a la Basílica de Nostra Dona de la Mercè, a la qual acostuma el senyor bisbe assistir tots els mesos, i fou oferta en acció de gràcies a la Mare de Déu per la protecció que li dispensà alliberant-lo del greu perill i pel ràpid guariment. L'acompanyaven el vicari general i el secretari de cambra.

NOMENAMENTS

El senyor bisbe ha nomenat capellà-regent d'Esparreguera el reverend Jaume Granpi Francesca, i capellà-regent de La Granada el reverend Lluís Pujol Bracons.

Govern civil

INCAUTACIÓ DE FULLES COMUNISTES

En un escorcoll efectuat per la policia al domicili de Josep Blanquer i Ribes, detingut abans d'ahir a la plaça Reial per fer propaganda comunista, ha estat recollida una tirada de fulles clandestines.

EX-MINISTRE DEL TREBALL A BARCELONA

Ahí al migdia estigué al Govern Març Caballero l'ex-ministre de Treball i Previsió, senyor Sangro i Ros de Olano.

LA JUNTA DE PROTECCIÓ DE LA INFANCIA

Ahí al vespre el governador no va rebre els periodistes perquè presidia la Junta de Protecció de la Infància reunida en aquells mo-

La vida social

ES DECLAREN EN VAGA ELS PALETES QUE TREBALLEN AL GOVERN MILITAR

Els contractistes de les obres que s'efectuen a l'edifici del Govern Militar diuen haver tingut necessitat d'acomodar onze obrers, fundant la seva determinació en la manca de treball.

Els seus companys, considerant injust l'acomodament, es declararen en vaga, afectant l'atur a 180 obrers.

En rebre ahí al migdia el governador civil als periodistes, digué, referint-se al conflicte, que tenia una gran confiança que no transcorrerien resolt.

Afegeí que no havien abandonat el treball tots els obrers, ja que alguns no havien secundat la vaga.

DEL RAM DE LA FUSTA

S'ens prega la publicació de la següent nota:

"En la secció "Cuestiones sociales" de la premsa de ayer fué publicada una faccilla con el epígrafe "indicalistas detenidos". En ella se afirma que, en virtud de haberse declarado en huelga los operarios de un taller, por haber sido despedido uno de ellos, el patrono de dicho taller dió cuenta a la policía de lo ocurrido, habiendo sido detenidos cuatro obreros afectos al Sindicato.

Nos interesa hacer constar que, el mencionado patrono no ha hecho denuncia alguna a la policía, habiéndose limitado tan sólo a dar conocimiento a la entidad patronal del conflicto, surgido en su taller."

¿Una torçada?

Una mala posició, un pas excessiu causen el mal. A voltes és un pas que es torça al caminar. VENCÍ AL DOLOR i reduí l'inflamació aplicant Liniment de Sloan.

S'experimenta un grat calor, la sang circula novament i el dolor desapareix. Per això és essencial tenir un flascó a mà.

LINIMENT DE SLOAN
Mala dolor

Una noche de tos es suplicio y desesperación

FIMOL BUSTO

CALMARA VUESTRAS ANGUSTIAS

Frasco pequeño (de prueba): 3,50
Frasco grande: 5,00

Acaba de publicar-se el número de març del

D'ACI I D'ALLÀ

MAGAZINE CATALA

60 gravats / Articles i contes de: Domènec Guansé, A. Txecov, J. Vaireda, Aulet, Maria Carratalà, Miquel Joseph i Mallol, Myself, Josep Miracle, Adolphe de Falgaitrolle, Antoni Torrents, Josep Mainar, Joan Duch, Guillem Diaz Plaça, Lola Cos, etc. etc.

LES ARTS LA MODA ELS ESPORTS

Administració i venda:

LLIBRERIA CATALONIA

17, Plaça de Catalunya, 17

Preu: 1'50 pesetas

338 FULLETÓ DE "LA PUBLICITAT"

—Diu que es troba malament a causa de l'esglai d'anit passat—va dir la dama.—No em sorprèn gens, perquè jo en tinc els nervis destrossats.

—I tanmateix el vostre aspecte—observà Sir Mulberry Hawk girant-se—el vostre aspecte és...

—Superior a tota ponderació—va dir Mr. Pyke acorrent el seu patró. Mr. Pluck va dir el mateix, és clar.

—Tinc por que Sir Mulberry és un adulator, milord—va dir Mrs. Witterly, girant-se vers el jove aristòcrata, que havia estat xuclant el pom del seu bastó en silenci i mirant Kate de fit a fit.

—Oh, endimoniat!—contestà Verisopht, el qual, havent dat eixida a aquest sentiment remarcable, va tornar a la seva ocupació anterior.

—Tampoc Miss Nickleby no fa més mala cara—va dir Sir Mulberry, adreçant a la noia el seu esguard desvergonyit. Sempre ha estat bella; però, per la meua ànima, senyora, sembla que li hagi encomanat uns quants dels vostres encisos a més a més.

A jutjar per la vermellor que s'escampà pel rostre de la pobra noia després de dites aquestes paraules, Mrs. Witterly podia, amb una aparença de raó, suposar que li havia encomanat en part els colors artificials que decoraven el seu. Mrs. Witterly va admetre, per bé que no massa graciosament, que Kate estava bufona.

Va començar a pensar, també, que Sir Mulberry no era pas tan agradable com ella havia cregut de primer antuvi; perquè, si un destre adulator és un company deliciós quan el poden acaparar, els seus gustos esdevenen molt discutibles quan li ve la mania de fer compliments a altri.

—Pyke—va dir el vigilant Mr. Pluck, observant l'efecte que la lloanca de Miss Nickleby havia fet.

—Bé, Pluck—va dir Pyke.

—Us fa pensar el algu—preguntà Mr. Pluck misteriosament, en algú de ben conegut el perfil de Mrs. Witterly?

—Si em fa pensar en algú!—contestà Pyke.—Es clar que sí.

—Qui volen dir?—va dir Pluck, de la mateixa manera misteriosa.—La D. de B?

—La D. de B.—replicà Pyke, amb un rastre molt lleu de ganyota a la cara.—La germana bella és la comtessa, no la duquessa.

335 VIDA I AVENTURES DE NICOLAU NICKLEBY 335

Mr. Witterly, anava tot el dia amb un tremolor de goig d'haver estat la mà d'un lord i d'haver-li demanat de debò que el mixtès a casa seva. El lord en qüestió, no essent amoninat fins a un extrem molestós pel poder de pensar, s'obsequiava amb les paraules dels senyors Pyke i Pluck, que esmolaven llur enginy a càrrec d'ell a base de diversos estímuls de preu.

Eren les quatre de la tarda—és a dir, de la tarda vulgar del sol i del rellotge—i Mrs. Witterly estava recollida, segons costum, al sofà de la sala, mentre Kate llegia en veu alta una nova novel·la en tres volums, titulada Lady Flabella, que el dissetable Alphonse havia dut de la llibreria aquell mateix matí. Li era una obra admirablement adient a una dama que sofria el mal de Mrs. Witterly, vist que no hi havia una sola línia, del principi a la fi, que pogués, ni per la més remota contingència, despertar la més petita excitació en cap ésser vivent.

Kate llegia.

—Cherizette—va dir Lady Flabella, introduint els seus peus com ratetes a les blaves plantofes setinades que havien provocat inconscientment la disputa mig joganera, mig irada entre ella i el jove i vol coronel Belfaire, al salon de danse del duc de Micefenille la nit abans.—Cherizette, ma chère, donnez-moi de l'eau-de-Cologne, s'il vous plait, mon enfant.

—Merçi, gràcies—va dir Lady Flabella, quan la viva, però abnegada, Cherizette hagué arrosat copiosament, amb el compost fragrant, el mouchoir de Lady Flabella, fet de la batista més fina, vorejant per les randes més riques, i embalsonat als quatre angles per la cresta dels Flabella i els altres bells senyals heràldics d'aquesta noble família.—Merçi, ja està bé.

"En aquell moment, mentre encara Lady Flabella inhalava la deliciosa fragància tenint-se el mouchoir al nas exquisit, però pensivament cisellat, fou oberta la porta del boudoir (que era astutament amagada per bells cortinatges de domàs de seda, del color del firmament d'Itàlia) i amb passa silenciosa dos valets-de-chambre, que duïen sumptuoses llitres flor de presseguer i or, avançaren entancats endins, seguits per un patge amb bas de soie—mitges de seda—, el qual, mentre els altres romaniaven a una certa distància fent gracioses reverències, avançà fins als peus de la seva amable mestressa i, posant un genoll en terra, presentà en una safata d'or magníficament cisellat, un perfumat bilet.

EL CONSELL DE GUERRA A JACA

(Continuació de la primera pàgina)

Descoriatjat en veure la defecció dels que creia els seus amics i col·laboradors, i desitjant ja altra cosa que la mort, es llurà a les autoritats.

En la sessió de la tarda es donà lectura als cèdres documents del capità Gallán trobats prop d'Alerre.

En un d'aquests cèdres es disposa el cessa de tot l'exèrcit, excepte dels capitans per avall. Uns, els més antics, des de capitans en amunt, haurien de passar a la reserva, i altres, els més joves, passarien a exercir aquells treballs que el govern republicà els designés.

Hi ha un decret d'amnistia per als presos polítics, i segons aquesta disposició, s'ordena que siguin posats tots ells immediatament en llibertat.

Existeixen altres disposicions relatives a campanyes que haurien de fer-se a la premsa a favor de la Revolució i es concedeix llibertat absoluta als periodistes per a comentar els esdeveniments, sense altra limitació que la de les pròpies associacions de periodistes constituïdes en tribunals professionals per a jutjar els periodistes que atencessin la dignitat de les persones o de les institucions i l'altra limitació d'amençar amb castigar severament els periodistes que avencessin notícies relatives a la revolució en termes que poguessin comprometre l'èxit d'aquesta.

Es castigaria els que alteressin l'ordre als carrers.

Hi ha un decret disposant la suspensió de la guàrdia civil i l'ingrés de tots els seus membres a l'exèrcit actiu. Els caps de la guàrdia civil tindrien un permís trimestral.

Es constituïren juntes revolucionàries i les juntes locals procurarien el manteniment de l'ordre a tota costa.

Es tractaria de formar els Estats Units d'Europa.

Se substituiria totes les autoritats nomenades pel general Berenguer i es constituïria una guàrdia nacional republicana.

No es paralitzaria de cap manera la producció, sinó al contrari, es procuraria activar-la buscant i utilitzant els oportuns assessoraments tècnics de les persones que poguessin contribuir-hi.

Hi havia previstes profundes modificacions en l'organització militar, tant pel que es refereix a l'exèrcit com pel que fa a la marina.

Les metralladores no podrien ésser manejades més que per especialistes en la seva utilització.

En cavalleria es formaria cada regiment de tres esquadrons i quedarien reorganitzats els cosos d'enginyers, intendència i sanitat.

L'autoritat superior en marina seria el tinent de navili.

Hi ha una disposició relativa a l'ús de l'escarapella revolucionària per a l'exèrcit i per a la marina.

El sou anual dels subornats seria de 3.000 pessetes; als voluntaris s'els abonaria el menor i una pesseta diària; als coparals, dues pessetes.

S'establiria absoluta llibertat de cultes, i l'Església seria separada de l'Estat.

Els bens de l'església passarien a ésser propietat de la col·lectivitat, i la professió de sacerdot seria lliure, com la de l'enginyer, el metge, etcètera. Al sacerdot se li pagarien el seu sou els creients, i si l'Església instantés constituir-se en entitat política seria aixafada.

Una altra suspensió de la sessió

A dos quarts de sis se suspèn la sessió, i a sis comença el litoral la lectura del seu informe.

Després es llegiran els informes de les defenses.

En la sessió d'avui hi ha hagut un acarament entre el sargent Burgos i diversos soldats i un caporal.

Davant d'ells ha negat rotundament el sargent haver llevat la vida a un carrabiner.

Els soldats han sostingut la seva declaració, malgrat la negativa del sargent.

Durant la sessió s'ha retirat, lleugerament indisposat, el vocal del Consell general En Carles Guerra Zabaia, que actuava com a suplent.

Un manifest de la Casa del Pueblo

Madrid, 14. — Aquesta tarda ha estat facilitat a la Casa del Poble el següent manifest:

"A todas las secciones y agrupaciones.

Estimados camaradas:

Cuando recibí esta circular, habíame comenzado en Jaca las sesiones del Consejo de guerra para juzgar y fallar las causas instruidas por la rebelión del pasado mes de diciembre.

Se ha hecho ya pública la petición del fiscal, y ésta es de tal naturaleza, que ha causado hondo estremecimiento en la opinión del país.

Cinco penas de muerte pide el señor fiscal en Jaca, y se abriga el temor de que se pidan más en otras localidades.

La pena de muerte es siempre cruel e injusta.

Desde 1923, son varias las sanciones que se han producido, y en ninguna se aplicó la pena de muerte.

El país ha dado sensibles pruebas de su deseo para que los actuales encartados en procesos civiles o militares sean amnistiados.

El Gobierno no se atreve a negar la justicia de la amnistia, pero deja pasar el tiempo, afirmando que este es un problema que debe resolver el Parlamento.

Por eso nosotros levantamos nuestra voz de protesta, ante la negativa del Gobierno a acceder a la amnistia para todos los presos y procesados políticos, civiles y militares e invitamos a las sociedades de la Unión General de Trabajadores y a las agrupaciones del partido socialista a que, sin demora, organicen actos públicos y manifestaciones en favor de una amplia amnistia, rápidamente y sin más aplazamientos.

De todos los actos que se realicen deberán enviarse conclusiones al ministro de la Gobernación y telegramas al jefe del Gobierno, demandando como medida de justicia la amnistia.

Camaradas: ¡abajo la pena de muerte! ¡Pidamos con energía y entusiasmo la libertad de todos los españoles incurso en procesos y por todos los delitos políticos.

Que por todos los ámbitos del país no se oiga más que un solo grito: ¡Amnistia, amnistia!

Por las dos ejecutivas del partido socialista y la Unión General de Trabajadores, Manuel Cordero, Wenceslao Carrillo, Anastasio de Gracia, Rafael Henche, Andrés Gana y Enrique Santiago."

L'aniversari de la mort del senyor Primo de Rivera

Madrid, 14. — Difuns vinent i organitzat per la U. P. i la U. M. se celebraran al temple de Sant Josep els funerals amb motiu del primer aniversari de la mort del general Primo de Rivera.

A la tarda, els socis de les dites entitats, aniran al cementiri de Sant Isidre a visitar la tomba on aquell descansa.

LA VIDA OFICIAL

Visites als ministres

El ministre de Governació diu que no té fonament el rumor de la dimissió dels ministres de l'Exèrcit i del Treball

Madrid, 14. — El ministre d'Hisenda haurà una comissió de comerciants i industrials de Barcelona.

El de Foment ha rebut el president del Patronat de Ferms Especials; una comissió de forces vives de Vera (Almeria); una altra de regants del Canal de Henares, i el president de la Societat de taxis de Barcelona.

El ministre de la Governació ha rebut una comissió de senyoretas telefonistes aprovades sense plaça; una altra comissió de la Unió Nacional de Farmacèutics, que li ha parlat del suplet; el governador de València, general Villar, i l'actual alcalde de València, senyor Maestre.

Parlant amb els periodistes ha dit el ministre que hi havia hagut un error d'interpretació en la real ordre circular enviada als governadors sobre els Ajuntaments. "l'objecte no és lligar els Municipis, puix que alguns han arribat a creure que no podien fer ni el nomenament d'un guàrdia municipal. S'han rebut nombrosos consells. El que es tracta és que no es facin noves despeses durant el període electoral.

Respecte als rumors de dimissió dels ministres de l'Exèrcit i del Treball ha dit que era una pura fantasia.

Vosaltres—ha dit—que viviu en l'ambient polític sereu els primers convençuts de la falta de fonament d'aquestes notícies.

El ministre d'Instrucció Pública ha rebut el senyor Marian Benlloch per a ultimar l'herència a la testamentaria del pintor valencià Sorolla. L'acompanyava el senyor Pérez Zúñiga, que ha parlat amb el ministre de l'Institut Cervantes, i li ha demanat l'ajut de l'Estat.

Parlant amb els periodistes ha dit el ministre que davant les nombroses peticions formulades reclamant exàmens extraordinaris als Instituts, havia signat una real ordre fent extensiva als Claustres dels dits Centres la facultat que s'atorga recentment a les Universitats per a concedir exàmens extraordinaris.

EL CONSELL DE GUERRA CONTRA ELS LIDERS REPUBLICANS

Sembla que se celebrarà a la caserna de l'Infant Don Joan

Madrid, 14. — Cas de resolre's favorablement, com sembla, la petició dels defensors dels processats pel moviment republicà de desembre darrer, el Consell de guerra se celebrarà a la caserna de l'Infant Don Joan, que està prop de la presó de la Moncloa.

Els altres extrems de les peticions formulades pels dits llicenciats s'examinaran en el Consell de ministres d'aquesta tarda.

S'assegura que el Consell de ministres té el projecte que sigui avançada la celebració del dit Consell de guerra, que començarà els primers dies de la setmana vinent.

La data de la vista

Madrid, 14. — La data definitiva per a començar a veure's la causa a Madrid pels successos de desembre encara no està assenyalada. Ha de fixar-la el ministre de l'Exèrcit, i aleshores començarà el termini de prova de cinc dies que es concedeix als defensors. Si aquests no necessiten

L'ACTUALITAT POLITICA

La censura durarà tant com es pugui

A jutjar pel que ha donat a entendre un ministre, la censura a la premsa s'aixecarà el dia 27 i el període electoral començarà el dia 28, i la seva durada es limitarà a 15 dies.

La candidatura republicano-socialista per Madrid

Madrid, 14. — El bloc republicano-socialista es proposa presentar candidats en les eleccions de regidors pel districte municipal de Palau, el doctor Marañón, Sabot i un dels processats per haver signat el manifest del moviment de desembre.

Madrid, 14. — La comissió de representants dels partits socialista i republicà designats per a establir l'acord electoral en les properes eleccions municipals, han concertat les bases per a la formació de la candidatura de conjunció, les quals seran sotmeses a l'aprovació de l'assemblea d'ambdós partits, que seran les que hauran de designar els respectius candidats.

La dita conjunció republicano-socialista condicionarà la seva participació en la luita electoral, sempre que el govern compleixi els següents requisits:

Que es reconeguin i respectin íntegrament les garanties ciutadanes i amb suficient antelació al període electoral per poder realitzar la luita propagandística.

Que siguin alliberats els presos gubernatius i que siguin oberts els centres clausurats.

Que els governadors civils s'abstinguin d'intervenir en qüestions electorals, com ja s'han donat alguns casos.

Aproximant-se el període electoral la Conjunció a la vegada que protesta d'aquests darrers fets, creu un deure formular aquest advertiment al govern, per fixar la seva actitud en la pròxima luita electoral.

El ministre de Finances contesta un article del Sr. J. Ortega Gasset

Madrid, 14. — El ministre de Finances ha facilitat la següent nota: "En 'El Sol' de hoy, don José Ortega y Gasset publica un artículo en el que manifiesta que yo soy vicepresidente de la Chade, y que esta sociedad tiene un expediente de tributación con el ministerio de Hacienda.

Por la calidad de la persona que ha lanzado esta afirmación, me interesa hacer constar:

Primero: Que si hay una sociedad que esté alejada de todo contacto y relación con el gobierno español es la Chade, cuyos negocios están en su totalidad fuera de España.

Segundo: Que, a pesar de ello, al entrar en el ministerio de Hacienda diñit el cargo de consejero y vicepresidente de la Chade.

Tercero: Que si hubiera algún expediente o cuestión a resolver, es evidente que el hecho de ocupar el ministerio de Hacienda, el que había sido vicepresidente de la Chade, en lugar de facilitar, dificultaría la solución favorable de la Compañía.

Cuarto: Que aunque el señor Ortega y Gasset estime la afirmación

consumir-lo, la causa podría començar a veure's el dia 27.

Sembla que la vista se celebrarà al Palau de Justicia.

anterior basada en consideración elemental de corrección y de delicadeza, no tiene fuerza alguna; y hay un hecho que evita toda suspicacia, y es que la Chade no tiene expediente alguno por tributación ni por ningún otro concepto en el Ministerio de Hacienda, aparte la liquidación normal de los impuestos, sobre lo cual no hay planteada cuestión de ninguna clase.

La afirmación del señor Ortega y Gasset obedece seguramente a una mala interpretación. Por mi parte, sólo he de lamentar que la haya acogido sin antes cerciorarse de su exactitud."

Madrid, 14. — L'article del senyor Ortega i Gasset, que ha motivat una rèplica del ministre de Finances, senyor Ventosa, es refereix a la constitució del partit Centre, i hi figuren diversos paràgrafs dient que és sorprenent la inèrcia en el senyor Cambó, i afirmant que aquest no ha sabut aprofitar els seus viatges per l'estranger, i es pregunta si viatja en escalandra.

El paràgraf que conté la frase que ha molestat el senyor Ventosa, és el següent:

"Siguiendo así, vamos a convenirnos de que Cambó no es sino un conde de Bugallá que por distracción se ha olvidado de que es Bugallá. Para que un partido sea del Centro, no basta con llamarlo así, tiene que serlo. El que se acaba de crear, no se lo ha parecido a nadie. Parece un partido formado por chinos. De este partido solo sabemos el predominio en sus filas de los hombres de negocios, sin que esto sea una alusión maldiciente: pero considero funesto para la nación, que sus políticos sean hombres de negocios, no porque los negocios sean sucios, sino porque sean limpios. No es hostilidad contra los hombres de negocios, que ojalá se multiplicaran. ¡Aviada estaría España si tuviera que esperar su plenitud económica de nosotros, los escritores! Pero otra cosa es que esos hombres de negocios estén en el Poder y compliquen los negocios con la política. Por ejemplo: España no tiene la menor ventaja, aunque sea ministro de Hacienda Ventosa, que es a la par vicepresidente de la Chade y menos cuando en ese Ministerio hay un expediente sobre tributación de la Chade. Tampoco en esto hay ninguna insinuación maligna. No es deseable para un pueblo ser gobernado por filósofos; pero es mucho más grave que lo gobiernen hombres de negocios."

La sortida

Madrid, 14. — Poc abans de les cinc han començat a arribar els ministres a la Presidència per a reunir-se en Consell.

El primer d'arribar ha estat el senyor Cierva, el qual ha dit que portava alguns expedients sense importància.

En arribar el comte de Romanones ha preguntat als periodistes: —Que passa per aci avui? —Cent mil coses—li han contestat els periodistes.

Hi ha rumors de crisi i que no se celebraran les eleccions.

—Sembla mentida que la gent s'entretingui en això! —Doncs s'hi entretinguen molt.

—Si. Això és inevitable.

Després ha afegit que sortiria abans d'acabar el Consell, perquè ha d'assistir aquest vespre a un sopar a la delegació del Japó.

El ministre de la Governació ha estat preguntat pels periodistes referent a si és cert el que deia un altre periodista sobre que hi havia una nova combinació de governadors.

El marqués de Hoyos ha negat la veracitat de tal versió.

El ministre d'Hisenda ha dit que en el Consell d'aquesta tarda es tractaria de l'auxili que l'Estat ha de concedir per a exigar el dèficit de les Exposicions de Barcelona i Sevilla.

—I quedarà resolt avui?—se li ha preguntat.

—No ho sé—ha contestat el ministre—perquè a més d'actuar a la Presidència hi han d'intervenir els ministres del Treball i d'Hisenda.

El marqués de Alhucemas ha manifestat que rep molts telegrams demanant la modificació del decret de lloguers.

Ha afegit que si hi havia temps es tractaria d'això en el Consell.

El comte de Bugallá ha dit que no portava al Consell cap assumpte.

Ha negat que hagués estat malalt aquestes dies i si únicament lleugerament afeblat.

A VALENCIA

Assemblea de la F. U. E.

València, 14. — Aquesta tarda s'ha celebrat al paranimf de la Universitat l'Assemblea general de la F. U. E.

Una traca estudiantil

València, 14. — A la Universitat, a les dotze del migdia, els estudiants han calat foc a la gran traca i alcohets preparats, com a principi de les vacances falleres.

La traca ha estat encesa en el moment en què es disposaven entrar a classe els catedràtics, produint-se entre ells, amb aquest motiu, una gran gatzara.

Els estudiants, després de cantar l'himne valencià i diverses cançons falleres, han entrat a classe.

Demà començaran les vacances.

Llicenciament de tropes

Melilla, 14. — S'han concentrat a aquesta plaça més de tres mil soldats que han de marxar llicenciats demà, diumenge, en què se celebrarà la festa de l'acomiatament del soldat.

CONSELL DE MINISTRES

L'entrada

Madrid, 14. — Poc abans de les cinc han començat a arribar els ministres a la Presidència per a reunir-se en Consell.

El primer d'arribar ha estat el senyor Cierva, el qual ha dit que portava alguns expedients sense importància.

En arribar el comte de Romanones ha preguntat als periodistes: —Que passa per aci avui? —Cent mil coses—li han contestat els periodistes.

Hi ha rumors de crisi i que no se celebraran les eleccions.

—Sembla mentida que la gent s'entretingui en això! —Doncs s'hi entretinguen molt.

—Si. Això és inevitable.

Després ha afegit que sortiria abans d'acabar el Consell, perquè ha d'assistir aquest vespre a un sopar a la delegació del Japó.

El ministre de la Governació ha estat preguntat pels periodistes referent a si és cert el que deia un altre periodista sobre que hi havia una nova combinació de governadors.

El marqués de Hoyos ha negat la veracitat de tal versió.

El ministre d'Hisenda ha dit que en el Consell d'aquesta tarda es tractaria de l'auxili que l'Estat ha de concedir per a exigar el dèficit de les Exposicions de Barcelona i Sevilla.

—I quedarà resolt avui?—se li ha preguntat.

—No ho sé—ha contestat el ministre—perquè a més d'actuar a la Presidència hi han d'intervenir els ministres del Treball i d'Hisenda.

El marqués de Alhucemas ha manifestat que rep molts telegrams demanant la modificació del decret de lloguers.

Ha afegit que si hi havia temps es tractaria d'això en el Consell.

El comte de Bugallá ha dit que no portava al Consell cap assumpte.

Ha negat que hagués estat malalt aquestes dies i si únicament lleugerament afeblat.

La sortida

Madrid, 14. — Poc abans de les cinc han començat a arribar els ministres a la Presidència per a reunir-se en Consell.

El primer d'arribar ha estat el senyor Cierva, el qual ha dit que portava alguns expedients sense importància.

En arribar el comte de Romanones ha preguntat als periodistes: —Que passa per aci avui? —Cent mil coses—li han contestat els periodistes.

Hi ha rumors de crisi i que no se celebraran les eleccions.

—Sembla mentida que la gent s'entretingui en això! —Doncs s'hi entretinguen molt.

—Si. Això és inevitable.

Després ha afegit que sortiria abans d'acabar el Consell, perquè ha d'assistir aquest vespre a un sopar a la delegació del Japó.

El ministre de la Governació ha estat preguntat pels periodistes referent a si és cert el que deia un altre periodista sobre que hi havia una nova combinació de governadors.

El marqués de Hoyos ha negat la veracitat de tal versió.

El ministre d'Hisenda ha dit que en el Consell d'aquesta tarda es tractaria de l'auxili que l'Estat ha de concedir per a exigar el dèficit de les Exposicions de Barcelona i Sevilla.

—I quedarà resolt avui?—se li ha preguntat.

—No ho sé—ha contestat el ministre—perquè a més d'actuar a la Presidència hi han d'intervenir els ministres del Treball i d'Hisenda.

El marqués de Alhucemas ha manifestat que rep molts telegrams demanant la modificació del decret de lloguers.

Ha afegit que si hi havia temps es tractaria d'això en el Consell.

El comte de Bugallá ha dit que no portava al Consell cap assumpte.

Ha negat que hagués estat malalt aquestes dies i si únicament lleugerament afeblat.

Demà començaran les vacances.

Llicenciament de tropes

Melilla, 14. — S'han concentrat a aquesta plaça més de tres mil soldats que han de marxar llicenciats demà, diumenge, en què se celebrarà la festa de l'acomiatament del soldat.

ran públics fins que el rei firmi el decret.

Deu minuts després començaren a sortir els ministres per haver acabat el Consell.

El senyor García Prieto va dir: —Han estat tants els assumptes i els expedients sotmesos a la consideració del Consell de Ministres que, per a continuar examinant-los, ens reunirem novament dimarts.

A preguntes dels periodistes, contestà que s'havia tractat del decret de lloguers, i que l'assumpte figura en la nota.

El senyor Cierva confirmà que dimarts se celebrà un nou Consell de Ministres i així que en aquesta reunió es tractarà especialment d'assumptes de foment.

El senyor Gascon i Marín va dir: —S'ha parlat molt, especialment de les Exposicions de Barcelona i Sevilla i del decret de lloguers. El temps restant ha estat consumit pel senyor La Cierva.

Preguntat sobre l'acord reconegut en el que es refereix a les Exposicions va dir:

—S'aprova en principi un decret per a la presentació a les Corts d'un projecte de llei relatiu a la concessió dels crèdits corresponents.

Després la fórmula acordada, el ministre d'Hisenda ha quedat encarregat de resoldre petites diferències que existien.

El president del Consell manifestà el següent:

—Tot el Consell ha estat administratiu. En el referent a les Exposicions, es publicarà un decret el text del qual determinarà la fórmula que ha de presentar-se a les Corts per mitjà d'un projecte de llei. Ens hem ocupat també del port de Passajes, del qual es parla molt.

Es una història llarga l'explicació de perquè ha vingut aquest port a parar a un estat, com l'actual, de veritable ruïna. Es demana, per a posar-lo en condicions adequades, la quantitat de trenta milions de pessetes. Jo crec que aquesta xifra és excessiva; però, en fi, no s'ha acordat res, com no sigui l'apreciació de necessitat d'una ràpida restauració.

Nota oficiosa

Madrid, 14. — "Hacienda. — El Consejo acordó publicar un Real decreto relativo a la presentación a las Cortes de un proyecto de Ley sobre concesión de auxilio a Barcelona y Sevilla para la liquidación de las Exposiciones.

Concesión de un suplemento de crédito para la crisis obrera de Andalucía.

Unificación de las tarifas de correspondencia postal entre las zonas del protectorado en Marruecos y Tánger, con la Península.

Intervención Pública. — Autorización de las obras de reparación y adaptación de un edificio cedido por el Ayuntamiento de La Coruña para instalación de la Escuela Normal de Maestras y su escuela anexa.

Fomento. — Expediente de inclusión en el plan general de carreteras del Estado de las de Candelera (Alicante) y de Madrid (Cáceres); Arévalo a Madrid; Medina a Zamora; Segorbe (Teruel) a Pedro Muñoz (Ciudad Real); y Mar de las Matas a Calanda (Teruel).

Trabajo. — Confirmando representación a la Asociación General de Ganaderos en la Junta de parcelación y colonización interior.

Equiparando el Monte de Piedad y Caja de

El correu de Madrid

L'Ateneu obert. — No seria gens estrany que en la decisió del Govern d'obrir l'Ateneu hagués influït l'estat judicial dels processos que per escatir els incidents a l'Ateneu ocorreguts foren oberts. Dos d'ells per acusació de desobediència a les autoritats quan els ateneïstes, validant el seu dret constitucional, obrien l'Ateneu; el tercer, per acusació dels ateneïstes contra qui, oblidant el restabliment de les garanties constitucionals, els llançà a fora i tancà la casa contra tot dret. El cas, judicialment, no és ni discutible. Els ateneïstes no delinquïren: qui els tenia força, sí. El Jutge ha finit les actuacions dels dos primers per no trobar-hi delictes; quant al tercer, pena que el culpable fou el que era aleshores ministre de Governació, el senyor Matos.

Estant així la qüestió, aclarida com resten totes les qüestions quan els jutges, oblidats de tot respecte humà i de tota por, comencen llurs despeses; i per altra banda, no havent contra l'Ateneu cap procés obert sinó tan sols pseudo-procediments governatius, no podia el Govern tenir tancada aquella casa. Encara volgué prendre mesures abans d'obrir-la, però li resposgué el president accidental, senyor Salvador, que no podia acceptar condicions: que tot el que versés la llei seria contraproduent. La llei absoluta és imprescindible, i a l'Ateneu o un ateneïsta delinqüent, la llei podrà exigir-li responsabilitats. Així, amb la llei sense trampes també, com sempre, s'ha resolt un conflicte que semblava qui sap el què.

El Consell de Guerra. — Després d'una quinzena de calma relativa, ara comença l'escalf dels Consells de Guerra. L'emoió no serà tan grossa com si els tribunals haguessin després del cop revolucionari. Hi ha peticions de pena de mort (cinc a Jaca, i la possible d'Alcalá Zamora a Madrid), però des d'ara podem tenir per segur que els Tribunals faran tots els esforços per tal de no portar-les, i si per la claredat de la prova i la claredat de la llei no poden fer altrament, l'indult és ben segur.

Una emoció és possible si no probable, i és que s'urtin complicats nous al cop revolucionari que oficialment hom no sospita, però, en realitat, si hem de creure el que es conta, foren complicitats i a darrera hora se'n penediren. La manca de probabilitats que això prengui estat públic a conseqüència dels Consells de Guerra és natural, i és gairebé impossible d'explicar. El porre d'ahir, o l'indult, pot ésser el resultat d'alguna decisió. També en l'act de conspirador té la seva importància la diplomàcia.

El Codi Penal de la Dictadura. — Ja he informat al ministre de Gràcia i Justícia gairebé tots els Col·legis d'Advocats d'Espanya sobre el Codi vell i el nou. Fora de dos que tenen un criteri efectiu, tots els altres han dit unànimement que el Codi de la Dictadura ha d'ésser derogat. Sembla que amb l'impetu d'un plebiscit eloqüentíssim com aquest, per un Govern que pretén de normalitzar hauria ja sortit de dubtes; però no. Allargarà la vida del Codi tot el que pugui amb el pretext que vagi a les Corts un assumpte tan fort com aquest: i

si li és impossible mantenir la manobra, consumirà tots els assessoraments que demanà fora el dels Col·legis d'Advocats, i així tirarà un meset almenys.

La situació política. — Definitivament les dretes no s'entenen gaire davant de les properes eleccions. Domina damunt del perill comú la passió personalista recolzada en el caciquisme. Passada la por que feu el voler de Franco sobre Madrid, tenen totes les dretes el convenciment que la revolució esmerçà totes les forces i que d'ací que torni a alçar-se n'hi ha per temps. Sobre tot, els més entusiastes tenen la forta d'aquelles decidides i heroiques paraules que hom atribueix al rei: "Si voleu la República, que entrin al Palau. A veure si són valents." L'entrar al Palau era un dels actes que la revolució preparava, amb el propòsit de treure amb gran cortesia la reial família i dur-la en aeroplans a Portugal.

Diu que ara els revolucionaris insisteixen en la primera part del programa, però no en la segona, perquè complicaria massa la rapidesa dels fets. Ja ho veurem: però mentrestant, allò de què el rei es defensà emocionat a qualsevol i encén les ànimes monàrquiques i permet les baralles i el correu tranquil de les personals passiones. Tot el caciquisme torna a estar de peus.

Quant a les esquerres l'objecte comú d'entrar al Palau les manté unides. Socialistes i republicans han realitzat ja la unió a tot arreu per a les properes eleccions, enc que per diverses raons dubten que el Govern hi pugui arribar, si la llibertat és absoluta i si tots els presos que no hi siguin per ordre d'autoritats judicials, són alliberats sense excepció de cap mena. No seria cosa de l'altre món que encara acordessin l'abstenció, sobretot quan un fet evident posa en perill la utilitat dels esforços que fan en aquest aspecte legal de llur activitat, i és que mentre totes les traves són poques per a la seva propaganda, les dretes, amb la llengua xerraire, sense impediments, tornen als trucs del comunisme i a la maçoneria i fals el primer, absolutament inútil el segon, però el més eficaç per tal d'esporgar les ànimes rectes dels catòlics purs i senzills que en esmentant-los aquell fantasma a Espanya inexisten, pensen que els dimonis tornen a ésser al bell mig del carrer i ent de les seves.

La importància d'un viatge i d'una dimissió. — De la inquietud però que res no esborra malgrat totes les confiança n'és prova que quan creiem més circumstancialment afirmada la situació del Govern, el general Berenguer, el qual semblava que havien convençut, vol anar-se'n de totes passades, i que Bugallà, que també volia dimidir i no havia deixat estar, unia la voluntat de dimidir a la del general.

Per altra banda no agrada gens al monarca una crisi que trauria al Govern la poca sortida que té, i hom diu que si la crisi es produís la solució seria la dels Constitucionals, que són molt més, bons minyons del que semblava: tenen ara el reforç de l'Alba.

El rei se'n va a Londres, passant per París, i tornarà el dia 22. El viatge potser donarà motiu a notícies interessants.

AGRE

TERRATREMOLS I TEMPORALS

La crescuda del Sena
París, 14. — La crescuda del Sena pot donar-se com a aonada. — Fabra.

Important inundació a Iugoslàvia
Belgrad, 14. — La crescuda del Save i els seus afluents ha provocat importants inundacions, especialment a la regió de Novograditz. On hi ha una extensió de trenta quilòmetres inundada.

A la regió del Brod el nivell de les aigües del Save és superior a set metres i mig al nord. Es tracta de la inundació més important registrada des de 1919. — Fabra.

Sotragades que es repeteixen
Belgrad, 14. — Ahir, al sud de Sèrbia, es repetiren les sotragades sísmiques als mateixos indrets devastats pel recent terratrèmol. Des del diumenge s'han sentit en aquesta regió 110 sotragades sísmiques.

Ahí va caure una pluja de fang que va produir una gran emoció entre els pagesos. A Bjolina, durant la tarda d'ahir i aquesta nit ha nevut copiosament. Els berrallons de neu eren molt grossos i d'un color gris fosc. — Fabra.

42 graus sota zero a la Mongòlia
Mukden, 14. — A tota la Mongòlia s'han registrat temperatures extraordinàriament baixes. A diversos indrets el termòmetre ha arribat a senyalar 40 graus sota zero, i fins i tot ha arribat a 42. Aquest fred extraordinari poques vegades vist, ha ocasionat la mort de moltes persones i ha perjudicat considerablement les collites. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

La producció del petroli
Washington, 14. — S'ha anunciat públicament que s'anava a procedir a una reducció en la producció i importació de petroli, limitacions preconitzades pel president Hoover en una declaració en la qual parlà d'un acord voluntari entre el Govern i les empreses importadores.

Mr. Hoover subratllà que limitant la producció i les importacions, creu que podrà remeiar-se la crisi d'aquesta indústria. — Fabra.

EL PACTE NAVAL EUROPEU
L'actitud dels Estats Units
Washington, 14. — Es declara oficialment que si el Govern dels Estats Units accepta, com sembla molt possible, enviar un representant al Comitè que ha text final de l'acord naval anglo-francès, no s'ha de deure d'aquest que tingui com a conseqüència necessària la signatura dels Estats Units en l'acord de referència. — Fabra.

A LA SOCIETAT DE NACIONS
La quarta Conferència de Comunicacions i Trànsit
Ginebra, 14. — La Secretaria General de la Societat de Nacions ha transmès als Govers de les potències membres del dit organisme internacional l'oportuna invitació per a participar a la IV Conferència General de Comunicacions i Trànsit, que ha de reunir-se a Ginebra el 27 d'octubre de l'any actual. — Fabra.

L'AVIACIO
Els aviadors Burtin i Moench
Hongkong, 14. — Els aviadors francesos Burtin i Moench que sortiren de París el dia 2 per tal d'efectuar el raid a Toquio, han aterrat ací. — Fabra.

LA SITUACIO AL PERU
El Govern ha enviat un ultimàtum als rebels
Lima, 14. — El Govern peruà acaba de sol·licitar oficialment una moratòria per al servei de l'emprestit nacional de 85.000.000 de dòlars.

El Govern ha enviat als rebels un ultimàtum concedint-los un termini d'una hora per a sotmetre's al Poder Central. — Fabra.

El port de Mollendo, tancat
Lima, 14. — El port de Mollendo ha estat tancat i suspès tot el servei d'aviació. — Fabra.

A ITALIA

La qüestió colonial
Roma, 14. — Durant la discussió del pressupost d'Afers estrangers es parlà de la qüestió dels mandats colonials. Diversos diputats denunciaren l'activitat de certes missions protestants al centre d'Àfrica, especialment a Kenia, i els abusos d'Anglaterra en l'administració dels mandats colonials d'Àfrica, on sembla que tracta de convertir aquests mandats en protectorats. — Fabra.

El pressupost d'Afers Estrangers
Roma, 14. — A la Cambra continua la discussió del Pressupost d'Afers estrangers.

El diputat senyor Leight ha expressat la seva esperança que el recent acord relatiu a Tunís farà que França sàpiga conciliar la possessió de la terra amb el dret dels italians a mantenir llur nacionalitat en aquella regió.

El diputat senyor David ha al·ludit a la solució estudiada en la que es refereix a les Colònies, atorgant a Itàlia el mandat sobre Síria, Palestina o Mesopotàmia i expressant el seu desig que s'arribi a una situació d'equilibri. — Fabra.

S'ha descobert un veri cinc mil vegades més potent que l'estrignina
El Cap, 14. — El Dr. Green, perit del laboratori químic de Ondestepoort, anuncia que ha descobert una substància verinosa d'una potència cinc mil vegades més gran que l'estrignina i que conceptua com el veri més mortal dels fins ara coneguts. Li ha posat el nom de "adenis" i no deixa cap senyal en els òrgans de les víctimes. Amb una quantitat insignificant n'hi ha prou per a matar un adult.

Aquest producte el troba el doctor Green en una herba bulbosa que creix al Transvaal. — Fabra.

A FRANÇA

El senyor Laval, felicitat
París, 14. — Els diaris comenten la gran sessió d'ahir al Parlament. En aquesta sessió es ventilaren diverses qüestions de política interior, i en general creuen els periòdics que la discussió haurà servit per a assestar l'atmosfera. Alguns feliciten el senyor Laval per haver salvat els esculls més perillosos per a l'aprovació del pressupost. — Fabra.

COMENTARIS DE "LE TEMPS" A LA SITUACIO POLITICA ESPANYOLA
Apunta la possibilitat d'alguna modificació en el govern Aznar
París, 14. — Parlat de la situació política a Espanya, "Le Temps" diu:

La marxa que es preveu pròximament del senyor Alba cap a Madrid, deu ésser interpretada, sens dubte, com a una indicació interessant de l'evolució política en vigílies del període electoral.

Na sembla que el Govern Aznar tingui caràcter definitiu.

No sols té aspecte d'un Govern de transició, la tasca del qual no es limita a preparar en bones condicions les eleccions municipals, provincials i legislatives, sinó que és possible que sofregi alguna modificació, més o menys important.

En realitat, fins que les Corts no s'hagin reunit no començarà a Espanya la veritable batalla política, en pro o en contra del règim.

En tal moment és quan es decidirà la sort de la Monarquia i del País.

A ALEMANYA
L'ex-canceller Muller serà operat
Berlín, 14. — Els metges que assisteixen el Muller acordaren ahir a la nit portar a cap l'operació prevista en les primeres hores d'ahir al matí, si no es presentava cap milloria en l'estat del malalt. — Fabra.

L'ex-canceller Muller millora
Berlín, 14. — El butlletí facultatiu referent a l'estat de salut de l'ex-canceller senyor Muller, publicat aquest migdia, assenyalava una millora considerable.

A darrera hora de la tarda tindrà lloc una consulta entre els metges encarregats de la seva assistència. — Fabra.

Un grup de social-nacionalistes, agredit
Essen, 14. — Aquest matí han estat disparats una vintena de trets de revòlver contra un grup de social-nacionalistes, que es dirigien a Essen Krau.

Un dels agredits resultà mort d'un tret al cap. — Fabra.

Intent d'atemptat contra el cap nacionalista
Berlín, 14. — La Direcció de la secció berlinesa del Partit Nacional Socialista comunica que s'ha intentat cometre un atemptat contra el cap nacionalista, doctor Goebbels.

Aquest va rebre per correu un petit paquet dirigit a ell, paquet que, segons va saber-se després, contenia una forta matèria explosiva.

El dit paquet fou obert amb tota mena de precaucions, evitant així que l'explosió arribés a produir-se. — Fabra.

Greus desordres en una Penitenciària
Joliet (Illinois), 14. — S'han produït greus desordres a la Penitenciària de l'Estat.

Després de dinar, els presos es negaren a tornar a les cel·les i es llançaren tumultuosament al pati.

Foren avisades immediatament forces que col·locaren ametralladores per tal de reduir els revoltats.

Aquests, que no tenien armes, es refugiaren dintre de l'edifici i destruïren els mobles del menjador i de les cuines.

Finalment la guàrdia de la presó pogué fer presoners els directors del moti.

Quaranta-tres reclusos han estat empresonats a cel·les de castig. — Fabra.

Cinquanta presos evadits
Teheran, 14. — Durant uns desordres que es produïren ahir a la presó d'aquesta ciutat, foren morts tres vigilants de la presó i aconseguïren fugir una cinquantena de presos, dels quals únicament han pogut ésser novament aguts nou. — Fabra.

Els preparatius de Ginebra

La vida de Ginebra ha entrat en aquests moments en un període de gran activitat, a causa del desenvolupament material que prenen determinades activitats de la Societat de Nacions.

El Palau de la Societat de Nacions del qual es parla ja fa tant de temps i que semblava tenir un caràcter purament mític, sembla haver entrat en vies de realització. Els arquitectes han acabat llurs treballs, els contractes ja han estat signats i en aquests moments adhuc estan en vies d'instal·lació les basídes de l'edifici. Aquesta notícia no seria una cosa transcendental si el Palau de la Societat de Nacions no hagués d'ésser per ell mateix una realització arquitectural d'una importància excepcional i si la seva construcció no comportés algunes conseqüències polítiques.

El palau, tal com resulta dels plans dels arquitectes, es componrà de tres cossos d'edifici. Al centre hi haurà la sala de l'Assemblea, la qual, per les seves dimensions, serà una de les més considerables del món i per les seves instal·lacions i disposicions acústiques la més moderna; a l'oest hi haurà el Secretariat, que tindrà 160 metres de façana; a l'est hi haurà la biblioteca, per a la qual ha estat previst un cos d'edifici de les mateixes dimensions de l'Oficina Internacional del Treball. Tots aquests cossos d'edifici faran un total de 500.000 metres cúbics i constituiran per a Ginebra, si no un embelliment, almenys una modificació profunda del seu aspecte actual.

El mètode adoptat per a la confecció dels plans d'aquest immens edifici no ha pas estat potser el més perfecte que es podia escollir. Però el pla primitiu ha resultat netament millorat amb la col·laboració de cinc arquitectes triats entre els més cèlebres d'Europa i hom pot esperar que el Palau de la Societat de Nacions, sense ésser l'obra mestra arquitectural de la nostra època, serà tanmateix digne de la Societat de Nacions i del conjunt magnífic que el qual serà edificat.

Si la Societat de Nacions experimenta una viva satisfacció en veure que finalment el seu Palau entra en un període decisiu, encara és més rellevant la importància política d'aquest esdeveniment. Resultava desagradable, en efecte, que la seu de la Societat de Nacions pogués ésser objecte de comentaris i discussions a cada moment i que hom pogués explotar la possibilitat del seu trasllat com d'una amenaça davant de Suïssa cada vegada que aquesta nació feia o deia alguna cosa que no agradava a algun dels membres de la Societat.

En aquest moment, adhuc un determinat nombre de diaris francesos entremetent la campanya del comte de Fels a la "Revue de Paris", defensen la idea que l'estatge de la Societat de Nacions sigui traslladat a Sarrebruk. És una idea la singularitat de la qual frapa de primer antuvi. ¿Què faria la Societat entre les mines de carbó i els alts forns d'una de les fronteres més amenaçades d'Europa? El cert és que a la Sarre hi ha grans interessos francesos i a aquests darrers se'ls fa difícil d'aver-se a la idea que dintre quatre anys aquell

país torni a la sobirania alemanya. Hom remou aquest món i l'altre per tal d'impedir-ho i la farrera troballa ha estat la de neutralitzar aquest territori col·locant-hi la Societat de Nacions. Servir-se d'aquesta institució en interès dels accionistes dels metal·lúrgics de la Sarre, representa una utilització un xic inesperada.

El projecte no té res de seriós i demostra l'inconvenient que pot presentar la qüestió de l'estatge de la Societat. En aquest sentit les construccions que van a començar-se presenten un interès històric. Demostren la voluntat de la Societat de Nacions de perdurar, demostren la seva fe en l'esdevenidor i l'estabilitat de la seva seu.

Un altre problema íntimament lligat a la qüestió de la seu de la Societat és el lloc on s'ha de reunir l'any que ve la conferència del desarmament.

El Consell de la Societat de Nacions havia de prendre una decisió sobre aquest punt en la seva darrera sessió. L'ha presa en principi tot fixant Ginebra com a seu de la conferència esmentada, però s'ha reservat el dret de modificar aquesta decisió pel mes de maig, si la ciutat de Ginebra no estava en condicions de donar totes les garanties relatives a la instal·lació confortable de la conferència.

La conferència del desarmament, segons totes les probabilitats, serà un esdeveniment formidable. Encara no es coneix exactament el nombre dels delegats, però hom sap que a Londres, on només es tractava d'un sol capítol del desarmament naval, el capítol del material, i on només es debaten els interessos de cinc països, la delegació americana comptava més de 200 persones, la del Japó 150, la francesa 100 i la italiana 80. Aquestes xifres han d'ésser preses com un mínim en què se fa referència a Ginebra, on es discutirà no solament el problema naval, sinó adhuc el problema del desarmament terrestre i aeri, no solament el material, sinó els efectius i el conjunt dels problemes polítics que se'n despreuen. Com que el nombre de delegacions serà de seixanta, hom suposa que el nombre de delegats serà com a mínim de 2.000. Cal afegir-hi llurs esposes, car la conferència durarà almenys sis mesos, 700 periodistes i un públic que és impossible de determinar per endavant. No es trobarien gaires americans dels que vingessin a Europa en 1932 que se'n tornen al seu país sense haver donat almenys un cop d'ull al més gran esdeveniment del segle.

Si es té en compte que Ginebra, malgrat d'ésser una bella capital, no és una ciutat gaire gran, hom comprén que la perspectiva d'haver d'allotjar durant alguns mesos milers i milers de gent, la major part de la qual estarà acostumada al luxe i al confort, és una perspectiva de natura a preocupar un xic les autoritats.

Cal esperar que la durada de la conferència no serà excessiva i que els resultats que se n'obtinguin seran proporcionats a les esperances que ha desvetllat i als esforços que haurà exigit.

WILLIAM MARTIN

Darrera hora

DE BARCELONA

INAUGURACIO D'OOIO CATALANA REPUBLICANA DEL DISTRICTE CINQUE
hir a la nit tingué lloc la inauguració del local d'aquesta entitat, instal·lat al carrer de Mendizábal, amb uns fogosos parlaments del senyor Manuel Vallderes, Antoni Rovira i Virgili i Martí Esteve.

A l'acte, que fou iniciat amb uns mots del president senyor Cloas, hi assistí una gran gentada, que emplenava totalment la sala d'actes i tots els passadissos.

Tranacorregué en mig del més gran entusiasme, i culminà en un gran nombre d'inscripcions al nou partit.

Per la seva importància, en donarem la deguda recensió en la propera edició.

BOXA A L'IRIS PARK
Llorenç Vitrià va vèncer
Comte per punts

Molta expectació hi havia ahir a la nit a l'Iris Park per veure el combat de l'ex-metallista del ring Llorenç Vitrià contra el batallador Comte.

Fou un combat magnífic, on es veié una bona exhibició de boxa per part de Vitrià, el qual entusiasma el públic amb una demostració de la molta ciència que posseeix. Comte no va demostrar en res del seu adversari, i féu un combat molt agressiu.

En començar el match, Vitrià diu preus directe va enviar Comte a terra per dos segons. Semblava que Comte no aguantaria el combat, però l'ex-metallista

vella del ring en lloc d'efectuar un atac a fons per guanyar per la via ràpida el seu adversari, es dedicà a fer joc d'exhibició i el deixà refer. Comte passa moments de veritable perill, però pel joc que li féu el seu antagonista acabà el combat. La victòria de Vitrià fou per ample marge de punts.

El combat entre Martínez i el madrileny Guzmán fou guanyat brillantment pel primer, després d'haver castigat durament a Guzmán. Aquest aguantà el combat gràcies a la seva resistència.

En els altres combats, Tarré i Martí feren match nul; Boira i Aparicio acabaren de la manera, així com també Muñoz i Chiqui, i Jiménez va vèncer a Velasco per punts.

J. O.

SUBSCRIVIU-VOS A LA PUBLICITAT

NO OBLIDEU Els que aneu a París que trobareu LA PUBLICITAT

a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la République a la Madeleine

A la Place de la Bastille. A la Place de Saint Michel (costat Metropolità). Al Boulevard Saint Michel. Al Boulevard Sebastopol. I a tots els grans quioscos de París

T. S. F.

La teoria dels electrons i la làmpara de ràdio

Com diem en l'article anterior, del diumenge passat, l'electron representa un paper molt important en la T. S. F., i per tant, val la pena que ens entrem en algunes de les seves principals propietats. En primer lloc, es necessari tenir una idea exacta sobre la naturalesa de l'electron. Ja sabem que la molècula d'un cos és invisible fins en el microscopi actual més potent; però la petitesse de l'electron és de tal naturalesa, que mai no podrà veure's per més que els microscopis es perfeccionin. La forma geomètrica més senzilla que un cos pot tenir és, sens dubte, la forma esfèrica, i com que no podem tenir idea exacta sobre la forma de l'electron, hem de representar-lo com una "entitat esfèrica" que es mou amb gran velocitat a l'entorn del nucli atòmic. De totes maneres sembla impossible d'atribuir a l'electron una forma determinada ni tampoc un pes determinat, perquè l'una i l'altra depenen del seu estat de moviment, ja que, segons les teories modernes ens ensenyan, la massa d'un cos creix amb la velocitat, i la massa en el sentit del moviment, no és la mateixa que la massa en sentit perpendicular a aquest, segons la teoria de la relativitat; per tant, l'electron té dues masses distintes, segons com s'el consideri.

El fet d'atribuir dimensions determinades a l'electron és únicament per formar-se una idea dels fenòmens en els quals intervé. Aquestes dimensions estan escollides de tal manera que, suposant que l'electron té la forma d'una esfera de radi determinat, pugui provocar fenòmens idèntics als que s'observen realment. Hem dit ja que la massa de l'electron sembla dependre de la seva velocitat; en una làmpara de T. S. F. la velocitat dels electrons és superior a la de 6000 quilòmetres per segon; en aquesta velocitat formidable l'augment de la massa aparent de l'electron arriba a ésser 1/2500 i, per tant, encara pot menysprear-se. En l'actualitat ha pogut ésser mesurada la càrrega i la massa de l'electron, així com també el seu radi, que es troba igual a 2 dividit per 10 elevat a 13 centímetres. Aquest radi representa només que la 50.000 avia part del radi de l'àtom d'hidrogen.

Anem ara a veure l'acció de l'electron. En l'espai que es troba a l'entorn d'un cos carregat elèctricament, i per tant a l'entorn de l'electron, hi ha un estat particular, que té per resultat que s'exerceix una força sobre els cossos que es troben a la proximitat. Aquesta força és repulsiva si la càrrega dels dos cossos és del mateix signe, i atractiva, en el cas contrari. Dos electrons es repulsen mútuament perquè llurs càrregues són del mateix signe. Per altra part, és impossible imaginar-se que es pugui establir una força sense que existís entre els dos cossos un mitjà intermediari que omple la funció d'agent de transmissió i que, per altra part, lògicament no es pot adoptar la hipòtesi d'una acció a distància. S'ha admès l'existència d'una matèria hipotètica, anomenada "eter", que omple aquest paper. L'eter que es troba en estat de tensió s'anomena camp, és a dir, camp elèctric, camp magnètic o camp gravític. L'eter en el que es fa sentir l'efecte d'un cos carregat elèctricament s'anomena camp elèctric. Aquest eter és en general tant més feble com la distància al cos carregat és major. Aleshores es diu que la intensi-

tat del camp varia en diferents punts. Ultra la intensitat, el camp elèctric es caracteritza en cada punt pel seu sentit, i s'anomena sentit positiu aquell en el qual tendeix a moure's la càrrega positiva. Si aquesta pot moure's lliurement en el camp elèctric, sota la influència de la força elèctrica seguirà una trajectòria que en general serà corba; aquesta s'anomena línia de força. Traçant les línies de força es pot formar una idea del camp elèctric, perquè en cada punt del camp passa una línia de força perquè el camp té una sola direcció en cada punt; si el camp està establert per una petita esfera carregada, com per exemple l'electron, les línies de força són línies rectes que van en totes direccions, ja que surten d'una superfície esfèrica.

La noció de les línies de força ja fa uns cent anys que va ésser introduïda en la física per l'anglès Faraday. Segons aquest savi, les línies de força no eren nocions abstractes, sinó que tenien propietats amb significació real des del punt de vista físic. Faraday diu que les línies de força es troben sempre en estat de tensió i tendeixen a escurçar-se i es repulsen mútuament. Així explica, per exemple, que un cos carregat positivament exercirà una força d'atracció sobre un cos carregat negativament, perquè les línies de força existents del cos positiu es terminen sobre el cos negatiu, la qual cosa estableix un enllaç elàstic que tendeix a disminuir la distància.

Segons Faraday, l'energia elèctrica necessària per a establir un camp elèctric no està concentrada sobre els cossos sinó que es troba repartida en el camp elèctric existent entre ells, la qual cosa constitueix l'energia potencial elàstica de les línies de força. Un electron està, per tant, sempre en moviment en un camp elèctric i sofrirà una influència que el portarà en la direcció del camp al llarg d'una de les línies de força. La trajectòria d'aquest moviment solament pot ésser estudiada sense dificultats quan les línies de força són rectes i paral·leles, com ho és el cas, per exemple, d'un camp elèctric entre dues plaques d'un condensador pla entre les que hi ha una diferència de potencial.

El corrent elèctric és produït pel transport d'electricitat realitzat pel moviment corrent d'un gran nombre d'electrons. Sabem que en una pila el corrent elèctric sembla que surti del pol positiu i entri pel negatiu després d'haver recorregut el circuit exterior. En realitat és el contrari, el que es produeix; perquè una certa quantitat de partícules d'electricitat negativa o electrons surten del pol negatiu i entren pel pol positiu. Les dues interpretacions, la d'un corrent positiu que va del pol més al menys, o l'altra, d'un corrent negatiu que va del menys al més, poden igualment donar compte dels fenòmens observats; però la primera ha estat abandonada quan pogué descobrir-se la realitat objectiva de l'electricitat.

El número d'electrons necessaris per a establir, per exemple, un corrent elèctric d'un amper és considerable; perquè un amper transporta per segon una quantitat de corrent elèctric d'un coulomb, i com que la càrrega de l'electron és de 1,59 dividit per 10 elevat a 19 coulombs, per al transport

d'un coulomb és precis que cada segon travessin la secció del conductor elèctric la quantitat en xifres rodones de 6 per 10 elevat a 18 electrons. Això són quantitats veritablement fantàstiques, però no per això menys certes.

ENRIC CALVET

(Continuad.)

Noticiari de Ràdio

LES PERTORBACIONS RADIOFONÍQUES I EL CONTRABAN D'ALCOHOL

El periòdic de Califòrnia "The Lassen Advocate" ha publicat recentment un avis del Comitè contra les pertorbacions radiofòniques dirigit a un contrabandista que amb un aparell de ràdio causa pertorbacions als veïns. En l'avis se l'amença amb fer una denúncia a la policia per pertorbació de les emissions de ràdio i contraban de begudes alcohòliques si no deixa els manegs que ve fent.

ALCALDES I SACERDOTS FAN LA PROPAGANDA DE LA RADIO

La societat de radiotelefonía italiana E. I. A. R. ha dirigit als alcaldes d'Itàlia una circular en la qual els prega que designin a cada localitat una persona suficientment assabentada de la tècnica radiofònica perquè expliqui als oients profans en aquesta matèria els avantatges d'aquest expandidiment. La finalitat que es persegueix per aquests propagandistes de la ràdio és de fer possible a Itàlia una propaganda intensiva de la radiodifusió. Cal fer remarcar que molts alcaldes s'han encarregat ells mateixos d'aquesta tasca i al mateix temps molts sacerdots s'han ofert per col·laborar-hi. Prova això el gran interès que desvetlla la radiotelefonía en els medis oficials italians.

FACILITATS QUE DONA LA RADIO PER AL TRAFIC MODERN

Diverses vegades s'ha fet ressaltar la importància de la ràdio en el tràfic modern, car molts mitjans de comunicació no haurien tingut tant de desenvolupament com tenen en l'actualitat sense el concurs de la ràdio. Ara, per exemple, els vaixells de la "White Star Line" tenen un servei mitjançant el qual els passatgers poden encarregar per radiotelegràfia, abans de la seva arribada, els bitllets a les línies aèries de viatgers.

LA B. B. C. I ELS AFICIONATS

La gran societat anglesa de radiotelefonía examina amb gran cura totes les queixes o peticions dels oients. Els del país de Gal·les havien demanat amb gran insistència la instal·lació d'una emissora especial per a ells, encara que el programa de l'emissora regional de la B. B. C. pogués servir igualment que les emissions que demanaven. La societat ha editat un opuscle en anglès i en gal·les per a exposar els motius pels quals no pot construir una emissora especial al País de Gal·les.

L'argument principal és que els oients d'aquest país no componen més que el 3 1/2 % dels de tot Anglaterra.

L'ESTAT SINCAUTA DE L'ESTACIO DE NAUEN

"The Wireless World" publica una notícia dient que a partir del primer de gener de 1932 l'emissora de Nauen quedarà a càrrec de l'Estat, així com tota la instal·lació tècnica de la societat "Trans-Radio".

ALPINISME DE CASA Estant

Fa pocs dies els ràdio-aficionats han pogut seguir pas a pas l'ascensió a una muntanya. En realitat l'excursió s'efectuà a Àustria. Els excursionistes elegiren la muntanya anomenada "Arlberg", i cada un d'ells portava una emissora portàtil d'ondes curtes. Així es comunicaven llurs impressions; al peu de la muntanya un receptor les recollia, i transmeses per fils a l'emissora de Viena, sortien per les ondes a informar els que estaven còmodament a casa seva de les peripècies que esdevien en l'ascensió.

RENOVACIO DE DAVENTRY

Quan estiguin acabades totes les estacions regionals de la xarxa de la B. B. C. es renovarà completament l'emissora d'onda llarga de Daventry per tal que treballi amb més potència que actualment. Hi ha el propòsit que tots els ràdiofils de la Gran Bretanya puguin recollir almenys una estació anglesa amb un aparell senzill.

EXPOSICIONS DE RADIO A PARIS

En el mes de maig d'aquest any s'organitzarà per al d'octubre una exposició de ràdio simultània de la Internacional Colonial, i que, com aquesta, se celebrarà a París. Durant quinze dies es farà en ella una publicitat especial a favor de la radiodifusió.

ORGANIZACIO I DIRECCIO D'UN SERVEI MODEL DE RADIOFONIA

Amb aquest títol la revista holandesa "Radio Wereld" ha publicat un article del qual copiem el següent: Kalundborg-Copenhague és una de les estacions que té més oients a Europa i molts d'ells gustarien de saber alguns detalls.

Entre "fandangullos" i annels, un sermó religiós

Després de la campanya moralitzadora que fou necessari que la Premsa empragués per evitar la grolieria de "Unión Radio Barcelona", aquesta empresa ha volgut cobrir l'expedient radiant en conferències religioses a càrrec del defensor de la bona parla Ivon l'Escop. La iniciativa d'aquestes conferències correspon a l'Associació, que les organitzà quan estava amb "U. R. B."; és curiós d'observar com l'empresa dels annels s'apropia les obres de l'Associació, Ivon l'Escop ha palesat una amnèsia absoluta en disposar-se a actuar a E. A. J. 1. Cal recordar-li que en temps de la dictadura primorverista les seves conferències foren suspeses en mèrits d'un senyor que les denuncià al Govern civil, el qual continuava pertanyent a "U. R. B." i que en virtut del fet és deutor d'aigrement particularíssim a algun element de la directiva de l'Associació. La seva posició a "U. R. B." resulta, doncs, descendent i força desavinent. Observem que per a reprendre aquestes conferències "U. R. B." ha necessitat tot un any, fins que ha notat que li podrien servir per a treure'n algun profit.

Qualsevol que sigui les tendències religioses que es divulguin, qui tingui un concepte degut de la seriositat, exigirà que siguin presentades dins un marc respectuós. Les creences religioses són quelcom de virtual en el si de l'individu que les professa, suposen un natural respecte. "U. R. B." en sap prescindir d'aquestes coses. Veu el negociat, les simpaties que li pugui reportar i no li dol de jugar amb el personatge actuant tal com els convingui, es tracti de qui es tracti.

Divendres passat fou donada la primera conferència a càrrec d'Ivon l'Escop. Una conferència que pel seu enunciat es preveia que fóra tot un sermó. A fi d'ésser originals, "U. R. B." la féu precedir d'uns quants "fandangullos, malaguens i medias granadinas" a càrrec de Lola Cabello; així, després d'uns maleducons i tormentosos i "ais" castells, començà el sermó d'Ivon l'Escop que, per acabar-ho d'adobar, fou precedit d'una presentació de propaganda a favor de "U. R. B." a càrrec d'un senyor que semblava defensar el "lurró". Aleshores fou el dit sermó, el locutor digué textualment aquestes paraules: "Acaban de dir 'La blasfèmia s'oposa a la Majestat de Deu Creador', conferència en català per Ivon l'Escop. Y ahora, señores, qué puedo decirles? pues...", i engegà una ratellera d'annells de mitges, salates, coctails, etc. No sé quin efecte féu tot això al predicador; als ràdio-orientats als ràdio-orientats els féu un efecte desastrós. No creiem que l'escenari dels "fandangullos" sigui a propòsit per a bastir-hi una trona. Ni ningú anirà a sentir flamenec pensant que a continuació li enguignen un sermó, encara que entremig hi inter-

calin unes noves de Premsa parlant de la Raquel Meller i un disc intitulat "El rey de los frescos". No hem cregut tampoc que un sacerdot s'avingués a cridar l'atenció del públic des d'una tanca d'annels. La irrespectuositat és evident i tanmateix la tenen per sistema quan la propera conferència (esperem alguna exhibició més original) ve anunciada després d'una impletista. I és que en qüestions de religiositat "U. R. B." no s'hi sap avenir, i per fer content a tothom, als uns els dona sermó, i pels que no creuen comença presentant-los-hi en un marc inadequat que sembla una nota. Fins on arriba l'obsessió comercial! però...

"Aunque la mona se vista de seda..." (De La Nau).

CARME DIAZ A L'ESTUDI D'EJ-1
Avui, diumenge, a les dues de la tarda, la il·lustre primera actriu Carme Diaz, del teatre Barcelona, en obsequi als ràdio-orientats, actuarà davant el micròfon de Ràdio Barcelona.

LA REVISTA "RADIO BARCELONA"

Sumari: "Observación de las tormentas." — El gesto de un gran violinista. — El canto gregoriano (per Salvador Raurich). — La Sexta Sinfonia de Beethoven. — Los héroes del manipulador (per J. M. B.). — En un estable. — Diálogo trascendental (per G. A. Masson). — Los parásitos industriales. — Ecos de la radiodifusión. — Radiobeneficencia de EAJ-1. — Homenaje de Radio Barcelona a los grandes compositores catalanes. — Estado de cuentas del mes de enero de 1931. — Programas de Radio Barcelona, nacionales y extranjeros.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIOFONIA

Avui, diumenge, l'Associació d'aficionats a les transmissions en un sol micròfon, a la venda l'encà que es venia a la simpatia.

Al micròfon, a les 13, retransmetrà des del Palau de Belles Arts el magnific concert de la Banda Municipal. A la tarda, de les 10 a les 20, retransmetrà el festival Beethoven de l'Orquestra "da Camera" Ardevol, des de la residència del PP. Jesuïtes, i a la tarda, de les 21 a les 23, retransmetrà, des de la Sala d'audicions Alberdi, un selecte concert a càrrec de la renomada banda militar del regiment de Badajoz.

D'aquesta manera demostra l'Associació desigs de correspondre al favor que li dispensen els senyors ràdio-orientats i al mateix temps la necessitat que no cessin d'agrupar-se tots al seu costat, per a aconseguir un creixent esplendor en els programes locals.

Programes per a demà

RADIO ASSOCIACIO EAJ-15 (251 m.)
11:15: Obertura de l'estació.
11:20: Música selecta.
13:00: Tancament de l'estació.
16:00: Obertura de l'estació.
16:05: Música selecta.
16:45: Curs radiat de Gramàtica castellana, a càrrec del professor Francesc Santano, de l'Acadèmia Cots.
17:00: Música selecta.
17:30: Tancament de l'estació.
19:00: Obertura de l'estació.
19:05: Concert pel trio, alternant amb treballs literaris i música selecta.
"Campló d'Esport", m. r. (Maurfred); "Africa", intermezzo (Lincke); "Flores", suite (Siede); "Escena d'amor" (Otto Kopping).
20:00: Crònica esportiva.
20:15: Concert pel trio: "Barcarola veneciana" (Leoncavallo); "El petit xoc", fantasia (Szule); "Esperança", sardana (E. Tolrà); "Mignon-Mignon" (T. A. Korner).
21:00: Tancament de l'estació.

UNION RADIO BARCELONA EAJ-1 (349 m.)

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.
13:00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Sextet Ràdio, alternant amb discos selectes.

INTERCANVI DE PROGRAMA

La direcció de l'emissora de Kovno es proposa realitzar una col·laboració pròxima amb la de Königsberg, per a l'intercanvi de programes. Hi ha el propòsit que l'intercanvi s'estengui a les estacions de Reval i Riga.

Programes per a avui

UNION RADIO BARCELONA EAJ-1 (349 m.)

"La Palabra", diari parlat de Ràdio Barcelona.
8:30: Primera edició.
8:30 a 9: Segona edició.
11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries.
13:00: Emissió de sobretaula. El Sextet Ràdio, alternant amb discos selectes: "Mi pueblo", pasdoble (Z. Gómez Belló); "J'aime les fleurs", vals (J. Canyelles); "Cruz de palo", tango (G. D. Barbieri); "Barcarola veneciana" (R. Leoncavallo); "Los claveles", selecció (J. Serrano); "Mar i cel", one step (P. Pala.).
Edeveniment artístic
14:00: Presentació davant del nostre micròfon de la il·lustre primera cantatriu

Carme Diaz

del teatre Barcelona, la qual interpretarà amb el primer actor de la seva companyia Ricard Canales, una interessant escena d'una de les millors obres del seu repertori.
14:15: "Sérénade d'amour" (H. Waldau); "Dances noruegues" (E. Grieg); "Els Mestres Cantaires", selecció (R. Wagner); "Rondalla aragonesa" (Enric Granados); "Como los buenos", pasdoble (J. Jarque).
15:00: Sessió radiobeneficent.

Organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.

16:00: Tancament de l'estació.
17:00: Obertura de l'estació.
Audició de discos selectes.

18:00: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Armilla chico", pasdoble (Refalá i Galés); "Incertitude", vals (E. N. Caiz); "Cifase, pollo...", xotis (J. Millán Torres); "Andino", pericón (P. Ribalta); "Le papillon et la rose", fox (B. Estany).

18:30: El bariton Rosend Franco interpretarà: "La rosa del Azafrán", romansa (J. Guerrero); "La del Sotó del Parra", romansa (Soutullo i Verd); "Un ballo maschera", romansa (G. Verdi); "La Favorita", romansa, acte tercer (Donizetti).

Agricultura
19:00: Sessió agrícola dominical: "Oportunitat d'alguns tractaments contra plagues del camp". Conferència en català, per J. Riba i Ferrer.

19:10: L'orquestra de l'estació interpretarà: "La Dolorosa", selecció (J. Serrano); "Meditation" (A. Glazunov); "Del Pont dels Sospirs", barcarola (J. M. Pla); "Escena espanyola", intermeu (Diez Cepeda); "Caresse", romansa (L. Giordone).

19:30: Concert a càrrec de Maria Teresa González, soprano, i Pere Manyé, tenor, amb la col·laboració de l'orquestra de l'estació. "Obertura miniatura" (P. Tschakowsky); orquestra; "La Bohème", duo (Puccini); "Dubbio", intermeu (E. Scuto); orquestra; "La Traviata", duo (G. Verdi); "Una notte sul Volga" (I. Russo); orquestra; "Rigoletto", duo (G. Verdi); "Garde a cheval", marxa (H. Paradis), orquestra.

21:00: Tancament de l'estació.

Programes per a demà

RADIO ASSOCIACIO EAJ-15

11:15: Obertura de l'estació.
11:20: Música selecta.
13:00: Tancament de l'estació.
16:00: Obertura de l'estació.
16:05: Música selecta.
16:45: Curs radiat de Gramàtica castellana, a càrrec del professor Francesc Santano, de l'Acadèmia Cots.
17:00: Música selecta.
17:30: Tancament de l'estació.
19:00: Obertura de l'estació.
19:05: Concert pel trio, alternant amb treballs literaris i música selecta.
"Campló d'Esport", m. r. (Maurfred); "Africa", intermezzo (Lincke); "Flores", suite (Siede); "Escena d'amor" (Otto Kopping).
20:00: Crònica esportiva.
20:15: Concert pel trio: "Barcarola veneciana" (Leoncavallo); "El petit xoc", fantasia (Szule); "Esperança", sardana (E. Tolrà); "Mignon-Mignon" (T. A. Korner).
21:00: Tancament de l'estació.

UNION RADIO BARCELONA EAJ-1 (349 m.)

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.
13:00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Sextet Ràdio, alternant amb discos selectes.

INTERCANVI DE PROGRAMA

La direcció de l'emissora de Kovno es proposa realitzar una col·laboració pròxima amb la de Königsberg, per a l'intercanvi de programes. Hi ha el propòsit que l'intercanvi s'estengui a les estacions de Reval i Riga.

lectes: "Sterne des Orients", marxa (L. Siede); "La Java des Poni-lleux" (Ch. Courtioux); "Charlot Dancer", fox (Ch. Courtioux); "Vecchio minuetto" (G. Sgambati); "Mademoiselle Vendémiaire", selecció (E. Gillet).

Informació teatral

1 noticiari cinematogràfic. "Ahoranzas", serenata (R. Yusi i Lefler); "Algerian song" (A. W. Ketelby); "La belle Pierrette", intermeu (J. H. Foulds); "El Molinero de Subiza", selecció (C. Quidrid); "Mallorca" (L. Albéniz); "Minuet 3", galop (H. Paradis).
15:00: Sessió radiobeneficent.

Organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.

16:00: Tancament de l'estació.
17:00: Obertura de l'estació.
Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

"Sevilla-Zaragoza", pasdoble (P. Pastor Pascual); Trio Ibèria: "Bomhemios" (Vives), per Marcos Redondo i chori; "Idilio porteño", pericon (R. Tubau Fernández); "Pobre gauchito", tango (J. Estera); Trio Ibèria: "Canastilla de flores", cançó, per Raquel Meller; "La noche es mía", fox-blues (M. Mas); Trio Ibèria.

18:00: El Trio Ibèria interpretarà: "Premier frisson", reverie (L. V. Marc); "Canción canaria" (F. Moreno Torroba); "El guitarrico", selecció (Soriano); "Sérénade idylle" (E. Fuster); "Dulce sueño", pasdoble (E. Peralta Falcón).

Notícies de premsa.
19:00: Audició de discos selectes.
20:30: Sessió de cançons populars catalanes de dansa, a càrrec de la cantatriu Enriqueta Mas, precedida de breus comentaris pel professor Ezequiel Martín, autor de les harmonitzacions i acompanya.

20:45: Informació esportiva.
21:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

Higiene

Butlletí Quinzenal Sanitari, facilitat per l'Institut Municipal d'Higiene de Barcelona.

Setmana còmica

21:05: Revista festiva en vers, escrita i recitada pel popular autor i actor Joaquim Montero.

Sardanes

21:20: Concert a càrrec de la Col·la Barcelona Albert Martí: "La roca filanera" (J. Llenas); "Mediterrània" (Martí Cabús); "Mirador" (I. Saperes); "Nupcial" (J. Balcells); "Estiuena" (F. Fajó); "Rosó" (J. Garreta).

22:05: Notícies de premsa.
22:05: "Història del vestit". Sessió núm. 9, en català, per Adrià Gual.

22:20: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Petite Suite" (Roger Ducasse); a) Souvénance; b) Berceuse; c) Claironerie (Tempo di Marcia); "Serenata amata" (Ch. Courtioux); "Primera canzonetta en do" (Joaquim Salva).

Música simfònica en discos
22:30: Audició de la Simfonia número 6 en fa, Part. al. (J. van Beethoven): a) Allegro ma non troppo; b) Andante molto lento; c) Allegro-Allegro-Allegretto.
24:00: Tancament de l'estació.

CAPSES DE LUXE

PER A CAHAMENTS I BATEIGS ANTIGA CASA

BARGUES
38 — SANT PAU — 38

SOLER I TORRA GOMANS

BITLLETS

Francs, 36,45 per 100.
Anglès, 45,25 ptes.
Italians, 48,80 per 100.
Belgues, 129,85 per 100.
Suïssos, 179,20 per 100.
Portuguesos, 9,40 ptes.
Alemanya (Reichsmark), 2,21 id.
Àustria (Schilling), 1,25 pessetes.
Txecoslovàquia, 27,45 per 100.
Holandesos, 5,70 ptes.
Grècia, 11,73 per 100.
Suïcia, 2,45 ptes.
Noruega, 2,45 id.
Dinamarca, 2,45 id.
Finlàndia, 21,25 per 100.
Romania, 4,85 per 100.
Bulgària, 5,85 per 100.
Turquia, 3,70 pessetes.
Estat Units, 9,31 id.
Canadà, 9,20 id.
Argentina, 3,21 idem.
Uruguai, 6,20 id.
Xile, 1,00 id.
Brasilers, 6,70 id.
Bolíviens, 2,88 id.
Colombians, 8,10 pessetes.
Paraguaians, 0,10 id.
Venezuela, 1,44 id.
Japonesos, 4,46 id.
Algerins, 36,20 per 100.
Egipte, 45,30 ptes.
Filipines, 4,24 id.
Hongria, 1,55.

OR

Alfons, 176 per 100.
Unes, 176 per 100.
4 i 2 duros, 176 per 100.
Un duro, 860 ptes.
Isabel, 177 per 100.
Frances, 175 per 100.
Lluïses, 44,25 ptes.
Dòlars, 9,10 id.
Cubà, 9,05 id.
Mèxic, 177 per 100.
Venezuela, 175 per 100.
Marcs, 216 per 100.

UN MANDO

b

LA MUSICA

ELS CONCERTS

Maria Coquard, pianista. -- Encarnació Vives, violoncel·lista, i Maria Teresa Balcells, pianista

A la sala de l'Ateneu i amb un èxit complet donà un recital la distingida pianista Maria Coquard.

No és la primera ada que hem de fer l'elogi d'aquesta jove artista, les actuacions de la qual eren remarcables sempre per la bona qualitat dels programes. En el concert recentment donat executà obres de Bach-Busoni, de Beethoven, Chopin, Liszt, Rachmaninov, Debussy, Albeniz i Falla, ben triades totes i ben aprofitades per posar a prova les facultats de la concertista, la qual, com sempre, reeixí a donar a cada composició una interpretació acurada, que traduïa justament les intencions de l'autor. La senyoreta Coquard féu admirar també el seu remarcable mecanisme, que li permet d'abastar amb èxit obres com "Toccata i fuga" en "re menor", de Bach-Busoni, la "Sonata op. 110", de Beethoven, els "Estudios i "Scherzo", de Chopin, que executà el fragment de la Suite lírica "El Fuerte".

L'auditori nombrós que acudí a escoltar la pianista li prodigà amb repetides ovacions les mostres de complacència.

Les presentacions d'artistes nous sempre són una nota simpàtica i que es fa rebre amb goig; molt més, però, quan en aquests debutants, que vénen envoltats i plens d'entusiasme a reclamar un lloc entre els nostres artistes, hom pot descobrir tot seguit qualitats que preclamen uns dots poc vulgars i l'eficàcia d'un estudi ben dirigit. Aquest és el cas de la senyoreta Encarnació Vives, la qual ens complacem avui a aplaudir per la seva recent manifestació a l'Orfeó Gracienc i amb l'esperança de veure ben aviat el seu nom inscrit entre els dels nostres millors interprets.

La senyoreta Vives ha cursat els seus estudis a l'"Institut Casals" i, tot just obtinguts els diplomes que acrediten el bon fruit dels treballs realitzats, ha volgut oferir als seus consois de l'Orfeó Gracienc i de l'"Associació Obrera de Concerts" les primícies de l'actuació a què es consagra amb la més ferma vocació. La pianista Maria Teresa Balcells compartí amb ella la tasca en aquest concert, i les dues concertistes feren aplaudir molt justament llurs correctes interpretacions d'una bella Sonata de Haendel, de les "Variacions simfoniques", de Beethoven, d'una ben interessant selecció d'obres de Bach, Mendelssohn, Albeniz, Saint-Saens, Tartini, Fauré i Paganini. Cal remarcar que la composició del mestre Alfonso, una "Petita Serenata", molt expressiva i escrita amb gran traça, fou particularment aplaudida i celebrada per l'auditori, que n'imposà la repetició.

Les senyoretes Vives i Balcells obtingueren un èxit ben franc, que no dubtem els serà un estimul ben eficaç.

Comité d'Intercanvi Musical Paris-Barcelona

Sota la iniciativa feliç del notable músic francès senyor Carol Berard, secretari general de la "Union des Compositeurs Français" i director de la "Revue Internationale de Musique et de Danse", ha estat constituït a Barcelona un Comité que es proposa treballar activament a favor d'un intercanvi musical entre París i Barcelona, que no cal dir com ha d'interessar tots els compositors catalans.

Assistint a una primera reunió, que se celebrà a l'Orfeó Català, els senyors Carol Berard, els compositors senyors Lamote de Grignon (pare i fill), Joaquim Zamacois, Joan Llongueres, Jaume Pahissa, Joan Manén, Francesc Pujol, Franck Marshall, Robert Gerhard, Baltasar Samper, Cassià Casademont, P. Antoni Massana, Casadesu, Antoni Català, senyor Enric Ainaud, el secretari de l'Orquestra Pau Casals, senyor Joaquim Pena i alguns crítics musicals.

Enviaren la seva adhesió els mestres Pau Casals, Lluís Millet, Agustí Grau, V. M. de Gibert, Enric Casals, J. Salvat i el senyor M. Clauells, secretari de l'Associació de Música "da Camera".

La idea del senyor Berard fou acollida amb entusiasme i hom acordà que ell mateix i els senyors

Pena i Ainaud, en representació dels músics catalans redactarien les bases que hauran de regir l'activitat d'aquest organisme, del qual cal esperar excel·lents eficàcies.

A l'endemà d'aquesta sessió, una comissió dels reunits visità el cònsol general de França a Barcelona senyor Gaston Morawiecky i li comunicà oficialment la constitució del Comité, nova que fou rebuda pel senyor Morawiecky amb afusió i amb augurs d'un complet èxit que ha de coronar la bona empresa.

Per la nostra banda, fem vots també perquè aquesta cordialitat doni aviat els millors fruits.

NOTES OFICIOSES

POPER CONCERT DE L'AGROPACIO CHORAL DE MUSICA ANTIGA

Després del triomf que acaba d'assolir a Portugal l'Agrupació Choral de Música Antiga, ha arribat a un acord amb l'Associació d'Amics de les Arts i de les Lletres, de Sant Feliu de Llobregat, per tal de donar un concert, que tindrà lloc diumenge vinent, a la tarda, el programa del qual estarà especialment integrat per les obres que més èxit tingueren en els concerts donats per l'Agrupació a Lisboa, i que tan forta impressió causaren al públic d'aquella capital.

ORFEO CATALA

En el concert que avui, diumenge, dia 15, a la tarda, donarà l'Orfeó Català amb la cooperació d'una nombrosa orquestra de l'organista mestre Vicent M. de Gibert i dels solistes vocals senyora Andreu Fornells i senyors Ricard Fuster i Germà Brünig i dels solistes instrumentals senyors Enric Casals, violinista, i Cassià Carles, oboïsta, serà executat el següent programa, sota la direcció del mestre Lluís Millet:

I Orfeó Català

"El cant de la Senyera", Millet.

"Caligaverunt oculi mei", responsori, Victòria.

"Divendres Sant", Nicolau.

"Credo de la Missa "Papa Marcel", Palestrina.

II Orfeó Català, orquestra, orgue i solistes

Cantata núm. 140: "Desperteu-vos, diu la veu forta", J. S. Bach.

I.—Desperteu-vos, diu la veu forta (chor a quatre veus, orgue i continu).

II.—Ei, ve, ei, ve! Ja ve el qüestiu (orgue).

III.—Quan vens tu, mon bé? (duo de soprano i bariten violi sol i continu).

IV.—Són sent el cant dels gaudits (chor de tenors, orquestra i orgue).

V.—Alenat vira meu (recitativ de bariten violi sol i orgue).

VI.—L'Amic és meu (duo de soprano i bariten violi sol i orgue i continu).

VII.—Glòria et sia cantada (choral.—Chor a quatre veus, orquestra i orgue).

III

Cantata núm. 4: "Crist ja en la mortalla", J. S. Bach.

(Text basat en la Seqüència "Veni Domine Deus").

I.—Crist ja en la mortalla (chor a quatre veus, orquestra i orgue).

II.—De mort ningu no és deslliurat (duo de soprano i contralt, orgue i continu).

III.—Jesucrist, el Fill de Déu (choral de tenors, violins, orgue i continu).

IV.—I fou un bell combatiment (chor a quatre veus, orgue i continu).

V.—Eix és el ver Anyell Pasqual (ària de baixos, orquestra i orgue i continu).

INTERESSANT CONFERENCIA

Organitzada per la F. U. E. de Cadiz, el doctor Giménez Asúa donà una conferència sobre "El delictu atípic i evolutiu". Elogià l'actitud de la joventut universitària en el darrer moviment. Estudià després el delictu polític enllà de la història, fent notar com els codis moderns disminueixen les penes per aquesta mena de delictes. Es refereix a uns quants casos de delictes comesos per instint i per salvació del país. Glossa la vida de Danton i Robespierre, del qual digué que arribà a ésser cabdill perquè era un home de bé, però que tal característica era purament biològica, puix que en realitat era refractari al tracte amb les dones. Qualifica la circumstància d'excusació. Diu que la guillotina constituïa per a ell, potser, un alliberament.

S'estén en consideracions sobre el delictu polític, i diu que si un home talla el braç d'un cop de destrà a un altre, comet un delictu; però si el cirurgià realitza la mateixa operació subjecte a procediments tècnics, es considera que ha treballat per la salut pública. I així afirma-ha d'entendre's els delictes polítics. La jurisprudència en diversos països estudia aquests delictes i rebaixa el grau de culpa. A l'Argentina ja no és castigada l'amenaça.

Diu que el pare Mariana fou exaltador del tiranid, tema sobre el qual Jiménez Asúa formula amplies consideracions. Analitza després l'abast que té per la política espanyola el fet que un cap de govern hagi d'acudir a la presó per a cercar ministres. I acaba dient que mentre no siguin condemnats els delictes d'alta traïció, Espanya no aconseguirà veure's totalment lliure.

Fou ovacionat durant llarga estona per professors, estudiants i obrers.

NOTICIA

El claustre de l'Institut d'Albacete ha adreçat una instància al ministre demanant la derogació del pla Callejo i el restabliment del de Romanones, mentre les Corts elaborin el definitiu, que respongui en tots sentits les necessitats del moment. Sollicita que els Instituts tornin a titular-se Instituts.

Carballo i Calero, estudiant molt significat de Santiago de Compostela, publicà aviat un llibre titulat "La força pública a la Universitat", relat de les incidències del passat curs, que respongui a la mateixa causa, es diu que el Claustre de professors s'ocupa de la instància relativa a formació d'expedient acadèmic sollicitada pels escolars. Hom creu que els claustres que coincidiren amb aquests en apreciar la naturalesa del fet, coincidiràn novament en la necessitat de sancionar la conducta de Gil Casares.

A Alacant ha aparegut un periòdic de joventut d'esquerra republicana, "Rebel·lió", en el qual interveuen molts estudiants. Ha estat acollit amb gran entusiasme.

VI.—Por això que fem la festa gran (duo de soprano i tenors, orgue i continu).

VII.—Es nostra menja el pa pasqual (choral a quatre veus, orquestra, orgue i continu).

A L'ORFEO GRACIENO

El Grup Excursionista de l'Orfeó Gracienc, en commemoració del seu 19 aniversari, que s'escau aquest mes de març, ha organitzat un selecte concert que se celebrà a la sala de l'Orfeó Gracienc, Astúrie, 83, dimecres vinent, dia 18, a les deu del vespre.

Seràn elements interpretadors el Trio Barcelona i el Quartet Vocal "Orpheus".

ASSOCIACIO EPTERPENCA

En la reunió general de delegats de les societats corals adherides a l'Associació Euterpenca dels Chors d'En Claver, es nomenà el següent Consell directiu:

President, Josep Capdevila; vice-president, Sebastià Panis; secretari, Joan Muñoz (relegit); vice-secretari, Josep Neta; tresorer, Ramon Sirvent (relegit); comptador, Daniel Perles; bibliotecari, Antoni Sancho; vocals: Josep Domènech, Francesc Silvestre, Enric Sanandreu i Joan Pormanyer.

I entre diversos assumptes, s'acordà per unanimitat fer aquest any l'expedició a Nica, Nantes i Monte-Carlo, la Costa Blava.

Felicitar el Consell directiu pels seus treballs realitzats en pro de l'Associació, la qual actualment consta de 218 societats corals.

L'ASSEMBLEA DE DIPUTACIONS I EL PROJECTE DE REFORMA DE L'ESTATUT PROVINCIAL

Conferència de F. Vall i Taverner a "Unió Catalana"

L'actualitat del tema i el fet de trobar-me dedicat amb particular interès, per raó del càrrec de diputat a l'examen de les qüestions que afecten a la Diputació, són motius suficients per a justificar el que jo us parli en aquest moment de la pròxima Assemblea de Diputacions i del projecte de reforma de l'Estatut provincial que serà sotmès a la seva deliberació.

Exposaré sumàriament, recopilant elements d'informació periodística ja publicats, els antecedents de l'Assemblea pròxima. Caiguda la Dictadura i constituïdes les actuals Diputacions, tingué lloc a Madrid, el dia 20 de maig, una reunió de la Mancomunitat de Diputacions de règim comú, que havia estat formada anteriorment per impulsar la construcció de camins veïnals mitjançant un emprèstic conjunt fet amb el Banc de Crèdit Local. Les condicions d'aquest resultat venen, i s'acordà, en la reunió de maig, fer gestions per millorar-les en el possible, almenys pel que fa al termini, que convenia prorrogar. Per a representar-lo en aquesta reunió, el senyor president de la Diputació de Barcelona designà el senyor Vallés i Pujals, el qual prengué part en les deliberacions.

El dia 27 d'octubre va tenir lloc a Madrid una altra reunió de l'Assemblea de Diputacions mancomunades, a la qual, per designació del senyor Maluquer, assistí novament, portant també en aquesta ocasió la representació del president de la Diputació de Girona, el senyor Vallés i Pujals. Aquest donà compte de la seva gestió en el Ple de la Diputació de Barcelona del dia 4 de novembre, en el qual proposà i obtingué l'aprovació de les bases elaborades en la reunió de Madrid, del conveni addicional al de l'emprèstic concertat amb el Banc de Crèdit Local.

Poc després, el 29 de novembre, va ésser celebrada a Madrid una Assemblea extraordinària de Diputacions amb assistència de diversos diputats catalans, entre ells els senyors Maluquer, Vallés i Pujals i Jansana, per Barcelona; Jordà i Masramon, per Girona; Agelet, de Lleida, etc., etc. En aquesta Assemblea fou acordat de procedir a la reconstitució del Comité executiu de les Assembles de Diputacions espanyoles de règim comú, integrant-lo amb onze representants de corporacions provincials. En aquesta circumstància el senyor Maluquer invità la Comissió de l'Assemblea de Diputacions a reunir-se a Barcelona en una nova sessió de l'Assemblea extraordinària per a determinar les reformes que caldria introduir per les futures Corts en l'Estatut Provincial.

Dies després, en el Ple de la Diputació de Barcelona del 2 de desembre, el senyor Vallés i Pujals donà compte detallat de la reunió de Madrid i del tot que hi va predominar a favor de la reconstitució regional, reflectit en una declaració col·lectiva publicada en la premsa. El senyor Maluquer proposà a la Diputació que nomenés una ponència, la qual, juntament amb els delegats que nomenessin les altres Diputacions catalanes, formarien la Comissió d'estudi de l'avantprojecte d'un nou Estatut provincial. El dia 12 es reuní a Barcelona aquesta ponència conjunta de les quatre Diputacions, els membres de la qual són: per Barcelona: Maluquer, Vallés i Pujals i Andreu; per Girona: Geli, Jordà i Masramon; per Lleida: Cabecan, Sol i Agelet; i per Tarragona, Guasch, Castellví i Potau. Aquests eren els ponents per a la redacció d'unes bases per a la reforma del règim provincial, les quals, un cop estiguessin redactades, foren enviades directament a Madrid al Comité executiu de les Assembles de Diputacions que en la seva reunió del 7 de febrer, havent rebut ja aquesta i altres ponències, va acordar designar els senyors Vallés i Pujals i Berjano, de les Diputacions de Barcelona i Càceres, respectivament, perquè en unió de la presidència, i amb examen de les distintes anteposicions tramesses per les Diputacions sobre la futura estructuració del règim provincial, redactessin un avantprojecte que hauria d'ésser sotmès a l'examen del Comité en ple en la reunió que tenia assenyalada per al dia 24.

En aquesta reunió, celebrada a Madrid, sota la presidència del senyor Vallés, va discutir-se si era procedent, donat el tomb de les circumstàncies polítiques, la celebració de l'Assemblea extraordinària de Barcelona. Alguns ho creien innecessari, però prevalgué el criteri favorable a la reunió de la dita Assemblea, per a la qual s'assenyalà la data del 18 al 22 de març. Llavors també va ésser aprovada per unanimitat la ponència sobre la llei orgànica provincial redactada pel senyor Vallés i Pujals, la qual, un cop impresa, va ésser enviada a les Diputacions i facilitada el dia 3 pel senyor president de la dita Madrid a la premsa, la qual divulgà llavors la part fonamental del contingut.

A Catalunya es manifestaren críticament en aquell moment dos criteris respecte a la procedència de la celebració de l'Assemblea, qüestió que havia estat ja, com hem dit, debatuda també a Madrid. A "La

Nau" del dia 2 de març, el diputat provincial de Tarragona senyor Mestres i Miquel publicà un article contrari a la reunió de l'Assemblea, vistes les circumstàncies polítiques d'ara, entenen-la extemporània en l'hora de l'agonia de les Diputacions actuals. "Quina representació política tenim?—preguntava el senyor Mestres.—Els representants de les respectives Diputacions estan segurs de representar l'opinió dels companys de Diputació? L'han consultada aquesta opinió? A la futura Assemblea i què en queda de Diputacions veritables?"

El criteri favorable a la celebració de l'Assemblea fou manifestat, per altra banda, pel senyor Vallés i Pujals, el qual en uns articles publicats a "La Veu de Catalunya" durant els dies 3 a 6 de març, exposava les línies generals de la ponència que haurà d'ésser discutida en l'Assemblea, i atribuïa a aquesta una gran importància, no solament pel treball que elabori, sinó més encara com a representació "d'un acte d'afirmació i d'optimisme, com un clam sortit de tots els indrets d'Espanya i que sigui l'inici d'una nova vida que, capgirant l'organització fins avui existent, s'orienti en el sentit francament regionalista que ha assenyalat la declaració oficial del Govern. En l'Assemblea de Diputacions que es reunirà a Barcelona la setmana que ve hi veu el senyor Vallés i Pujals una de les representacions més genuïnes de l'Espanya autèntica que poden reunir-se."

La Diputació de Barcelona havia pres, de conformitat amb la data assenyalada pel Comité executiu de les Assembles de Diputacions, l'acord de celebrar aquesta a Barcelona entre els dies 18 i 23 de març. Acceptant, doncs, el compromís derivat de la invitació formulada a finals de novembre pel senyor Maluquer, i considerant-se certament honorada amb la visita dels representants de les altres Diputacions que vinguin a prendre part en l'Assemblea, la Comissió provincial permanent, en la sessió del dia 27 de febrer, acordà circular les convocatòries i enviar a totes les Diputacions les corresponents lletres de convit.

Aquests són els antecedents (ja divulgats successivament pels diaris) de l'Assemblea extraordinària de Diputacions que tindrà lloc al Palau de la Genè l'it la setmana que ve; no era sobra, al meu entendre, aquesta explicació de la gènesi i preparació de la dita Assemblea, recapitulant una sèrie de dades ja coneguts.

Ara em caldrà, tot ajustant-me, però, a les normes aconsellades per la discreció, fer una exposició i un comentari detallats de la ponència sobre llei orgànica provincial que servirà de base de discussió en la pròxima Assemblea. El fet de no haver tingut cap participació en la seva confecció en podria donar potser un sentit de major imparcialitat en l'estudi sempre obligadament objectiu de la dita ponència, en la qual hi ha, al meu entendre, veritables encerts al costat d'alguns punts que no atrauen tan plenament la meua adhesió sincera. Però ni la brevetat del temps transcorregut d'ençà que hem tingut les primeres notícies del contingut de la ponència indicada m'ha permès, entremig d'altres activitats, fer-ne un estudi suficientment aprofundit, ni voldria avançar, prematurament potser, les observacions que pugui formular amb les esmenes que cregui oportú de presentar a la consideració dels meus companys de Diputació i al conjunt de l'Assemblea, que desitjo que sigui fecunda i eficientment avantatjosa al millorament de l'estructura administrativa d'Espanya i així mateix beneficiosa per als interessos del nostre país i per al progrés efectiu de les nostres aspiracions ciutadanes.

El decret d'Inquilinat

Han estat cursats els següents telegrames:

"Ministre Gràcia i Justícia. — Madrid.—Centre La Unió Gremial de Sant Martí demana anul·lació modificacions introduïdes pròrroga R. D. n. quinat de desembre últim, que deixa comerciants i industrials a mercè pretensois propietaris evitant ruïna, com posa en el cas de la Companyia Aplicacions Elèctriques de Barcelona. — President, Josep Clemente; secretari, Raimon Coronel."

"Excm. Sr. Ministre d'Hisenda. — Madrid.—Propietaris passeig de Sant Joan protesten contra proposició inquilins s'adhereixen petició Cambra Oficial Propietat Urbana. — Martí, Fargues, Verdaguera, Clavell, Pinós, Escofet, Mundó, Sadurn."

"Excm. Sr. President del Consell de Ministres.—Madrid. — Propietaris passeig de Sant Joan protesten contra proposició inquilins i s'adhereixen petició Cambra Oficial Propietat Urbana. — Signen: Martí, Fargues, Verdaguera, Clavell, Pinós, Escofet, Mundó, Sadurn."

ELS ESPORTS

BASKET-BALL

Avui comença la segona volta del Campionat de Catalunya

Després de dues jornades de descans, avui es reprendran les lluites per al Campionat de Catalunya. Els partits assenyalats, naturalment, són els mateixos que es jugaren a la primera jornada de la primera volta, però al camp oposat. Aquests partits, però, presenten avui un aspecte ben diferent del que presentaren en l'esmentada primera jornada.

L'Espanyol, que va donar la primera sorpresa del Campionat en vençer el Patrie, avui, al camp d'aquesta, ens haurà de confirmar aquesta categoria que de moment se li hagué d'atorgar, no sols per haver guanyat en aquest partit, sinó que també per haver acabat la primera volta al cap de la classificació. La jornada, doncs, comença animada. El Patrie, refet, voldrà avui, que juga al seu camp, igualar la puntuació que el separa, amb confiança encara de poder escalar el primer lloc del Campionat. I ja sabem el que el Patrie pot donar de si al seu camp i amb l'equip complet, car hem de reconèixer que les dues derrotes que ha sofert han estat causa més que altra cosa, de no poder presentar el conjunt habitual.

El Juventus, de Sabadell, equip que enguany s'ha revelat brillantment i que al seu camp ha batut tots els equips, rebrà avui la visita del F. C. Barcelona. Aquest és l'únic equip que fins ara ha guanyat el conjunt sabadellenc, i no cal dir com es presentaran avui per a repetir la gesta, encara que es tracti de jugar en camp advers. El Juventus va al cap, empatat de punts amb l'Espanyol. Això fa que aquest partit tingui tots els calors de sensacional també per part dels sabadellencs, als quals els ha d'interessar molt guanyar avui per a destacar-se en la classi-

ficació en cas que l'Espanyol perdés. I al Barcelona no li interessa menys el partit d'avui, on ha d'anar a cercar dos punts que li són molt necessaris per a restar massa rera-segat i haver de renunciar definitivament al lloc d'honor.

Els altres dos partits que es juguen, Gràcia-Laietà i Martinec-Europa, cal classificarlos com de tràmit. Més el primer que no el segon, naturalment. El Gràcia, malgrat de jugar al seu camp, poques, per no dir cap, probabilitats té davant el Laietà, que hem de creure que sortirà decidit a reivindicar-se de la deficient primera volta que va fer.

El partit que han de jugar els de l'Europa i Martinec ja té una importància més cabdal, car les forces no són desigualades, i el Martinec mostrà una recuperació en els darrers partits que bé podria constituir una sorpresa avui. Altrament, ben necessitat n'està per igualar-se amb el Gràcia al fatidic lloc de cuista i poder esperar en el partit que hauran de disputar els dos equips vermells un allunyament definitiu.

Heus ací el programa dels partits que es jugaran avui:

GRUP A

Martinec-Europa; àrbitre Sanchez.

Patrie-Espanyol; àrbitre Manén.

Juventus-Barcelona; àrbitre Mnneris.

GRUP B

Montserrat-Iris de Mataró; àrbitre Ros.

Badalona U. E. Hospitalet; àrbitre Medina.

C. C. Hospitalet-Llevant de Mataró; àrbitre Vallés.

U. Cristiana de Joves-U. E. d'Arenys de Mar.

E S C A C S A V I A C I O

A. C. D. TELEFONICA

El divendres darrer va tenir lloc a l'estatge social de l'A. C. D. Telefònica l'anunciament repartiment de premis als primers classificats del campionat social celebrat: fa poc.

Varen presidir l'acte els principals caps de la Telefònica a Barcelona i el president de l'Agrupació, amb l'assistència d'un creixent nombre d'associats, atrets per l'anunciada conversa a càrrec del senyor Antoni Garrigosa. Començà aquest la seva dissertació prèvia unes paraules de presentació del senyor Lujan, fent un esquema històric dels escacs des dels seus orígens fins als primers campionats mundials detentats successivament per Andersen, Morphy, Steinitz, Lasker, Capablanca i Alekín. Fèu un encertat estudi de les característiques més accentuades del joc d'aquesta. Es deturà i comentà les tres divisions més acceptades del joc, o sigui: problemes i finals, joc de fantasia i partides. Va fer un breu examen sobre obertures, i com a final demostrà al tauler alguns problemes, finals i partides curtes dels més destacats mestres, com a il·lustració de les idees descabellades en el transcurs del seu parlament.

Fou premiada amb molts aplaudiments tan notable dissertació.

PENYA D'ESCACS

CAPABLANCA

Havent-se acabat el campionat social, que amb tant d'entusiasme s'ha vingut celebrant aquest any, aquesta penya té projectat per a la setmana vinent dos importants festivals.

Dimarts, dia 17, un match reventja a dotze taulers, amb la Penya Rubinstein.

Divendres, dia 20, repartiment de premis i de boniques medalles a tots els soci. concurrents al campionat. A continuació se celebraran unes simulacions a 20 taulers pel camp d'aquesta penya, senyor Figueiras.

Carnet de l'excursionista

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

El tren especial a La Molina

Tenint en compte que els temporals d'aquests dies s'han resolt en pluges al Pireneu, la Companyia del Nord ha participat al Centre Excursionista de Catalunya que diumenge que ve no circularà el tren especial a La Molina, de les cinc del matí, ni el seu corresponent de tornada a la tarda.

La suspensió és interina i serà avisada la reposició així que vinguin noves nevades.

CLUB EXCURSIONISTA DE GRACIA

Per a avui, diumenge, el Club Excursionista de Gràcia té anunciada una excursió-visita a Rubí, visitant el Museu i el Forn Ibèric.

Sortida a les vuit del matí pels Ferrocarrils de Catalunya (Gràcia). Tornada al migdia.

CLUB FEMENI D'ESPORTS DE BARCELONA

Avui, diumenge, excursió al Montseny, per Viladrau, Coll de Buc de Rià, Matagalls, Sant Marçal, Poble del Montseny i Palautordera.

Lloc i hora de reunió: Estació del Nord, a les 8.20.

A LIAERODROM CANUEDES

Avui, diumenge, matí i tarda, tindrà lloc dos interessants festivals d'aviació en els que prendran part com a passatgers totes les persones que ho desitgin i facin lliur inscripció en el mateix Aeròdrom.

La secció de vol a vela de "Palestra" efectuarà divs vols amb l'avió sense motor. També es posarà a la disposició dels aïcionats un avió amb doble comand, per tal que els que ho desitgin puguin provar les seves facultats de pilots aviadors. Aquest avió estarà triat per un dels seus professors més destacats de l'Escola d

FUTBOL

L'Europa bat la R. Sociedad per dos gols a un

Per evitar la simultaneïtat de partits, l'Europa jugà el seu aïr, a la tarda, i certament cal reconèixer que la decisió fou ben acceptada pels aficionats, els quals, si no ompliren el camp, l'anímad, com poques vegades s'ha vist aquesta temporada. Això, malgrat que el temps no ajudés gaire la voluntat de l'esportiu per traslladar-se al camp del Guinardó.

Les darreres i deficientes actuacions dels que fins d'ara havien ocupat el primer lloc de la classificació, feien mantenir certes esperances de veure sortir victoriosa l'Europa. Aquestes esperances, però, no eren massa arrelades, car hom no sabia fins a quin punt es podia confiar amb l'Europa, equip irregular per excel·lència, el qual, a més, en la present temporada ha anat una evident baixa en la forma del seu conjunt. Altrament, l'equip anuncià que no sabia el que podia donar de si. I així, en una reserva a la defensa. Escrits, un interior esquerre, d'extrem dreta. I Cros, l'anímad davant centre, d'extrem esquerra. Naturalment, aquesta alineació era fins a cert punt desconcertant. Però, després de vist el partit, cal aprovar-la, amb alguna salvetat. Per exemple, s'ha de reconèixer que el que es trobà més desplaçat fou Escrits, el qual, si d'interior, ja no omplia massa, d'extrem, ahir, es mostrà poruc. Perdé moltes ocasions de promoure aldarulls i perdé també ocasions per a marcar i aprofitar moltes pilotes, per la seva poruguesa. Bestit, val a dir-ho, no entén els gens amb el seu nou exterior, i això fa que l'Europa, deficientment recolzada per Gamis, desentremat, fos el que més desentonà del conjunt. I així, a la defensa, cometé algunes imprudències pròpies d'un reserva. En general, però, complí molt ajudat per Alcoriza. La Lola, al centre de l'equip, desvallejà la davantera contrària i serví força el seu atac, del qual sobresortí Cros, voluntari i encertat. Florença, llevat d'algunes sortides perilloses, va estar força encertat.

De la R. Sociedad poca cosa en podem dir. Sols que ja no sembla ni molt menys aquell equip disposat a conquerir el primer lloc del torneig. El conjunt es veu desballesat, mancat de moral. Al segon temps, després que l'Europa ja havia conquerit el segon gol que li valgué la victòria, va córrer a modificar les línies: Marqueta canvià el lloc amb Ayestaran i Mariscal amb Biembobas. El seu atac fou força més perillós, però la defensa de l'Europa pogué més i res de positiu no varen aconseguir. L'ànima de la R. Sociedad fou encara Marqueta, al lloc de mig-alà, i més tard el centre de l'equip. Enzo, el porter reserva que presentà ahir, va semblar força segur i fins potser millor que l'equip en aquells darrers temps. Dels dos gols que li marcaren, cap no era evitable.

El partit fou interessant. El tancat ho pot dir prou. Sempre igualat i el joc tan aviat era a un costat com a l'altre. Tots dos porters varen tenir moltes ocasions per a lluir-se. Els jugadors es portaren amb força correcció, però l'àrbitre, que ho era Adrados, aragonès, semblava entestat a fer degenerar la partida. Sortí repetit-ho, que els jugadors sabien portar-se com cal, perquè sinó, el partit no s'havia massa bé. La cosa ja va estar a punt d'embullar-se, però era massa tard. Així que van aparèixer les violències, gairebé sempre filles d'un arbitratge defectuós, la partida finí i tothom respirà.

Els equips es presentaren així: Europa. — Florença, Ibañeta, Alcoriza, Gamis, Layola, Maurici, Escrits, Bestit, Miró, Calvet i Cros. R. Sociedad. — Enzo, Mundain, Arana, Amadeo, Ayestaran, Marqueta, Mariscal, Biembobas (C.), Cholin, Biembobas (F.) i Garmendia.

Mariscal aconseguí, al primer temps, l'únic gol dels seus, en una intervenció desafortunada d'Alcoriza. Cros, poc després, als trenta-cinc minuts de joc, aconseguí, d'un magnífic xut, l'empat.

El segon temps fou el més brillant de joc i emoció. L'Europa sortí decidit a aconseguir el triomf, i per més de deu minuts va tenir els seus adversaris completament embotellats. Sols la sort va fer possible que el Sant Sebastià no comencés a perdre més aviat.

Després les coses canviaren. I fins hi va haver moments de perill davant la porta de Florença. Finalment, però, als vint minuts de joc d'aquesta part, una pinta llurada per Layola, se la disputaren amb el cap Miró i Arana. El primer, més impulsiu, aconseguí donar la direcció precisa a aquella bola, perquè tots els esforços d'Enzo fossin inútils per a evitar el gol que volia a l'Europa la victòria i qui sap si més tard li ha de valer l'allunyament de la cua.

J. M.

B O X A

LES SEMIFINALS DELS CAMPIONATS UNIVERSITARIS DE BOXA SE CELEBRARAN DIAMARTS VINENT, DIA 17. AL "NUEVO MUNDO"

Dimarts vinent, dia 17, se celebraran les semifinals dels campionats esportius de boxa al "Nuevo Mundo". La reunió constarà de deu combats corresponents a totes les categories amb excepció dels pesos forts i mosca que per haver-hi tan sols dos participants per categoria, aquests van directament a les finals.

L'entrada al "Nuevo Mundo" serà per rigorosa invitació, les quals es facilitaran a l'estatge social de l'entitat organitzadora, Rugby Club Universitari (plaça de Catalunya, número 3, segon, segona).

FRANKIE GENARO ES A BARCELONA

Ahí al migdia, tal com havíem anunciat, arribà a Barcelona el campió del món dels pesos mosca, Frankie Genaro, el qual ha de posar en joc el seu títol el dia 25 a Les Arenes contra Víctor Ferrand, campió peninsular de la mateixa categoria.

Hi havia a l'estació a esperar a Genaro la Junta del Palacé, diversos aficionats i un estol de periodistes i fotògrafs.

Acompanyava a Genaro la seva bella esposa, l'ex-campió del món dels pesos ploma André Routin, arribat ahir al matí, tindrà cura de l'entrenament i preparació de Genaro.

Aquest i la seva esposa s'estan a l'Hotel Colón.

Genaro s'ha d'entrenar cada dia a les sis de la tarda en públic a l'Olympia, però sembla que això contraria en tal manera les seves habituds que no se sabia ahir encara si els propòsits dels organitzadors podran ésser portats a la pràctica.

A la tarda es jugarà un partit de bàsquet entre l'equip femení del F. C. Barcelona i el de la Unió Esportiva de Sants. Tenint en compte que serà la primera vegada que a Reus veiem actuar dos equips femenins, és gairebé segur que assolirà un gran èxit. Una prova d'això és que enomés a l'anunci d'aquest encontre ja es parla a Reus que molt aviat sigui possible de poder formar un equip femení de tan bonic com interessant esport.

Per últim, els aficionats reusencs i de la seva comarca podran presenciar un bon encontre de futbol entre el F. C. Barcelona i el Reus Esportiu. El F. C. Barcelona, coneixedor de les simpaties que gaudeix a Reus, ha format un bon equip, per tal que tots els aficionats quedin satisfets.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Segona categoria preferent

A Barcelona: Sams-Terrassa, Sant Andreu-Horia, A Tarragona: Gimnàstic-Martinec.

A Sant Boi: Santboià-Gràcia. A Palafrugell: Palafrugell-Granollers.

A Manresa: Manresa-Iluro. A Sabadell: Atlètic-A. Obrers.

(Descansa Vilafraça.)

R. SOCIEDAD-BADALONA

Avui tindrà lloc l'encontre que encapala aquestes ratlles, el qual amb molt anheli és esperat per l'afició badalonina, car té veritables desigs de poder admirar l'equip de la R. Sociedad, que tant de prestigi ha conquerit pel seu notable conjunt i per la vàlua individual de cada un dels seus components.

Trobant-se el Badalona en vigílies del campionat d'Espanya, aquest partit pot ésser molt aficionador per als seus jugadors, puix que la vàlua d'aquests equips és desconeguda avui per a ell i pot ésser un entrenament en el qual els jugadors badalonins poden treure moltíssim de profit i d'experiència per als vinent encontres.

A les oficines del Badalona són moltíssims els aficionats que encarreguen llurs localitats, puix que el sol nom de la R. Sociedad de Sant Sebastià és prou perquè el camp del carrer de Mauresa es vegi concorregutíssim.

L'equip de la R. Sociedad serà el següent: Elko, Mundain, Arana, Amadeo, Ayestaran, Marqueta, Mariscal, Biembobas (C.), Cholin, Biembobas (F.) i Garmendia.

LA NOVA DIRECTIVA DEL BADALONA

Segons ens comunica el F. C. Badalona, la nova Junta directiva d'aquesta entitat ha quedat constituïda com segueix:

President, Carles Garcia Mas; vice-president, Ramon Poch Montgai; secretari, Carles Ferran Lluica; vice-secretari, Joan Ferrer Torrents; caixer, Manuel Santillana Camps; comptador, Remigi Garcia Garroteró; cap de material i camp, Miquel Font Vial.

LES SEMIFINALS DELS CAMPIONATS UNIVERSITARIS DE BOXA SE CELEBRARAN DIAMARTS VINENT, DIA 17. AL "NUEVO MUNDO"

Dimarts vinent, dia 17, se celebraran les semifinals dels campionats esportius de boxa al "Nuevo Mundo". La reunió constarà de deu combats corresponents a totes les categories amb excepció dels pesos forts i mosca que per haver-hi tan sols dos participants per categoria, aquests van directament a les finals.

L'entrada al "Nuevo Mundo" serà per rigorosa invitació, les quals es facilitaran a l'estatge social de l'entitat organitzadora, Rugby Club Universitari (plaça de Catalunya, número 3, segon, segona).

FRANKIE GENARO ES A BARCELONA

Ahí al migdia, tal com havíem anunciat, arribà a Barcelona el campió del món dels pesos mosca, Frankie Genaro, el qual ha de posar en joc el seu títol el dia 25 a Les Arenes contra Víctor Ferrand, campió peninsular de la mateixa categoria.

Hi havia a l'estació a esperar a Genaro la Junta del Palacé, diversos aficionats i un estol de periodistes i fotògrafs.

Acompanyava a Genaro la seva bella esposa, l'ex-campió del món dels pesos ploma André Routin, arribat ahir al matí, tindrà cura de l'entrenament i preparació de Genaro.

Aquest i la seva esposa s'estan a l'Hotel Colón.

Genaro s'ha d'entrenar cada dia a les sis de la tarda en públic a l'Olympia, però sembla que això contraria en tal manera les seves habituds que no se sabia ahir encara si els propòsits dels organitzadors podran ésser portats a la pràctica.

A la tarda es jugarà un partit de bàsquet entre l'equip femení del F. C. Barcelona i el de la Unió Esportiva de Sants. Tenint en compte que serà la primera vegada que a Reus veiem actuar dos equips femenins, és gairebé segur que assolirà un gran èxit. Una prova d'això és que enomés a l'anunci d'aquest encontre ja es parla a Reus que molt aviat sigui possible de poder formar un equip femení de tan bonic com interessant esport.

Per últim, els aficionats reusencs i de la seva comarca podran presenciar un bon encontre de futbol entre el F. C. Barcelona i el Reus Esportiu. El F. C. Barcelona, coneixedor de les simpaties que gaudeix a Reus, ha format un bon equip, per tal que tots els aficionats quedin satisfets.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

gola, construcció de ponts i el seu degut assenyalament, acaba de prendre una altra iniciativa que haurà d'ésser rebuda amb satisfacció per tots els que circulen per la ruta.

En efecte, a partir del primer dia d'abril posarà en servei per les rutes catalanes un motorista, la missió del qual serà exclusivament la d'anar recollint impressions sobre el terreny, de l'estat de les rutes, les deficiències que hi observi, llocs on són precisos assenyalaments o mesures de precaució.

L'esmentat motorista donarà compte a l'Automobil Club de Catalunya de totes les deficiències observades i a les quals posarà remei en la mesura de les seves possibilitats i atribucions la dita entitat, o les posarà a coneixement de les respectives "Jefaturas" d'Obres Públiques a què corresponguin les carreteres deficientes.

Així mateix l'esmentat motorista tindrà ordre per a servir els associats de l'A. C. C. que demanin els seus serveis per les carreteres; portarà sempre en el seu sidecar una quantitat de gasolina i oli per proveir els cotxes, així com alguns dels útils més precisos per al cas d'una avaria. A la vegada prestarà primers auxilis, amb un botiquí que portarà, quan el cas ho requereixi, a tots els que es trobin en lloc lluny de poblats, víctimes d'un accident, i en fi, afavorirà per tots els mitjans al seu abast la circulació de la ruta.

L'Automobil Club de Catalunya practicarà aquest servei per via d'assaig. És propòsit d'augmentar-lo en les proporcions que sigui factible i sempre en harmonia amb l'esperit d'associació que demostrí el públic, en benefici del qual s'estableix aquest auxili.

LA VI CARRERA EN COSTA DE MONTSERRAT DEL MOTO CLUB DE CATALUNYA

Per a aquesta carrera, que el Moto Club de Catalunya celebrarà el vinent diumenge, dia 22, han formalitzat llur inscripció els següents concursants:

Classe 4. Motocicletes 125 c. c.: Daniel Grau, Salvador; Salvador Grau, Salvador.

Classe 6. Motocicletes 175 c. c.: Dostemps, Simó.

Classe 8. Motocicletes 250 c. c.: Joan Llopis, Simó; Joan Suriol, Claudi; Emili Tintorer, Dunclett; Claudi, Dunclett; Ferran Bergadà, Dunclett.

Classe B. Motocicletes 350 c. c.: Ramon Canudas, B. S. A.; Joan Bardià, Dunclett; Juli Centelles, Norton; Manuel Alegre, Norton; Agustí Ribau, Monst Goyon; J. P. B., A. J. S.

Classe C. Motocicletes 500 c. c.: Racer, Norton; Felipe, Norton; Joaquim Vidal, Norton; Tenros, Triumph.

Classe D. Motocicletes 750 c. c.: Joaquim Carcasosa, Panther.

Classe F. Sidecars 600 c. c.: X. X., F. N.

Classe H. Vehicles quatre rodes. Categoria carreres. 750 c. c.: Oscar Stahl, X. X.

Classe G. Vehicles quatre rodes. Categoria carreres. 1.100 c. c.: Francesc Castelló, Amilcar.

Classe G. Vehicles quatre rodes. Categoria esport. 1.100 c. c.: Platinó, Amilcar.

T E N N I S

EL CONCURS CAMPIONAT PROVINCIAL DE BARCELONA

Aquest matí tindrà lloc al camp de joc del R. Barcelona la partida final del campionat de tennis de la província de Barcelona.

La disputaran els finalistes d'aquest concurs, o sigui l'equip de l'entitat propietària del terreny i el del F. C. Barcelona.

Un festival esportiu a Reus

El vinent dia 19 (festa de sant Josep) la incansable entitat Reus Esportiu portarà a terme el següent programa esportiu:

Al matí se celebrarà la VI Volta a Reus, la qual, tenint en compte el seu recorregut i la bona classe dels atletes inscrits, serà molt emocionant. Després de la Volta tindrà lloc a l'Estadi del Reus Esportiu un encontre de bàsquet amb un equip del F. C. Barcelona i el del Reus Esportiu.

A la tarda es jugarà un partit de bàsquet entre l'equip femení del F. C. Barcelona i el de la Unió Esportiva de Sants. Tenint en compte que serà la primera vegada que a Reus veiem actuar dos equips femenins, és gairebé segur que assolirà un gran èxit. Una prova d'això és que enomés a l'anunci d'aquest encontre ja es parla a Reus que molt aviat sigui possible de poder formar un equip femení de tan bonic com interessant esport.

Per últim, els aficionats reusencs i de la seva comarca podran presenciar un bon encontre de futbol entre el F. C. Barcelona i el Reus Esportiu. El F. C. Barcelona, coneixedor de les simpaties que gaudeix a Reus, ha format un bon equip, per tal que tots els aficionats quedin satisfets.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

Desitgem al Reus Esportiu un bon èxit, puix que el seu esforç bé ho mereix.

El Barcelona arrencarà el següent equip: Llorenç, Saura, Portes, Roig F., Soler, Burquette, Sabrés, Sastre, Garcia, Roig J., i Goiburu.

Com pot veure's, és un bon equip, en el qual el jugador Roig J. debutarà com a interior, ja que sembla que el Barcelona vol entrenar-lo en el dit lloc en lloc de mig-centre.

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats

Gran Compagnia Catalana

Directori: CARLES CAPEDELLA

A 2/4 de 4. La més famosa obra de Foltch i Torres. LA VENTAFLOCA, creació inimitable de Pepeta Fornia. A 3/4 de 6: el formidable èxit del nostre poeta Josep M. de Segarra. LA PERLA NEGRA. Presentació i interpretació. Vocació fidel de belles estances de 1850.

Ovacions a l'obra i als artistes. L'AMIC CIRENA, 1 acte de gran drama. A Nit, a les 10: LA PERLA NEGRA i LILI, 1 acte divertidíssim de Soldavia. A dimarts, a les 8: LA CONONA D'ESPINES. A Nit: LA PERLA NEGRA i LILI.

Es desplaça a Comptaduria.

Teatre Català Romea

Compagnia VILA-DAVI

Avui, tarda a les 3:30, la rondalla per a infants: ELS TRES TAMBORS

A les 5:30, 1 a 1/4 d'11. Dues obres de gran drama: EL REI DE LA LLANA i GENTE BIEN

Dilluns, tarda, un altre PROGRAMA DOBLE: ROSA DE LINA i GENTE BIEN. Nit, assaig general de LA TEMPTACIO, obra francesa de Mr. Meré, versió catalana de S. Vilaregut. A dimarts, a 1/4 d'11: ESTRENA:

LA TEMPTACIO

Teatre Tàlia

Compagnia de vedell, comèdia i sàtira

Avui, tarda a les 4. Nit, a 1/4 d'11. L'èxit mai vist: M'HA TOCAT LA GROSSA

M'HA TOCAT LA GROSSA

UNANIMEMENT

LA PERLA NEGRA

CIRC BARCELONES

Avui, tarda 3:30 i 6:30, Nit 9:30: Cinema: BAKERS MODELS; LIESEY AND PER, ball; GERMANS FERRON-CLOUTIER; A. CENON PASTOR, cançons; GUYESCA, ball. A dimarts: CARMEN FLORES.

TEATRE VICTORIA

Compagnia lírica de primer ordre en la qual figura l'eminent baríton MARC REDON

Avui, tarda a les 3:30: 1. LOS CLAVELES; 2. EN SEVILLA ESTÀ EL AMOR; 3. EL HUESPED DEL SEVILLANO. A les 5:45: 1. EN SEVILLA ESTÀ EL AMOR; 2. LA DOGARESA.

TEATRE GOYA

Gran Compagnia de Comèdies MELIA - GIBRIAN

Avui, diumenge, tarda, a un quart de sis. Nit, a un quart d'onze. L'èxit dels èxits.

JIVA ALCOORON, QUE ES MI PUEBLO!

Demà, dilluns, tarda i nit: Jiva Alcoron, que es mi pueblo! Dimarts, a la nit: Grandiosa esdeveniment. Estrena de la comèdia de Pedro Muñoz Seca.

EL PADRE ALCALDE

TEATRE BARCELONA

Compagnia de COMEDIA CARME DIAZ

Avui, diumenge, a les onze del matí: CONCERT MARIUS MATEO. Tarda, a un quart de sis. La comèdia en tres actes, de Jacinto Benavente.

LA VIRTUD SOSPECHOSA

Nit, a un quart d'onze. El sainet en quatre estances, de Luis de Vargas.

LA DE LOS CLAVELES DOBLES

Demà, dilluns, tarda: Marquillo Terremoto. A Nit: La de los claveles dobles. Dimarts, ESTRENA de SIEGFRED

TEATRE APOLO

Compagnia BAUS DE CARALLE

Primer actor i director: PERE SEGURA

Avui, tarda a 3/4 de 4: 4 actes, 4: SERAFIN EL PINTURERO i el formidable èxit.

LA MUSA GITANA

(L'obra de les seves) Sublim creació de MATILDE VAZQUEZ, ELENA DARINON i RICARD MAYRAL. A Nit, a les 10: LA TORRE DE GABRIEL, l'obra del dia.

MATILDE VAZQUEZ

VERITABLE

SETMANA DE PRESENTS

MES DE **50,000** PECES

que serviren d'adornament durant la passada Quinzena Blanca

EL BARATO

DES DE DEMÀ

LES REGALARA ALS COMPRADORS

SENYORS!

L'actual Rebaixa de Preus que aquests Magatzems
fan en tots els

CALÇATS DE SENYOR

poden qualificar-se com el més gran
esdeveniment comercial d'aquests dies

SABATES DE SENYOR
de pell Boxcalf negra supe-
rior, tall anglès.
el parell, a 16'90 Ptes.

SABATES DE SENYOR
de pell marró, de darrera
novetat.
el parell, a 16'20 Ptes.

SABATES DE SENYOR
de pell de color o negra, legi-
tim cosit "Goodyear", marca
"La Garra",
el parell, a 17'55 Ptes.

SABATES DE SENYOR
de vedella oscaría negra,
classe forta,
el parell, a 16'— Ptes.

TOTS SON MODELS DE NOVETAT I ACABATS DE FABRICAR

VEGEU-LOS ALS APARADORS DE **EL BARATO**